

JEUGDGROEPEN EN BEWONERS

Onderzoek naar hoe de bewoners van wijk West in 's Hertogenbosch
het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren

Naam: Denise Leenaerts

In opdracht van: Expertisecentrum Veiligheid

Datum: 26 mei 2014

JEUGDGROEPEN EN BEWONERS

Onderzoek naar hoe de bewoners van wijk West in 's Hertogenbosch
het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren

Naam: Denise Leenaerts
In opdracht van: Expertisecentrum Veiligheid
Datum: 26 mei 2014

Eindhoven, 26 mei 2014
Studentnummer: 2164077

Fontys Hogeschool HRM en Psychologie
Toegepaste Psychologie

Afstudeerdocent: De heer Björn Smeets
Begeleider opdrachtgever: Prof. Dr. Emile Kolthoff

Voorwoord

Voor u ligt het afstudeeronderzoek naar hoe de bewoners van wijk West in 's Hertogenbosch het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. Deze afstudeerscriptie is uitgevoerd in opdracht van het Expertisecentrum Veiligheid en bevat zowel een literatuuronderzoek als een veldonderzoek. Het doel van het onderzoek is om inzichtelijk te krijgen wat de perceptie is van de bewoners van wijk West met betrekking tot de jeugdgroepen, zodat hier gericht beleid op gevoerd kan worden. Deze scriptie bestaat uit twee delen, met als eerste deel het literatuuronderzoek waarin informatie staat beschreven over jeugdgroepen, het gedrag van de jeugdgroepen, hoe mensen het gedrag van de jeugdgroepen beleven en hoe mensen omgaan met de gevoelens die zij ervaren door criminaliteit. In het tweede deel vindt u informatie over de methode van het veldonderzoek, de resultaten van het veldonderzoek en de conclusie en discussie. Aan het einde worden er nog algemene aanbevelingen gedaan.

Het is een lange weg vol hobbels geweest om mijn afstudeeronderzoek tot een goed einde te brengen. Na een stoeve start heb ik uiteindelijk het inzicht gekregen hoe ik mijn literatuuronderzoek vorm moest geven. Ook de start van het veldonderzoek ging niet zonder slag of stoot. Ik ben erachter gekomen dat onderzoek doen niet altijd aan je eigen verwachtingen kan voldoen, helaas. Als ik geen hulp om mij heen had gehad, was het afronden van mijn onderzoek dan ook niet gelukt. Daarom wil ik bij dezen de mensen bedanken die mij daarbij geholpen hebben. De heer Smeets, mijn afstudeerbegeleider vanuit school, wil ik graag bedanken voor zijn inzichten en duidelijke uitleg over hoe ik alles aan moest pakken. De heer Kolthoff wil ik graag bedanken voor zijn kennis en enthousiasme over mijn onderzoek. Daarnaast wil ik graag mijn moeder, vader en zus bedanken voor hun steun en de kracht die ze mij hebben gegeven om door te gaan.

Ik wens u veel leesplezier!

Denise Leenaerts
Eindhoven, mei 2014

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	2
Samenvatting.....	5
Deel 1: Het literatuuronderzoek	
Inleiding.....	6
Methode van literatuuronderzoek.....	9
Resultaten van het literatuuronderzoek	12
Het gedrag van de jeugdgroepen	12
De beleving van de omgeving.....	15
Omgaan met de ervaren gevoelens van onveiligheid, angst en stress.....	19
Conclusie en discussie	23
Literatuurlijst.....	25
Deel 2: Het veldonderzoek	
Inleiding.....	28
Methode	32
Resultaten van het veldonderzoek.....	40
Bewoners.....	40
Professionals	43
Conclusie en discussie	46
Literatuurlijst.....	49
Aanbevelingen	50
Bijlagen	51
Begrippenlijst	51
Ethische verantwoording	52
Materialen	53
Werving deelnemers	57
Analyseplan	58
Data	59
Transcripten bewoners	59
Transcripten professionals.....	85

Transcripten observaties	129
Open coderen bewoners	135
Open coderen professionals.....	144
Open coderen observaties.....	150
Axiaal coderen bewoners	151
Axiaal coderen professionals.....	166
Axiaal coderen observaties.....	173
Codeboom bewoners	175
Codeboom professionals.....	179
Opnames interviews	185
Authenticiteitsverklaring.....	186

Samenvatting

De problematiek rondom jeugdgroepen is de laatste tijd gestegen. Voornamelijk bewoners en winkeliers hebben last van het hinderlijke en overlast gevende gedrag van de jongeren. Het Expertisecentrum Veiligheid vraagt zich af hoe bewoners van wijk West in 's Hertogenbosch het gedrag van de jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren.

In het literatuuronderzoek wordt er algemeen gekeken naar welke factoren er een rol spelen in het ondervinden, het beleven en het hanteren van het gedrag van jeugdgroepen. Het doel hiervan is om een inzicht te krijgen in deze factoren, zodat het duidelijk wordt waar er in het veldonderzoek op ingegaan zal worden. Het literatuuronderzoek is tot stand gekomen door het zoeken naar verschillende termen in verschillende databases die te maken hebben met de drie belangrijkste begrippen (gedrag jeugdgroepen, perceptie en coping). Artikelen en boeken zijn kritisch bestudeerd en geselecteerd op relevantie voor de deelvragen. De resultaten laten zien dat de drie jeugdgroepen (hinderlijke, overlast gevende en criminele) verschillende gedragingen laten zien, wat varieert van geluidsoverlast tot aan zware geweldpleging en roofovervallen. Door het vertoonde gedrag voelen mensen zich onveilig, ontwikkelen ze angstgevoelens en ervaren ze stress waardoor ze 's avonds niet meer alleen naar buiten durven. Met deze gevoelens gaan mensen op verschillende manier om. De coping stijlen die bij alle drie de gevoelens worden gebruikt, zijn de vermijdende coping stijl en sociale steun. Daarnaast gaat men met stress om door cognitieve herstructurering, positieve emoties, zingeving en door betekenis te geven aan de situatie. Echter moet er gezegd worden dat dit per individu verschilt.

In het veld is er onderzoek gedaan naar hoe de bewoners van wijk West in 's Hertogenbosch het gedrag van de jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. Het doel hiervan is om dit inzichtelijk te maken, teneinde advies uit te brengen aan het Expertisecentrum Veiligheid zodat het hier gericht beleid op kan gaan voeren. Daarnaast zijn de visies van professionals meegenomen, zodat het feitelijke beeld zoals deze door de professionals geschetst wordt vergeleken kan worden met het beeld over het gedrag van de jeugdgroepen door de bewoners.

Het veldonderzoek is tot stand gekomen door op straat in gesprek te gaan met bewoners, door professionals te interviewen en door niet-participerende observaties te houden. Er is voor meerdere onderzoeksmethoden gekozen, om het onderzoek zo betrouwbaar mogelijk te maken. De resultaten laten zien dat de bewoners meerdere gedragingen bij de jeugdgroepen waarnemen, wat varieert van troep maken tot aan het handelen van drugs. Deze gedragingen beleven de bewoners op verschillende manieren, maar driekwart van de bewoners heeft er last van. Ze voelen zich voornamelijk angstig en onveilig, maar vinden het bovenal erg vervelend. Ook het gebruik in coping stijl is verschillend onder de bewoners. De meest voorkomende zijn de vermijdingsgerichte coping stijl en het zoeken van sociale steun. Echter vallen er kanttekeningen te plaatsen bij het veldonderzoek. Zo zijn onder andere de resultaten niet representatief genoeg, omdat er maar 40 bewoners aangesproken zijn.

Deel 1: Het literatuuronderzoek

Inleiding

Uit: Eindhovens Dagblad, Reportage van Chiel Timmermans, 22 februari 2014.

‘Volgens ondernemers en bewoners in het eerste deel van de Molenstraat zijn onlangs al twee zaken gesloten vanwege de overlast. Als er niks verandert, is de kans groot dat er meerdere volgen, zeggen ze.

Een van hen is Hasan Sahin van de gelijknamige kebabzaak. Hij vindt dat het predicaat ‘onveilig’ voor de situatie in de straat inmiddels niet meer volstaat. “Het is hier ’s nachts écht gevaarlijk. Ik krijg de laatste tijd steeds minder klanten, iedereen is bang. Bij mij zijn allebei de ruiten al een keer ingegoooid. Als er niks verandert, ben ik weg.” Bij winkelier Reneé Elissen zit de schrik er ook in. „Het voelt al niet fijn om ’s avonds rond tien uur de winkel af te sluiten. Je staat daar met een tasje in de handen en ziet verspreid over de straat groepjes hangjongeren staan. Laatst, toen ik naar de parkeerplaats liep, hoorde ik een van hen roepen: ‘Pak die tas. Beroof hem van die tas.’ Ik kan je zeggen: dan klopt je hart in je keel.”’

Bovenstaand verhaal maakt duidelijk dat de bewoners en winkeliers angst hebben voor groepen jongeren in Helmond. In dit verhaal praten ze nog niet van een specifieke jeugdgroep, maar de problematiek rondom risicojongeren en jeugdgroepen is in de afgelopen jaren sterk gegroeid. Jeugdgroepen zijn jongeren die zich in groepen begeven en zich gedragen buiten de normen die de sociale omgeving stelt. Er worden drie soorten jeugdgroepen onderscheiden, namelijk de hinderlijke jeugdgroep, de overlast gevende jeugdgroep en de criminele jeugdgroep.

De hinderlijke jeugdgroep houdt zich bezig met het veroorzaken van overlast en hinder in hun omgeving. Ze hangen rond, zijn af en toe luidruchtig en trekken zich niet veel aan van hun omgeving. Daarnaast kunnen ze zich soms schuldig maken aan vandalisme en geweldsdelicten. Jongeren uit deze groep zijn wel aanspreekbaar op hun gedrag en gevoelig voor autoriteiten (Beke, van Wijk & Ferwerda, 2006).

De overlast gevende jeugdgroep veroorzaakt meerdere vormen van hinderlijk gedrag. Jongeren uit deze groep zijn erg aanwezig, provocerend, vallen wel eens andere mensen lastig en ze zijn niet bang om geweld te gebruiken. Jongeren uit deze groep zijn doelbewust bezig en proberen er voor te zorgen dat ze niet gepakt worden (Beke, van Wijk & Ferwerda, 2006).

De criminele jeugdgroep betreft jongeren die op het criminele pad zijn beland en vaker met de politie in aanraking zijn gekomen. Zij zijn uit op financieel gewin en plegen criminaliteit niet voor de kick. Ze deinzen niet terug om geweld te gebruiken (Beke, van Wijk & Ferwerda, 2006).

Doordat de problematiek rondom deze groepen is gestegen, is de vraag naar effectieve methodes om met deze problematiek om te gaan ook gestegen. Overheden hebben behoefte aan interventies, maar de huidige interventies hebben weinig tot geen effect waardoor er veel geld verloren gaat (Rovers & Kooijmans, 2008). Ook in de gemeente 's Hertogenbosch zijn er jeugdgroepen actief. In

2012 is er voor de laatste keer een update gemaakt over de jeugdgroepen in 's Hertogenbosch. Uit de resultaten van deze update kwam naar voren dat in september 2012 totaal 20 jeugdgroepen actief waren, waarvan 14 hinderlijke, 5 overlast gevende en één criminele (Onderzoek & Statistiek, 2013). De hinderlijke jeugdgroepen bevinden zich verspreid door 's Hertogenbosch. In de wijken Binnenstad, Graafsepoort, Rosmalen Noord, Noord en Engelen bevindt zich overal één hinderlijke jeugdgroep. In de Muntel/Vliert bevinden zich er twee, in Zuidoost drie en in West vier. Van de overlast gevende jeugdgroepen, bevindt er zich één in Rosmalen Zuid, één in Noord, één in Maaspoort en twee in West. De criminele jeugdgroep bevindt zich in de wijk Noord (Onderzoek & Statistiek, 2013). Per wijk zijn de jeugdgroepen dus als volgt verdeeld:

	Hinderlijk	Overlast gevend	Crimineel
Binnenstad	1		
Zuidoost	3		
Graafsepoort	1		
Muntel/Vliert	2		
Rosmalen Zuid		1	
Rosmalen Noord	1	1	
Noord	1	1	1
Maaspoort		1	
West	4	2	
Engelen	1		

In de bovenstaande tabel is af te lezen dat in de wijk Noord alle drie de jeugdgroepen actief zijn en in de wijk West in totaal zes jeugdgroepen actief zijn. Volgens een nieuwe update, die nog niet beschikbaar is, waren er in september 2013 vijf jeugdgroepen aanwezig in West, namelijk één in de buurt Schutskamp, één in de buurt Boschveld en drie in de buurt Kruiskamp. Dit is vernomen van een medewerker van de afdeling Onderzoek en Statistiek van de gemeente 's Hertogenbosch. Het veldonderzoek zal daarom gedaan worden in de wijk West, omdat deze wijk de meeste jeugdgroepen telt in totaal.

Doordat er in de gemeente 's Hertogenbosch jeugdgroepen actief zijn en de gemeente de bemoeienis van instanties met deze jeugdgroepen wilt aanpakken, is er een samenwerking ontstaan tussen de gemeente en het Expertisecentrum Veiligheid (Heeroma, 2013). Het Expertisecentrum Veiligheid is daarnaast benieuwd naar de belevingswereld van de bewoners van wijk West in 's Hertogenbosch. Het expertisecentrum wilt weten hoe de bewoners het gedrag van de jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren, met als doel om hier eventueel op in te kunnen spelen en gericht beleid te kunnen voeren met betrekking tot de perceptie van de inwoners. Het gedrag van de jeugdgroepen, perceptie (de beleving) en coping (het omgaan met/hanteren) zijn in dit onderzoek dan ook belangrijke begrippen. De problematiek treft namelijk vooral buurtbewoners en winkeliers. Zij hebben last van de jeugdgroepen en zijn ze liever kwijt dan rijk (Pleysier & Deklerck, 2006). Doordat de jongeren op straat rondhangen, overlast veroorzaken of criminele activiteiten verrichten, botsen zij met inwoners en winkeliers (van Gemert, 2002). Uit onderzoek in Amsterdam is naar voren gekomen

dat de aanwezigheid en het gedrag van de jeugdgroepen in een wijk een negatieve uitstraling kan hebben die het veiligheidsgevoel sterk kan beïnvloeden, waardoor de bewoners bang zijn om bijvoorbeeld alleen naar buiten te gaan. Sommige mensen gaven aan dat ze hier moeilijk mee om konden gaan. Overigens vonden bewoners dat de politie de jeugdgroepen als eerste aan diende te pakken (Van Gemert, 2002). In dit literatuuronderzoek zal dus onderzocht worden welke factoren er een rol spelen in het ondervinden, beleven en hanteren van het gedrag van de jeugdgroepen, ten einde goed voorbereid te zijn voor het veldonderzoek en duidelijk te krijgen waar er in de gesprekken met de bewoners op ingegaan moet worden. Het doel van dit literatuuronderzoek is dan ook om inzicht te krijgen in deze factoren, zodat er een duidelijk beeld verkregen kan worden over wat er in het veldonderzoek aan bod zal komen.

In dit literatuuronderzoek zal ook antwoord gegeven worden op verschillende deelvragen, zodat uiteindelijk de hoofdvraag beantwoord kan worden. Het antwoord van de eerste deelvraag zal de gedragingen van de jeugdgroepen beschrijven. De tweede deelvraag betreft de beleving van de omgeving over jeugdgroepen en de derde deelvraag gaat over hoe mensen omgaan met de gevoelens die zij ervaren door criminaliteit.

De belangrijkste begrippen in dit literatuuronderzoek zijn dus het gedrag van de jeugdgroepen, perceptie (de beleving) en coping (psychologische term voor het omgaan met iets). Perceptie is de manier waarop mensen het gedrag van jeugdgroepen ervaren en interpreteren en het gevoel wat daarbij wordt opgeroepen (Zimbardo, Johnson & McCann, 2009). Coping wordt in de literatuur gedefinieerd als het omgaan met stress, teleurstellingen of andere tegenslagen en kan onderscheiden worden in probleemgerichte coping en emotiegerichte coping. Probleemgerichte coping is gedrag dat gericht is op het wegnemen van de bron van het probleem of het verminderen daarvan. Emotiegerichte coping betekent dat men pogingen onderneemt om de gevolgen van het probleem te verminderen (Zimbardo, Johnson & McCann, 2009). Voor het veldonderzoek zullen dezelfde deelvragen gebruikt worden alleen zijn deze meer gespecificeerd op de bewoners van wijk West in 's Hertogenbosch.

Methode van literatuuronderzoek

Dit literatuuronderzoek is beschrijvend van aard. Het doel is om de factoren die een rol spelen bij het ondervinden, het beleven en het hanteren van het gedrag van jeugdgroepen te beschrijven en niet te verklaren. In dit literatuuronderzoek staan er drie begrippen centraal, namelijk het gedrag van de jeugdgroepen, perceptie en coping. Er zijn daarom drie verschillende zoekacties ondernomen. Hieronder zal per begrip duidelijk worden gemaakt welke zoekacties er zijn ondernomen en welke bronnen daaruit zijn voortgevloeid. Daarnaast zal er wat verteld worden over de zoektermen en hoeveel treffers deze hebben opgeleverd. Ook de relevantie van de bronnen zal aan bod komen en de verantwoording voor de gekozen bronnen.

Het gedrag van de jeugdgroepen

Om een beeld te krijgen van het gedrag van de jeugdgroepen is er eerst via Google Scholar gezocht op jeugdgroepen en youth groups. De zoekterm jeugdgroepen leverde 385 resultaten op en de term youth groups 2.230.000 resultaten. Door eerst te lezen over wat jeugdgroepen nou precies zijn en hoe deze zijn ontstaan, werd al snel duidelijk dat er drie typen jeugdgroepen onderscheiden worden met ieder hun eigen gedragsprofiel. Vervolgens is op elke groep (hinderlijk, overlast gevend en crimineel) gezocht via Google Scholar. Dit leverde respectievelijk 103, 113 en 237 resultaten op. Ook werd er literatuur verschaft over jeugdgroepen en jeugdcriminaliteit door de opdrachtgever en de afstudeerdocent.

Wat opviel was dat er voornamelijk onderzoeken naar voren kwamen van Beke, ook in combinatie met andere onderzoekers; Beke en Van Wijk (2001), Beke, Van Wijk en Ferwerda (2006), Beke, Ferwerda, Van Der Torre en Bervoets (2013). In artikelen die niet door Beke zijn geschreven, wordt er ook vaak verwezen naar zijn onderzoeken over jeugdgroepen en hun kenmerken. Er is weinig kritiek te vinden van andere onderzoekers over de onderzoeken die Beke (en anderen) gedaan heeft. Daarnaast heeft de Nederlandse politie Beke gevraagd om een instrument te ontwerpen om jeugdgroepen in kaart te kunnen brengen en te categoriseren. Hierdoor is er gekozen om de onderzoeken naar jeugdgroepen van Beke te gebruiken voor het beantwoorden van de deelvraag hoe het gedrag van jeugdgroepen eruit ziet. Het geselecteerde artikel voor het beantwoorden van de eerste deelvraag is die van Beke en Van Wijk (2006). Er is hiervoor ook gekozen, omdat in andere artikelen waar iets geschreven werd over het gedrag van jeugdgroepen verwezen werd naar dit artikel. Het artikel van Decker en Weerman (2005) is gebruikt, omdat deze een duidelijke definitie geeft van jeugdgroepen volgens het Eurogang Program of Research, waar vaak naar verwezen wordt als het gaat om jeugdgroepen. Ten slotte zijn het artikel van Van Gemert en Weerman (2013) en het boek van Kolthoff (2011) gebruikt, omdat hierin verklaringen stonden hoe jeugdgroepen zijn ontstaan. Dit is van belang voor het onderzoek, omdat, voordat er over het gedrag van jeugdgroepen gepraat wordt, het eerst belangrijk is om te vermelden wat jeugdgroepen nou precies zijn en hoe deze ontstaan.

Perceptie

Door het lezen van de artikelen over jeugdgroepen die voor de eerste deelvraag werden gebruikt, kwamen in verschillende artikelen beschrijvingen naar voren wat de aanwezigheid van jeugdgroepen doet met hun omgeving. Vervolgens werd in Google Scholar gezocht op de termen uit deze artikelen. Dit waren onveiligheidsgevoelens jeugdgroepen; 54 resultaten, invloed jeugdgroepen op omstanders; 33 resultaten, invloed jeugdgroepen op bewoners; 135 resultaten en angst voor jeugdgroepen; 210 resultaten. Ook werden de bronnen opgezocht waar in deze artikelen naar verwezen werd. Hierdoor verschenen er verschillende artikelen waarin de perceptie van omstanders beschreven stond. Daarnaast kon er literatuur gebruikt worden van de opleiding Toegepaste Psychologie waarin veel geschreven staat over perceptie en stress.

Elk gevonden artikel werd eerst gescreend door de titel, ondertitel en samenvatting te lezen. Als daarin een link werd gelegd met jeugdgroepen en hun omgeving werd het artikel opgeslagen. Ook werden artikelen geselecteerd wanneer er wat beschreven stond over onveiligheidsgevoelens in combinatie met criminaliteit. Vervolgens werden alle opgeslagen artikelen geheel doorgelezen en werd er gekeken of ze bruikbaar waren om antwoord te geven op de deelvraag. De onderzoeken werden daarnaast met elkaar vergeleken. Doordat er in de artikelen veel informatie met elkaar overeenkwam (in het ene artikel werd wat uitgebreidere informatie gegeven dan in het andere artikel) zijn deze artikelen geselecteerd voor de beantwoording van de tweede deelvraag. Daarnaast vullen ze elkaar goed aan. Hierdoor wordt het antwoord op de deelvraag betrouwbaarder. De geselecteerde artikelen voor de beantwoording van de tweede deelvraag zijn die van Bervoets (2011), Van Gemert (2002), Houben (2008), Vreven (2007), Omlo (2008), Pleysier en Deklerck (2006), De Vries (2005), Vanderveen (2002), Elffers en De Jong (2004) en Oppelaar en Wittebrood (2006). Naast deze artikelen zijn de volgende boeken gebruikt om een helder beeld te krijgen van het begrip perceptie, namelijk het boek van Zimbardo, Johnson en McCann (2009) en het boek van Larsen en Buss (2010). Ook zijn deze boeken, samen met het boek van Morisson en Bennett (2011), gebruikt om het begrip stress te beschrijven.

Coping

Om antwoord te krijgen op de derde deelvraag hoe mensen met de gevoelens omgaan die ze ervaren door criminaliteit, is de literatuur die is gebruikt voor de tweede deelvraag doorgenomen. Omdat hier naar voren kwam dat mensen onveiligheidsgevoelens, angstgevoelens en stress ervaren, is er eerst in Google Scholar gezocht op coping onveiligheidsgevoelens (86 resultaten), coping angstgevoelens (16.700 resultaten), coping fear (833.000 resultaten), coping criminaliteit (910 resultaten), coping stress (1.530.000 resultaten), omgaan met onveiligheidsgevoelens (479 resultaten), omgaan met angst (19.400 resultaten), omgaan met stress (12.100 resultaten), coping slachtofferschap (217 resultaten), omgaan met slachtofferschap (814 resultaten), omgaan met criminaliteit in buurten (4670 resultaten), coping strategieën onveiligheidsgevoelens (94 resultaten), coping strategieën angstgevoelens (16.300 resultaten) en coping strategieën stress (18.200 resultaten). Daarnaast zijn de literatuurlijsten van artikelen waar wat in stond over coping doorgenomen en is daar literatuur uit

geselecteerd die relevant leek te zijn voor dit literatuuronderzoek. Er is in de literatuur echter niet veel te vinden over coping met onveiligheidsgevoelens en angstgevoelens, althans geen goede bruikbare bronnen. Over coping strategieën voor stress valt daarentegen wel veel te vinden.

De literatuur is verwerkt aan de hand van de samenvattingen en inhoudsopgaven van artikelen. Als hier wat in stond over coping en onveiligheidsgevoelens, angstgevoelens of stress, werden zij globaal doorgenomen. Wanneer er in het artikel relevante informatie stond die bruikbaar was voor het beantwoorden van de derde deelvraag werd deze pas geselecteerd. Daarnaast is er gekeken hoe vaak een artikel gebruikt werd in andere artikelen door de auteurs en de titel van het artikel in te toetsen in Google Scholar. Werd er in andere artikelen vaker naar deze auteurs vernoemd, dan werden deze bruikbaar bevonden voor dit literatuuronderzoek. Ook zijn bepaalde artikelen die gebruikt zijn voor de tweede deelvraag gebruikt voor deze derde deelvraag, omdat daar ook over coping werd gesproken of hoe mensen omgaan met bepaalde gevoelens. Uiteindelijk is het artikel van Oppelaar en Wittebrood (2006) gebruikt, omdat er vaak naar dit artikel werd verwezen in andere artikelen, de boeken van Morrison en Bennett (2011), Zimbardo, Johnson en McCann (2009), Brug, van Assema en Lechner (2010) en Larsen en Buss (2010), omdat hierin veel over stress en coping werd beschreven en de boeken gebruikt worden tijdens de opleiding Toegepaste Psychologie, waardoor er wordt aangenomen dat de informatie in dit boek betrouwbaar is. Ten slotte is het boek van Van der Ploeg (2013) gebruikt, omdat de onderzoekster dit een goede aanvulling vond om coping te beschrijven.

Resultaten van het literatuuronderzoek

In dit hoofdstuk wordt literaire informatie beschreven over de begrippen ondervindingen, belevingen en hanteringen, zodat er uiteindelijk antwoord gegeven kan worden op de onderzoeksvraag. In elke paragraaf wordt eerst een deelvraag geformuleerd, vervolgens wordt er een begrip uiteengezet en aan het einde van elke paragraaf wordt er antwoord gegeven op de deelvraag. Eerst zal het begrip ondervindingen beschreven worden, vervolgens het begrip beleving en er wordt geëindigd met het begrip hanteringen.

Het gedrag van de jeugdgroepen

Om duidelijk te krijgen op welke wijze bewoners het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren, wordt er eerst gekeken naar wat er bekend is over het gedrag van de jeugdgroepen. In deze paragraaf zal antwoord gegeven worden op de deelvraag 'Wat voor gedrag vertonen jeugdgroepen?'. Deze vraag is van belang voor het onderzoek, omdat het gedrag van de jeugdgroepen een belangrijk begrip is in dit onderzoek. Hierdoor wordt duidelijk welk gedrag bepaalde emoties kan oproepen bij de bewoners en welk gedrag van de jeugdgroepen ondervonden kan worden door de bewoners. Op deze emoties zal in de volgende paragraaf ingegaan worden.

Het Eurogang Program of Research (onderzoekers uit Europa en de Verenigde Staten die zich bezig houden met het opstellen van protocollen en het ontwikkelen van instrumenten om jeugdgroepen goed in kaart te kunnen brengen) definieert een jeugdgroep als een duurzame, straatgerichte groep waarvan de betrokkenheid bij illegale activiteiten deel uit maakt van hun groepsidentiteit (Decker & Weerman, 2005). In de afgelopen dertig jaar zijn er verschillende vormen van jeugdgroepen in Nederland verschenen. In het midden van de jaren 80 begon dit met de opkomst van Marokkaanse jongens die veel overlast veroorzaakten en gemakkelijk in conflict raakten met andere mensen in hun directe omgeving. Aan het begin van de jaren 90 werden de Amerikaanse bendes de 'Bloods' en de 'Crips' voornamelijk geïmiteerd door Surinaamse en Antilliaanse jongeren. Vanaf het midden van de jaren 90 begonnen Nederlandse jongeren groepen te vormen, ook wel bekend als de 'Lonsdalers', die extreme acties voerden tegen de migranten. Tegenwoordig zijn er ook andere groepen jongeren die veel tijd buitenshuis spenderen en die crimineel of hinderlijk gedrag vertonen. Ondanks dat deze groepen niet veel media-aandacht krijgen, vormen ze wel een belangrijk deel van de bendes en jeugdgroepen in Nederland (Van Gemert & Weerman, 2013). Theorieën die de ontstaanswijze verklaren van deze groepen, en dan met name de criminele groepen, zijn de delinquente subcultuur van Cohen en de theorie met betrekking tot gang-criminaliteit van Cloward en Ohlin. Cohen stelt dat jongeren eerder op zoek zijn naar zingeving dan naar materiële doelen en dat competitie en frustratie over status belangrijke elementen zijn bij het verklaren van jeugddelinquentie. Daarnaast benadrukt Cohen de rol van de sociale verschillen in de maatschappij en de daarbij behorende startposities die de leden van de verschillende sociale klassen hebben. Hierdoor worden de kinderen uit de lagere milieus geconfronteerd met statusproblemen, waardoor ze zich schamen en weinig zelfrespect krijgen. Door deze gevoelens kan er strain ontstaan, dit is een spanning die binnenin een mens ontstaat doordat hij of zij te weinig middelen heeft om de doelen die de maatschappij heeft gesteld te

bereiken. Doordat jongeren deze strain ervaren, kunnen ze contact leggen met lotgenoten en de kernwaarden van volwassenen verwerpen, waardoor er een jeugdgroep gevormd kan worden. Ze vervangen de waarden van de hogere klassen door tegenovergestelde waarden, nieuwe statuscriteria en nieuwe regels. Zo ontstaat de delinquente subcultuur (Kolthoff, 2011).

Cloward en Ohlin waren het deels eens met de theorie van Cohen over het ontstaan van een delinquente subcultuur, maar zij vonden deze theorie voornamelijk betrekking hebben op de minder ernstige criminaliteit. Zij stelden namelijk dat de serieuzere criminele groepen meer uit zijn op materieel gewin en minder op status. Naast de strain die Cohen gebruikt, voegden Cloward en Ohlin ook de beschikbaarheid van niet legale middelen toe, het aanleren van crimineel gedrag in een groep en buurtfactoren. Kort gezegd: wanneer jongeren strain ervaren en niet legale middelen tot hun beschikking hebben, zullen ze door middel van criminele activiteiten hun materiële gewin zoeken. De subcultuur zal voornamelijk voorkomen in achterstandswijken waarin een soort van organisatie is ontstaan en de leden een rolmodel zullen zijn voor nieuwkomers. Een tweede verklaring die Cloward en Ohlin geven voor het ontstaan van een jeugdgroep is omdat er bij de jongeren zowel de legale als niet legale middelen ontbreken om te voorzien in hun materiële behoeften. Doordat er geen criminele groepen in hun wijk actief zijn en ze dus geen rolmodellen hebben, kunnen ze hun behoeften niet bevredigen, waardoor er conflict gangs ontstaan. De leden van deze gangs moeten alles zelf uitvinden en dit leidt tot het gebruik van geweld en risicovol gedrag. De derde verklaring van Cloward en Ohlin stelt dat er jeugdgroepen ontstaan doordat de jongeren zowel in de legale als in de illegale middelen sfeer onsuccesvol zijn, ook wel de retreatist subcultuur genoemd. Hierdoor trekken de jongeren zich terug, wat leidt tot verval in alcohol- en drugsgebruik (Kolthoff, 2011).

In Nederland worden drie verschillende typen jeugdgroepen met ieder hun eigen profiel onderscheiden, namelijk de hinderlijke, de overlast gevende en de criminele jeugdgroep (Beke, Van Wijk & Ferwerda, 2006). Er zijn echter ook jeugdgroepen die geen hinderlijk, overlast gevend of crimineel gedrag vertonen en een positieve invloed hebben op de wijk, maar hier wordt helaas niet over gesproken en naar gekeken bij deze methode. In 2012 is er voor de laatste keer een update gemaakt over de jeugdgroepen in 's Hertogenbosch aan de hand van de shortlist methodiek (Onderzoek & Statistiek, 2013). Dit is een, op basis van wetenschappelijk onderzoek, samengestelde vragenlijst die speciaal ontwikkeld is voor de politie om actieve jeugdgroepen op een eenvoudige wijze systematisch in kaart te brengen. Het geeft namelijk inzicht in de locaties waar de jeugdgroepen zich bevinden, de samenstelling van de groep, de dagelijkse bezigheden van de groep, de riskante gewoonten en recent delict gedrag. Door daarnaast de beschikbare kennis van de politie te koppelen aan gegevens uit diverse informatiesystemen en informatie van andere professionals kan er gekeken worden wat voor jeugdgroepen er waar actief zijn (Beke, Ferwerda, Van Der Torre & Bervoets, 2013). Uit de resultaten van de update kwam naar voren dat er in september 2012 in totaal 20 jeugdgroepen actief zijn in 's Hertogenbosch, waarvan 14 hinderlijke, 5 overlast gevende en één criminele (Onderzoek & Statistiek, 2013). Hieronder worden de kenmerken beschreven van het gedrag wat zij vertonen.

De jongeren die tot een hinderlijke groep behoren, treffen elkaar regelmatig op straat en hangen rond in hun eigen wijk of op meerdere plekken. Ze bestaan vaak uit tien tot twintig jongeren, waarvan de meeste tussen de 13 en de 16 jaar oud zijn en een overwegend Nederlandse achtergrond hebben. Ze hebben contacten buiten de groep en laten nieuwelingen gemakkelijk toe. De samenstellingen van deze groepen kennen naar verhouding weinig wisselingen, maar groeit in de loop der tijd wel. De groepen bestaan gemiddeld tweeënhalf jaar en verdwijnen dan weer. De jongeren gaan naar school (vaak VMBO niveau) of hebben een baantje. Ze gebruiken wel eens alcohol, maar veel vaker softdrugs. Het gedrag van de jongeren uit deze groepen kunnen over het algemeen beschouwd worden als licht, omdat ze nauwelijks in contact komen met politie en justitie. Alleen wanneer ze voor overlast zorgen in de wijk komen ze in contact met de wijkagent, wat kan leiden tot een boete of een Halt-straft. De bezigheden van deze jongeren bestaan uit het veroorzaken van (geluids)overlast en hinder, het overtreden van verkeersregels, en het zo nu en dan plegen van lichte vernielingen. Daarnaast kunnen ze omstanders provoceren wanneer ze in groepen rondhangen. Een enkeling uit deze groepen maakt zich af en toe schuldig aan lichte geweldsdelicten en vermogensdelicten. De hinderlijke jeugdgroepen hebben een lichte neiging om zich te verzetten tegen openbaar gezag, maar zijn over het algemeen nog goed te corrigeren (Beke & Van Wijk, 2001).

De jongeren uit de overlast gevende groepen bevinden zich tussen de hinderlijke en criminele jeugdgroepen in. Aan de ene kant lijken ze qua omvang, leeftijd en opleidingsniveau op de hinderlijke groepen, maar op andere punten is de vergelijking met de hinderlijke groepen ver te zoeken. Deze punten betreffen het feit dat de jongeren voortijdig zijn afgehaakt van school en daarnaast vaak werkloos zijn. Ook verschillen de jongeren van etniciteit binnen deze groep. De overlast gevende jeugdgroepen bestaan gemiddeld vier jaar en het bij elkaar komen speelt een centrale rol in het dagelijkse leven van de leden. Nieuwelingen kunnen niet zomaar tot deze groep behoren. Dat overlast gevende groepen op de criminele groepen kunnen lijken, blijkt uit het feit dat ze minder wijk gebonden opereren. De rede hiervan ligt in hun vrijetijdsbesteding; ze gaan regelmatig op stap, drinken flink wat alcohol en gebruiken zowel soft- als partydrugs, waardoor de jongeren vaker betrokken raken bij openlijke geweldpleging en lichte mishandeling. Hierdoor komen ze regelmatig in aanraking met politie en justitie, wat zelfs tot onvoorwaardelijke vrijheidsstraffen kan oplopen. De leden van deze jeugdgroepen maken zich in ruime mate schuldig aan verschillende vormen van hinderlijk gedrag, zoals rondhanggedrag, treiteren, geluidsoverlast, discriminatie en het vernielen van goederen. De jongeren uit deze groep hebben er geen moeite mee om geweld te gebruiken (bedreigen, eenvoudige mishandeling), ook niet in zwaardere vormen (zware mishandeling). Wanneer ze in contact komen met openbaar gezag, gaan ze hier fel tegen in en kunnen de confrontaties ernstig zijn. Hierin komt de antisociale kern van deze groep dan sterk naar voren (Beke & Van Wijk, 2001).

Criminele jeugdgroepen zijn grote groepen jongeren met een gemiddelde van 30 leden en waarvan de leeftijd erg verspreid ligt (de jongsten zijn ongeveer twaalf en de oudsten boven de twintig). Het opleidingsniveau van de jongeren ligt extreem laag; een groot deel komt niet verder dan het

basisonderwijs of volgt het speciaal onderwijs. Daarnaast is de motivatie laag, dit blijkt uit het feit dat veel van de jongeren spijbelen of vroegtijdig school verlaten en werkloos zijn. De samenstelling van de criminele jeugdgroep is vaak gemengd of bestaat alleen uit jongeren van een andere etniciteit. Ze opereren zowel regionaal als landelijk en het is normaal in deze groep om bewapend te zijn. Alcohol- en drugsgebruik is erg normaal binnen de criminele jeugdgroepen, evenals het handelen in drugs. De jongeren maken zich schuldig aan alle vormen van hinderlijk gedrag en plegen daarnaast zwaardere delicten, zoals zware geweldpleging en zware vermogensdelicten (afpersing, straatroven, overvallen en inbraken). Ze plegen criminaliteit voor financieel gewin en niet voor de kick of status. In alle criminele jeugdgroepen zitten jongeren die niet alleen geldboetes hebben, maar ook een voorwaardelijke of onvoorwaardelijke vrijheidsstraf hebben gekregen (Beke & Van Wijk, 2001).

Jeugdgroepen zijn groepen jongeren die gedrag vertonen wat buiten de maatschappelijke normen valt. In Nederland komen er drie verschillende jeugdgroepen voor, namelijk de hinderlijke, de overlast gevende en de criminele. Het gedrag van deze jeugdgroepen varieert van geluidsoverlast door hinderlijke jeugdgroepen tot zware geweldpleging door criminele jeugdgroepen. Iedere groep heeft een ander doel met het vertonen van dit gedrag. Het gedrag van hinderlijke jeugdgroepen bestaat uit het veroorzaken van hinder, overlast, geluidsoverlast, het overtreden van verkeersregels, het provoceren van omstanders en af en toe maken ze zich schuldig aan lichte gewelds- en vermogensdelicten. Het gedrag van de overlast gevende jeugdgroepen kenmerkt zich vooral door rondhanggedrag, het treiteren van mensen, discriminatie, het vernielen van goederen en hebben geen moeite met het gebruik van geweld in zowel lichte als zwaardere vormen. Tot slot bestaat het gedrag van criminele jeugdgroepen uit meerdere vormen van hinderlijk gedrag, het plegen van zwaardere gewelds- en vermogensdelicten en het dealen van drugs (Beke & Van Wijk, 2001).

De beleving van de omgeving

In de vorige paragraaf zijn de gedragingen van de verschillende jeugdgroepen beschreven. In deze paragraaf zal ingegaan worden op hoe deze gedragingen ervaren en beleefd worden door omstanders en welke gevoelens dit opwekt en wordt er zo een antwoord gegeven op de deelvraag 'Hoe worden jeugdgroepen door hun omgeving ervaren?'. Het is belangrijk om hier een beeld van te krijgen, omdat hierdoor het tweede begrip van de onderzoeksvraag behandeld wordt, namelijk de perceptie (beleving).

Perceptie is het proces waarbij aan de inkomende sensorische patronen een gedetailleerde betekenis wordt gegeven. Dit wordt beïnvloed door herinneringen, motivatie, emoties en andere psychologische processen (Zimbardo, Johnson & McCann, 2009). In meerdere onderzoeken (Beke, Van Wijk & Ferwerda, 2006; Van Gemert, 2002; Omlo, 2008; Bervoets, 2011; Pleysier & Deklerck, 2006) komt naar voren dat het gedrag van jeugdgroepen invloed heeft op de perceptie van hun omgeving en dat jeugdgroepen en buurtspanningen met elkaar verbonden zijn. Doordat de jongeren op straat rondhangen, overlast veroorzaken of criminele activiteiten verrichten, botsen zij met inwoners en winkeliers. De buurtbewoners stappen op hun beurt naar de politie, waardoor de jongeren weten dat

er over hun geklaagd is. Hierdoor ontstaat er een onaangename sfeer op straat en reageren de groepsleden steeds brutaler op omstanders. Ze schelden ze uit, bedreigen ze met de dood en soms worden de confrontaties fysiek. Dit is voor de bewoners een reden om niet meer in te gaan op het gedrag van de jeugdgroepen. Daarnaast doen zij ook geen aangifte meer bij de politie, omdat ze het idee hebben dat hier toch niets mee wordt gedaan (Van Gemert, 2002; Bervoets, 2011). Er moet echter wel gezegd worden dat dit niet voor elke omstander geldt; wat voor de een als hinderlijk en overlast gevend ervaren wordt, wordt dat door een ander niet per se zo ervaren. Het is over het algemeen genomen wel zo dat de buurt hangjongeren en jeugdgroepen liever kwijt dan rijk zijn (Pleysier & Deklerck, 2006).

Bewoners beleven het gedrag van de jeugdgroepen dus ieder op hun eigen manier. Van alle inwoners van Nederland geeft tien procent aan het meeste last te hebben van de overlast die veroorzaakt wordt door jeugdgroepen en 15 procent geeft aan dat ze zich onveilig voelen door rondhangende jongeren (Houben, 2008). Ook in de veiligheidsmonitor van het CBS (2012) worden jeugdgroepen tot grootste overlastprobleem benoemd. Burgers zien het gedrag van de jongeren, denken dat ze zich opzettelijk antisociaal gedragen, zien hun buurt hierdoor in de macht komen van de jongeren en voelen zichzelf hierdoor onmachtig en kwetsbaar. De aanwezigheid van jeugdgroepen heeft dus een negatief effect op het veiligheidsgevoel (Houben, 2008). Het begrip onveiligheidsgevoelens heeft een brede definitie wanneer er gekeken wordt naar de verschillende onderzoeken waarin dit begrip centraal staat. De Vries (2005) spreekt van veiligheidsbeleving, Van Der Veen (2002) van onveiligheidsbeleving, Elffers en De Jong (2004) van beleving van sociale veiligheid en Oppelaar en Wittebrood (2006) van angst voor criminaliteit. Onveiligheidsgevoelens worden in Nederland meestal gemeten aan de hand van de vraag 'Voelt u zich weleens onveilig?', waardoor het niet precies bekend is waar de gevoelens van onveiligheid betrekking op hebben. Dit kan zijn omdat men angst heeft voor criminaliteit, angst heeft voor groepen of omdat ze bang zijn in het donker. Echter kan er gesteld worden dat, aangezien deze vragen gericht zijn op criminaliteit en overlast, men zich onveilig voelt door criminaliteit en overlast (Oppelaar & Wittebrood, 2006). Het komt er in ieder geval op neer dat de wijze waarop de burgers de jeugdgroepen beleven, bepaald wordt door de angst voor criminaliteit, algemene gevoelens van verontrusting, de ervaringen die ze hebben gehad met het gedrag van de jeugdgroepen en de veranderingen in de buurt. Daarnaast komen deze onveiligheidsgevoelens ook voort uit het feit dat jeugdgroepen als oorzaak worden gezien van de toename van criminaliteit (Vreven, 2007). Om deze onveiligheidsgevoelens te beschrijven, maken sommige onderzoekers een onderscheid in gedragscomponenten, affectieve componenten en cognitieve componenten (Oppelaar & Wittebrood, 2006; Boers, Van Steden & Boutellier, 2008). Gedragscomponenten zijn de handelingswijzen die voortkomen uit de onveiligheidsgevoelens. Mensen gaan bijvoorbeeld 's avonds niet meer de deur uit of installeren camera's in huis om zichzelf te beschermen tegen criminaliteit. De affectieve componenten betreffen de emoties die opgewekt worden, zoals angst om slachtoffer te worden of wantrouwend zijn ten opzicht van de omgeving. De cognitieve component omvat de kennis over onveiligheid en het inschattingsvermogen om risico te lopen (Boers et al., 2008). Een ander belangrijk onderscheid wat gemaakt moet worden bij het beschrijven van onveiligheidsgevoelens is het onderscheid tussen

individueel en maatschappelijk. De angst om bijvoorbeeld slachtoffer te worden, is een gevoel waarbij de persoonlijke situatie centraal staat, terwijl er ook gevoelens zijn die ontstaan door criminaliteit als maatschappelijk verschijnsel (Oppelaar & Wittebrood, 2006).

Als er gekeken wordt naar de onveiligheidsgevoelens is angst een gevoel dat daar vaak mee samenhangt; angst voor criminaliteit, angst om slachtoffer te worden, angst om 's avonds alleen te lopen. Mensen die zich in een bedreigende of gevaarlijke situatie bevinden, ervaren dus angst. Angstgevoelens zijn afhankelijk van de locatie en het tijdstip blijkt uit onderzoek van Oppelaar en Wittebrood (2006). Overdag voelen mensen zich namelijk meestal veiliger in hun eigen huis en buurt, terwijl ze zich 's avonds beduidend onveiliger voelen ongeacht de locatie waar ze zich bevinden. Uit de gegevens van het onderzoek naar onveiligheidsgevoelens en angstgevoelens door criminaliteit die Oppelaar en Wittebrood (2006) over hebben genomen van de Politiemonitor Bevolking, CBS, de Crime Victims Survey en andere bevolkingsonderzoeken (allen slachtofferenquêtes), is naar voren gekomen dat er in wijken of buurten plekken zijn waar sommige mensen 's avonds liever niet alleen komen. Daarnaast voelen vrouwen, oudere mensen en mensen uit lagere sociaaleconomische klassen zich vaker onveilig en angstig.

Angst valt te verklaren binnen verschillende contexten, namelijk de individuele context, de situationele context en de sociaal-culturele context. Binnen de individuele context bepaalt de persoonlijkheid van de persoon vaak in welke mate iemand zich angstig voelt. Een karaktertrek die dit verklaart en tussen personen varieert, is dispositionele angst. Daarnaast is dit angstgevoel afhankelijk van de situatie waarin de persoon zich begeeft en hangt het samen met de inschatting van de persoon over zijn of haar eigen kwetsbaarheid en hulpeloosheid in risicosituaties. Als men hun kwetsbaarheid namelijk hoger inschat, zullen angstgevoelens sterker zijn. Binnen de individuele context wordt angst ook verklaard door slachtofferervaringen. Mensen die eerder al slachtoffer zijn geweest van criminaliteit zullen eerder denken dat ze weer slachtoffer worden waardoor ze zich ook angstiger voelen (Oppelaar & Wittebrood, 2006). Binnen de situationele context wordt angst verklaard door de inrichting van de publieke ruimte, de sociale samenstelling, sociale cohesie en overlast, verloedering en criminaliteit. Bepaalde plekken in buurten en wijken kunnen als gevaarlijk worden ervaren doordat het er te donker is of vaak, in de ogen van buurtbewoners, kwaadwillende mensen rondhangen. Ook speelt de inrichting van een wijk een rol. Daar waar weinig zicht is, zoals in tunnels en op slecht verlichte paden, zullen mensen angstiger zijn. De verklaring van angst door de sociale samenstelling komt voort uit de onderzoeksgegevens die lieten zien dat bewoners zich onveiliger voelen in buurten met een lage sociaaleconomische status. Daarnaast wordt angst verklaard aan de hand van sociale cohesie doordat mensen zich onveiliger voelen naarmate er weinig contacten en netwerken zijn in de buurt. Overlast en verloedering leidt tot angst, omdat dit in verband wordt gebracht met criminaliteit, maar aan de andere kant wordt gesteld dat juist het gebrek aan sociale cohesie leidt tot zowel overlast en verloedering als criminaliteit (Oppelaar & Wittebrood, 2006). De sociaal-culturele context verklaart angst aan de hand van de ontwikkelingen in de media, individualisering en internationalisering (Oppelaar & Wittebrood, 2006). Dit is echter niet van toepassing op dit literatuuronderzoek, omdat dit vooral relevant is voor onderzoek naar ontwikkelingen over tijd of het

verklaren van verschillen tussen landen. Factoren waardoor mensen zich dus angstiger gaan voelen, zijn criminaliteit, overlast, verloedering en slachtofferervaring. Daarnaast zijn de inrichting van de publieke ruimte, de samenstelling van buurten en sociale cohesie ook belangrijke factoren die meegenomen moeten worden.

Een andere belangrijke reactie die optreedt bij bedreigende of gevaarlijke situaties en die zeker niet onbesproken mag blijven, is stress. Stress kan namelijk optreden als een stimulus (prikkel) of situatie ervaren wordt als stressor (gebeurtenis die stress veroorzaakt) en er geen hulpmiddelen beschikbaar zijn om hier mee om te gaan. Het is een subjectief gevoel dat ontstaat door gebeurtenissen die oncontroleerbaar of dreigend zijn (Larsen & Buss, 2010). Er kan gesteld worden dat het gedrag van jeugdgroepen als stressvol ervaren kan worden door omstanders, omdat dit gedrag bedreigend over kan komen. Lazarus, de belangrijkste persoon op het terrein van stress, stelt in zijn transactionele stressmodel dat mensen in een nieuwe of veranderde omgeving eerst beginnen met een beoordeling hierover. Deze beoordeling bestaat uit twee typen, namelijk primair en secundair. In het primaire beoordelingsproces denkt iemand na over de kwaliteit van de prikkel en in het secundaire beoordelingsproces worden de hulpmiddelen en het vermogen om met de stressor om te gaan beoordeeld. Wanneer men een stimulus in het primaire beoordelingsproces als bedreiging, verlies of probleem beoordeeld en tijdens het secundaire beoordelingsproces erachter komt dat er geen of beperkte hulpmiddelen beschikbaar zijn om hiermee om te gaan, ontstaat er dus stress (Morrison & Bennett, 2011). Op stress kunnen verschillende reacties ontstaan. Dit is onderzocht door Hans Selye die een stressmodel ontwikkeld heeft genaamd het 'algemeen aanpassingssyndroom'. Dit model bestaat uit drie fasen, namelijk de alarmfase, de weerstandsfase en de uitputtingsfase. In de alarmfase wordt de stressor waargenomen en reageert men met de fight-or-flight reactie. Dit is een snelle reactie op een bedreigende situatie waarin men kan vluchten of vechten. De bloeddruk en de hartslag dalen om vervolgens te stijgen. Tijdens de weerstandsfase probeert het lichaam zich aan te passen aan de stressor. De spanningen in het lichaam nemen in deze fase af, maar blijven nog steeds hoger dan normaal. In de uitputtingsfase treedt er uiteindelijk uitputting op doordat de tweede fase te lang duurt. Hierdoor raken de reserves en de energie op. Doordat het vermogen om weerstand te bieden afneemt, is de kans op ziekten groter (Larsen & Buss, 2010; Morrison & Bennett, 2011). Fisher, Bell en Baum (1984) hebben de psychologische processen van Lazarus en de fysiologische reacties op stress van Selye gecombineerd en stelden zo de theorie van omgevingsstress op. Uit hun onderzoek bleek dat gebeurtenissen die een bedreiging oproepen in de omgeving de alarmreactie veroorzaakten die samenging met spanningen in het lichaam. Na deze fase van alarm, schrik en shock, volgde de fase waarin coping strategieën werden geactiveerd, zoals vluchten en vechten. Over deze coping strategieën wordt in de volgende paragraaf dieper op ingegaan. Wanneer de strategieën niet helpen, wordt de fase van uitputting bereikt, helpen ze wel dan leidt dit tot aanpassing aan de stressor. Ook in dit model wordt duidelijk dat, wanneer de weerstand tegen stress afneemt, er veranderingen in het immuunsysteem ontstaan en dus de kans op ziekten groter wordt. Meer recentere studies naar stressreacties tonen de fysiologische reacties aan bij stress waardoor men ziek kan worden, maar het gaat te ver om dat in dit onderzoek te

bespreken.

De vraag is hoe stress nou precies verband houdt met ervaren criminaliteit. Als iemand getuige of slachtoffer is van criminaliteit heeft diegene nogal wat te verwerken. Dit ligt natuurlijk ook aan de aard en omvang van het delict, maar in de meeste gevallen wordt het psychisch welbevinden aangetast. Daarnaast kunnen slachtoffers en/of getuigen door de politie worden verhoord en moeten ze zelfs een verklaring afleggen ter terechtzitting, waardoor worden verdergaande ongemakken meegebracht. Door dit alles kunnen slachtoffers en getuigen getraumatiseerd raken wat dus stress oplevert. Wordt dit niet snel verwerkt, dan kan er zelfs een posttraumatische stressstoornis (PTSS) of een acute stressstoornis (ASS) ontstaan (Rassin, 2001).

Het gedrag van de jeugdgroepen wordt dus verschillend beleefd door bewoners en roepen verschillende emoties op, namelijk onveiligheidsgevoelens, angstgevoelens en stress. Onveiligheidsgevoel is een breed begrip waarin drie componenten centraal staan, namelijk cognitieve, affectieve en gedragscomponenten. Daarnaast wordt er onderscheid gemaakt in individuele en maatschappelijke factoren (Oppelaar & Wittebrood, 2006; Boers, Van Steden & Boutellier, 2008). Angst komt voort uit verschillende factoren die aan de hand van de individuele context, de situationele context en de sociaal-culturele context verklaard kan worden. Deze factoren zijn overlast, verloedering, criminaliteit, slachtofferervaring, inrichting van de publieke ruimte, buurtsamenstellingen en sociale cohesie (Oppelaar & Wittebrood, 2006). Stress is een reactie die ook optreedt bij het beleven van bedreigende of gevaarlijke situaties. Wanneer men een dergelijke situatie meemaakt en daarvoor geen of beperkte hulpmiddelen voor heeft om hier mee om te gaan, ontstaat er stress. Dit heeft weer invloed op de lichamelijke gesteldheid van de mens. Als iemand te lang aan de stressor bloot wordt gesteld en zichzelf hier niet op aanpast, wordt de kans op ziekten groter (Larsen & Buss, 2010; Morrison & Bennett, 2011). Daarnaast is het belangrijk om te vermelden dat er ook mensen zijn die deze gevoelens niet ervaren en zich geen zorgen maken om het gedrag van de jeugdgroepen.

Omgaan met de ervaren gevoelens van onveiligheid, angst en stress

Dat bewoners gevoelens van onveiligheid, angst en stress ervaren doordat er jeugdgroepen aanwezig zijn in hun buurt, is in de vorige paragraaf duidelijk geworden. Maar hoe gaan zij om met deze gevoelens? Om hier achter te komen, wordt er in deze paragraaf gekeken naar de coping strategieën die mensen gebruiken wanneer deze gevoelens optreden. Uiteindelijk zal er aan het einde van deze paragraaf antwoord worden gegeven op de deelvraag hoe mensen omgaan met de gevoelens die zij ervaren door criminaliteit. Door hier een antwoord op te krijgen, wordt het derde begrip in dit literatuuronderzoek uiteengezet, namelijk coping.

Lazarus (1966) onderscheidt twee processen die het gevolg kunnen zijn van het ervaren van een bedreiging. Het eerste proces is gericht op het inschatten van de dreiging (als ik iets zeg van het gedrag van die jeugdgroep is er een kans dat ze me gaan bedreigen). Het tweede proces is gericht op het inschatten van de eigen mogelijkheden om met de dreiging om te gaan (lukt het mij om mezelf

niks aan te trekken van de eventuele bedreiging?) (Brug, Van Assema & Lechner, 2010).

Voorafgaand aan het coping proces vindt er dus eerst een proces plaats waarbij men de ernst en de betekenis van de situatie of gebeurtenis inschat, dit noemt men het inschattingsproces. Dit proces bestaat uit twee fasen. In de eerste fase wordt er bepaald of de situatie of de gebeurtenis bedreigend is, deze bepaling vindt direct na de confrontatie plaats. Er worden in deze fase antwoorden gezocht op vragen als 'Moet ik me druk maken of de situatie negeren?', 'Ben ik eigenlijk betrokken bij de situatie?' en 'Wat zouden negatieve gevolgen kunnen zijn?'. Hoewel de antwoorden per persoon zullen verschillen, kan er gesteld worden dat er over het algemeen vier inschattingen zijn voor mensen om de situatie waar te nemen, namelijk als onbelangrijk, als uitdagend, als bedreigend of als dubbelzinnig. In de tweede fase van het inschattingsproces wordt naar enerzijds de bedreiging gekeken en anderzijds naar de mogelijkheden die men meent te bezitten om de bedreiging aan te kunnen. In deze fasen wordt er naar antwoord gezocht op vragen als 'Wat kan ik doen aan de situatie?', 'Hoe moet ik reageren?' en 'Hoe kan ik mezelf beschermen?'. Wanneer op deze vragen antwoord is gevonden, leidt dit tot een bepaalde aanpak wat men coping noemt (Van der Ploeg, 2013). Coping is een dynamisch proces, waarbij cognities en gedrag betrokken zijn. Coping is het omgaan met emoties en stressoren door deze te verminderen, te wijzigen of te reduceren. Daarnaast kan men, door middel van coping, zich ook direct op de stressor richten. Het gaat hierbij om een poging tot aanpassing aan de stressor. Het doel van coping is om een situatie zo aan te sturen dat deze minder psychisch lijden veroorzaakt en het is daarnaast noodzakelijk omdat zo het gevoel voor eigenwaarde behouden kan worden. Er zijn verschillende stijlen van coping om op gebeurtenissen te reageren en daar mee om te gaan (Morrison & Bennett, 2011). Globaal zijn er twee dimensies voor coping, namelijk probleemgerichte en emotiegerichte coping. Bij probleemgerichte coping wordt er actie ondernomen om een stressor te begrijpen en tot een oplossing te komen. Als mensen zich bijvoorbeeld onveilig voelen omdat er een jeugdgroep in hun buurt aanwezig is, zou probleemgerichte coping kunnen bestaan uit het langs de jeugdgroep lopen om te kijken wat er gebeurt. Bij emotiegerichte coping wordt de emotionele reactie op een stressor gereguleerd. Mensen die onveiligheidsgevoelens ervaren gaan hier met behulp van emotiegerichte coping mee om door deze gevoelens te identificeren, door zich op deze gevoelens te concentreren en door ze te verwerken (Zimbardo, Johnson & McCann, 2009). Ook wordt er onderscheid gemaakt in vermijdende en confronterende coping strategieën (Morrison & Bennett, 2011; Van der Ploeg, 2013). Door het gebruik van een vermijdende coping strategie ontkennen of ontlopen mensen de bedreigende situatie of gebeurtenis. Het gebruik van een confronterende coping strategie betreft het aangaan van een confrontatie met de bedreigende situatie of gebeurtenis (Van der Ploeg, 2013). Naast de voornoemde coping strategieën, zijn er ook nog andere schalen die onderscheiden worden door de Utrechtse Coping Lijst, een vragenlijst die meet hoe men reageert op problemen of onplezierige gebeurtenissen. De sub schalen die onderscheiden worden in deze vragenlijst, zijn actief aanpakken (het probleem wordt nader bekeken en opgelost), sociale steun zoeken (samen met anderen het probleem oplossen of bespreken), vermijden (ontkennen van het probleem), palliatieve reactie (op andere dingen gaan richten dan het probleem), depressief reactiepatroon (zichzelf de schuld geven), expressie van emoties (bijvoorbeeld agressief worden) en geruststellende en troostende gedachten (het komt wel

goed, anderen hebben het zwaarder) (COTAN, 1993). Dat mensen voor een bepaalde coping strategie kiezen, houdt onder andere verband met de eerdere ervaringen die zij hebben gehad met deze vorm van coping. Het wilt echter niet zeggen dat iemand altijd dezelfde coping strategie gebruikt. Ook mag er niet gezegd worden dat de ene coping strategie beter werkt dan de andere. Het hangt dus af van het individu wat voor hem of haar werkt. Beoordeling en herbeoordeling van de inspanningen tot coping zullen hierbij een rol spelen. Dit wil zeggen dat als een gebruikte coping strategie niet heeft gewerkt, mensen een volgende keer een andere strategie kunnen gaan gebruiken (Morrison & Bennett, 2011).

Mensen die zich door het gedrag van jeugdgroepen onveilig voelen, gaan daar op verschillende manieren mee om. Uit het onderzoek van Oppelaar en Wittebrood (2006) naar onveiligheidsgevoelens kwam naar voren dat één op de vijf Nederlanders bang is om 's avonds alleen thuis te zijn, dat 60% van de bevolking niet zomaar open doet als er 's avonds onverwacht wordt aangebeld en 30% van de ondervraagden 's avonds liever niet alleen op plaatsen in hun wijk of buurt komen, omdat ze zich onveilig voelen. In de veiligheidsmonitor van het CBS (2013) lagen deze cijfers iets lager, namelijk vier procent van de mensen voelde zich 's avonds onveilig op straat, drie procent voelt zich 's avonds thuis onveilig en een tiende doet 's avonds niet open omdat men het niet veilig vindt (CBS, 2013). Sommige mensen gaan hiermee om door 's avonds niet meer de deur uit te gaan, camera's in of rondom huis te installeren om zichzelf te beschermen, plaatsen te vermijden waarin ze zich onveilig voelen of het opzoeken van sociale steun (Oppelaar en Wittebrood, 2006).

Hoe mensen omgaan met ervaren angstgevoelens komt voort uit hun risicoperceptie (Oppelaar & Wittebrood, 2006). Er kan echter ook gezegd worden dat risicoperceptie juist een gevolg is van de ervaren angstgevoelens (Elchardus, De Groof & Smits, 2003). Risicoperceptie is de inschatting die mensen maken van hun eigen kans van het risico om bijvoorbeeld slachtoffer te worden. Mensen zijn bijvoorbeeld eerder geneigd om om te lopen wanneer zij een groep jongeren zien die overlast veroorzaken, wanneer zij denken dat ze door deze groep bedreigd zullen worden. Er wordt verondersteld dat het ervaren risico in relatie met gedrag zoveel mogelijk vermeden wordt door mensen (Brug, Van Assema & Lechner, 2010). Mensen met angstgevoelens maken dus voornamelijk gebruik van de vermijdingsgerichte coping strategie. Dit betekent dat zij de bedreiging van de situatie of gebeurtenis en de daarbij gepaard gaande gevoelens van angst zoveel mogelijk proberen te minimaliseren en gericht zijn op het ontwijken van de situatie en gevoelens. Dit kunnen zij doen door het zoeken van afleiding. Mensen gaan er een tijdje tussenuit, trakteren zichzelf op iets leuks (Morrison & Bennett, 2011) of in het ergste geval verhuizen ze naar een omgeving waarin ze zichzelf veiliger voelen (Beke, Ferwerda, Van Der Torre & Bervoets, 2013).

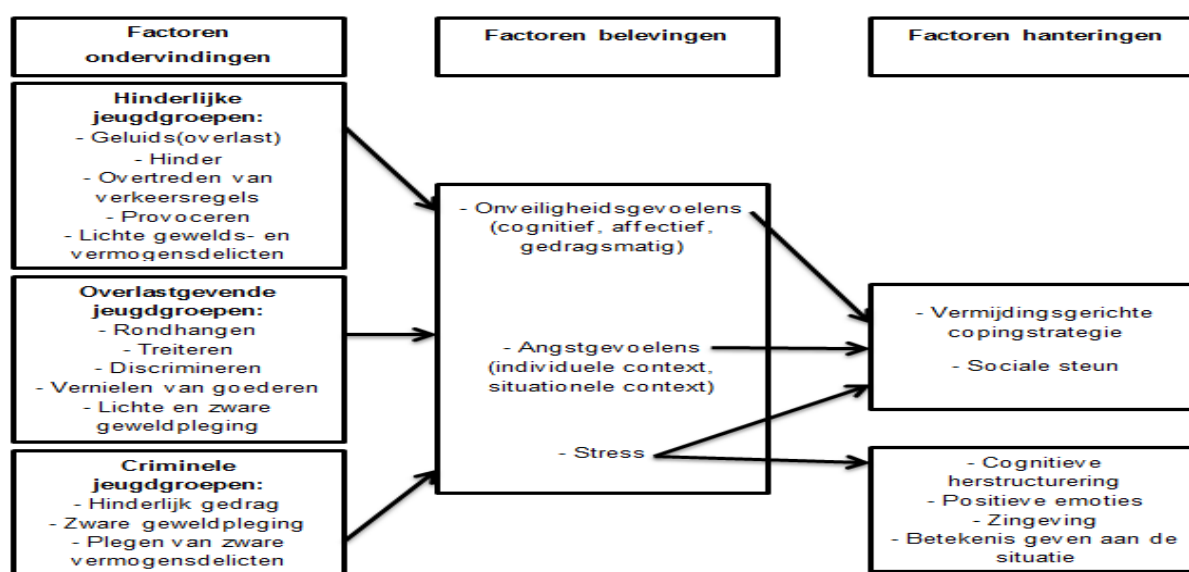
Vanuit de psychologie worden er verschillende strategieën voor coping gegeven voor hoe mensen met stress omgaan. Zo kan men afleiding gaan zoeken waardoor de symptomen van stress gereduceerd worden of het bewustzijn van deze symptomen verminderd wordt. Hierdoor maakt men zich ongevoelig en sluit men zichzelf af voor de bedreiging (Morrison & Bennett, 2011). Men kan ook

gebruik maken van cognitieve herstructurering, dit is het opnieuw beoordelen van de stressor met als doel om deze vanuit een positiever perspectief te beschouwen. Mensen die de aanwezigheid van jeugdgroepen in hun wijk als bedreigend ervaren, kunnen door middel van cognitieve herstructurering bijvoorbeeld denken dat het maar jongeren zijn die zo hun tijd verdrijven. Onder cognitieve herstructurering valt ook het maken van vergelijkingen met anderen in dezelfde situatie. Een voorbeeld hiervan is het denken aan een buurtbewoner die wel bedreigd is door de jeugdgroep. Een andere coping strategie om met stress om te gaan, is het gebruik van positieve emoties. Het opmerken van positieve momenten en situaties waarin men humor en vreugde ondervond, hebben een positief effect op het leven. Er zijn mensen die gebruik maken van zingeving en daarnaast op zoek gaan naar een positieve betekenis van de bedreigde gebeurtenis om zo met de daarbij gepaard gaande stress om te gaan. Deze vormen van coping worden vaker gebruikt door respectievelijk gelovigen en optimistische mensen. Als laatste is sociale steun een coping strategie die vaak wordt toegepast door mensen. Dit is de steun die iemand krijgt van een ander bij het hanteren van stressvolle situaties of gebeurtenissen. Sociale steun bestaat uit emotionele steun, instrumentele steun (taakgerichte hulp) en informationele steun (hulp bij het beter inzicht krijgen in de aard van de stressor). De sociale steun hoeft echter niet alleen door een dierbaar persoon gegeven te worden, maar kan verkregen worden door vreemden, huisdieren en video's (Zimbardo et al., 2009). Wat belangrijk is om te vermelden, is dat voornoemde coping strategieën met betrekking tot stress, het idee geven dat, door het gebruik van deze coping strategieën, de stressor daadwerkelijk verminderd, gereduceerd of gewijzigd wordt. Het ligt, nogmaals, aan de persoon en de situatie of dit daadwerkelijk het geval is. Sommige mensen maken bijvoorbeeld gebruik van sociale vergelijkingen en komen erachter dat hun buurtbewoners er op een hele andere, in hun ogen effectievere, manier mee omgaan, waardoor ze misschien negatief over zichzelf gaan denken en wat dus tot meer stress leidt.

Coping is dus de manier waarop mensen omgaan met emoties en gebeurtenissen om deze te verminderen, te wijzigen of te reduceren. Voorafgaand aan dit proces vindt een inschattingsproces plaats waarin men beoordeelt of en in welke mate de situatie dreigend is en bekijken ze de hulpmiddelen die ze bezitten om met deze dreiging om te gaan (Van der Ploeg, 2013). Mensen gaan met onveiligheidsgevoelens en angstgevoelens voornamelijk om door de bedreigende situatie of gebeurtenis te vermijden of door het opzoeken van sociale steun (Oppelaar & Wittebrood, 2006). Het omgaan met stress doet men ook door het gevoel te vermijden (afleiding zoeken) en sociale steun op te zoeken, maar ook door cognitieve herstructurering, positieve emoties, zingeving en betekenis te geven aan de situatie (Zimbardo et al., 2009).

Conclusie en discussie

Aan de hand van de antwoorden op de deelvragen die in de paragraafconclusies beschreven staan in het vorige hoofdstuk (resultaten van het literatuuronderzoek), kan er antwoord gegeven worden op de onderzoeksvraag welke factoren er een rol spelen in het ondervinden, het beleven en het hanteren van het gedrag van jeugdgroepen. De factoren die een rol spelen in het ondervinden van het gedrag van jeugdgroepen zijn hinder, overlast, geluidsoverlast, het overtreden van verkeersregels, het provoceren van omstanders en het af en toe schuldig maken aan lichte gewelds- en vermogensdelicten door hinderlijke jeugdgroepen. Ook rondhanggedrag, treiteren, discrimineren, vernielen van goederen en het gebruiken van geweld in zowel lichte als zwaardere vormen door overlast gevende jeugdgroepen en het hinderlijke gedrag, het dealen van drugs en het plegen van zwaardere gewelds- en vermogensdelicten van criminele jeugdgroepen zijn factoren die hierbij een rol spelen (Beke & van Wijk, 2001). Door dit gedrag voelen voornamelijk bewoners en winkeliers zich onveilig, angstig en ervaren ze stress; de drie factoren die een rol spelen bij het beleven van het gedrag van de jeugdgroepen. Echter voelt niet iedereen zich zo door het gedrag van de jeugdgroepen. Er zijn namelijk ook mensen die geen last hebben van de gedragingen. Onveiligheidsgevoelens betreffen cognitieve, affectieve en gedragscomponenten. Angst komt voort uit de factoren overlast, verloedering, criminaliteit, slachtofferervaring, inrichting van de publieke ruimte, buurtsamenstellingen en sociale cohesie. Deze factoren zijn onder te verdelen in de individuele context en de situationele context (Oppelaar & Wittebrood, 2006). De mate waarin mensen stress ervaren ligt aan de bedreigende situatie en de hulpmiddelen die zij hebben om hier mee om te gaan (Morrison & Bennett, 2011). Om met de onveiligheidsgevoelens, angstgevoelens en stress om te gaan, maken mensen voornamelijk gebruik van een vermijdende coping strategie en zoeken ze steun in hun sociale omgeving. Daarnaast maken mensen die stress ervaren ook gebruik van cognitieve herstructurering, positieve emoties, zingeving en geven ze betekenis aan de situatie (Zimbardo, Johnson & McCann, 2009). Deze coping strategieën zijn dus de factoren die een rol spelen bij het hanteren van het gedrag van jeugdgroepen. In onderstaande tabel is de conclusie inzichtelijk weergegeven.

Uit de conclusie kan de indruk gewekt worden dat bewoners alleen gevoelens van onveiligheid, angst en stress ervaren. Echter zijn dit de gevoelens die naar voren komen in de literatuur. Er bestaat dus een kans dat er bewoners zijn die de gedragingen van de jeugdgroepen op een hele andere manier beleven dan wordt beschreven in de literatuur. Mensen kunnen ook boos worden door het gedrag van de jeugdgroepen en zelf het heft in handen nemen. Nader onderzoek naar deze belevingen zou hierin een beter inzicht kunnen geven. Wat een punt van kritiek blijft, is dat iedere persoon in deze situatie individueel bekeken moet worden. Dat het gedrag van de jongeren door de ene persoon als onveilig wordt beleefd, wordt door een ander niet per se zo beleefd. De conclusie is dus voornamelijk gericht op mensen die wel angstgevoelens, onveiligheidsgevoelens en stress ervaren, maar in principe bestaat er geen 'collectief onveiligheidsgevoel'. Daarnaast zijn de hantering gericht op de gevoelens die bij de mensen naar boven komen door het gedrag van de jeugdgroepen en niet op de gedragingen zelf. Dat de gehanteerde coping strategieën logisch voortvloeien uit de belevingen, geeft nog niet de coping stijlen weer die direct op het gedrag van de jeugdgroepen gericht zijn. Echter kan wel gezegd worden dat de coping strategieën ongeveer gelijk zullen zijn, omdat dit indirect naar voren komt wanneer men kijkt naar de literatuur. Gedragsmatige componenten bevatten bijvoorbeeld het plaatsen van camera's of omlopen, dit laat zien dat mensen dus omgaan met het gedrag van de jeugdgroepen door het te vermijden et cetera.

Door het korte tijdsbestek is er in dit literatuuronderzoek niet meegenomen wat de mensen graag zouden willen zien van de gemeentes. Er is dus niet gekeken naar wat gemeentes gedaan hebben om op de perceptie van bewoners in te spelen. Echter zal in het veldonderzoek wel gevraagd worden naar wat bewoners graag zouden willen zien van de gemeente, omdat de gemeente wilt weten hoe ze gericht beleid kunnen voeren met betrekking tot de perceptie van de bewoners. Doordat hier geen literatuuronderzoek naar gedaan is, kan er niet vergeleken worden of wat de bewoners vragen, haalbaar en realistisch is. Hierdoor worden er in het veldonderzoek ook de visies van de professionals meegenomen, zodat er gekeken kan worden of het beeld van de bewoners overeenkomt met het feitelijke beeld zoals die geschetst wordt door de professionals. Zo kan er beter advies uitgebracht worden aan de gemeente.

Als mensen zich onveilig, angstig en gestrest voelen doordat er jeugdgroepen aanwezig zijn in hun buurt, worden de plekken waar de jeugdgroepen zich bevinden vaak vermeden. Hierdoor is er minder controle van de buurt op de jeugdgroepen waardoor de jeugdgroepen steeds meer hun gang kunnen gaan. Dit kan leiden tot meer criminaliteit en een slechtere woonomgeving waar steeds minder mensen willen gaan wonen en dat is weer niet positief voor de gemeentes. In die zin is er sprake van een selffulfilling prophecy.

Doordat er in dit onderzoek de percepties van de bewoners worden meegenomen en de visies van de professionals, en hierdoor dus ook indirect rekening gehouden wordt met de jeugdgroepen zelf, wordt er een bijdrage geleverd aan een veiligere wijk West. Zo kan de vicieuze cirkel waarin wijkbewoners zich steeds meer terugtrekken in hun wijk en tegelijkertijd jongeren in toenemende mate de wijk in negatieve zin in handen nemen, worden doorbroken.

Literatuurlijst

- Beke, B. M. W. A., Ferwerda, H. B., van der Torre, E. Bervoets, E. (2013). *Jeugdgroepen en geweld*. Den Haag: Boom Lemma uitgevers.
- Beke, B. M. W. A. & van Wijk, A. (2001). Problematische jeugdgroepen: typen, kenmerken en achtergronden [elektronische versie]. *Delikt en Delinkwent*, 31, p. 654-674.
- Beke, B. M. W. A., van Wijk, A. & Ferwerda, H.B. (2006). *Jeugdcriminaliteit in groepsverband ontrafeld. Tussen rondhangen en bendeforming*. Amsterdam: Uitgeverij SWP.
- Bervoets, E. (2011). De buurt op scherp: een criminele jeugdgroep. *Cahiers Politiestudies*, 18, p. 97-118.
- Boers, J., van Steden, R. & Boutellier, H. (2008). Het effect van positieve en negatieve factoren op veiligheidsbeleving. Een kwantitatieve studie onder inwoners van Amsterdam. *Tijdschrift voor Veiligheid*, (7) 3, p. 34-52.
- Brug, J., van Assema, P. & Lechner, L. (2010). *Gezondheidsvoorlichting en gedragsverandering. Een planmatige aanpak*. Assen: Van Gorcum.
- Centraal Bureau voor de Statistiek. (2012). *Integrale Veiligheidsmonitor 2011*. Verkregen op 3 maart 2014 via <http://www.cbs.nl/NR/rdonlyres/11E1B8A6-0B8C-4C52-AEFE-D977416283FC/0/2012integraleveiligheidsmonitor2011tabellenrapport.pdf>.
- Centraal Bureau voor de Statistiek. (2013). *Veiligheidsmonitor 2013*. Verkregen op 12 mei 2014 via <http://www.veiligheidsmonitor.nl/searchresults.jsp>.
- COTAN. (1993). *Utrechtse Coping Lijst, UCL, 1988-1993*. Verkregen op 6 maart 2014 via http://www.cotandocumentatie.nl.lib.fontys.nl/test_details.php?id=494.
- Decker, S.H. & Weerman, F.M. (2005). *European street gangs and troublesome youth groups: Findings from the Eurogang Research Program*. Verkregen op 3 februari 2014 via http://books.google.nl/books?id=prvzAS2GdnwC&pg=PA287&lpg=PA287&dq=decker+en+weerman,+2005&source=bl&ots=MMbu7ABdxB&sig=tKrTMdoGv6O2g_cv1ih5dckld3o&hl=en&s a=X&ei=VKrvUuvJBMua0AWt8YG4Dg&ved=0CDAQ6AEwAQ#v=onepage&q=decker%20en%20weerman%2C%202005&f=false.
- Elchardus, M., de Groof, S. & Smits, W. (2003). *Onveiligheidsgevoelens – een literatuurstudie*. Brussel: Vrije Universiteit Brussel.
- Elffers, H. & de Jong, W. (2004). *“Nee, ik voel me nooit onveilig”. Determinanten van sociale veiligheidsgevoelens*. Den Haag: RMO.
- Fisher, J.D., Bell, P.A. & Baum, A. (1984). Environmental Psychology. In V. Morrison & P. Bennett (Eds.), *Gezondheidspsychologie* (pp. 288-289). Amsterdam: Pearson Education Benelux.
- Gemert, van, F. (2002). *Botsen met de buurt – overlast en wisselwerking tussen jeugdgroepen en de buitenwereld*. Verkregen op 31 januari 2014 via http://www.criminologie.nl/downloads/tvc/themanummers/thema_crimsam.pdf#page=2.
- Gemert, van, F. van & Weerman, F.M. (2013). Youth groups and street gangs in the Netherlands from 1985 to 2013. *EU Street Violence: Youth Groups and Violence in Public Spaces*, 1, p. 201-227.
- Heeroma, A. (2013). *Onderzoek naar risicjongeren*. Verkregen op 26 januari 2014 via

- <http://www.denboschpolitiek.nl/nieuws1.php?id=1690>.
- Houben, L. (2008). *Ernstige overlast en verloedering in de eigen buurt*. Verkregen op 20 februari 2014 via <http://www.cbs.nl/NR/rdonlyres/85E97DA5-1A7A-4D93-B5C8-12DB4C5291AD/0/2008k3b15p73art.pdf>.
- Kolthoff, E. (2011). *Basisboek Criminologie*. Den Haag: Boom Lemma uitgevers.
- Larsen, R.J. & Buss, D.M. (2010). *Personality Psychology*. New York: McGraw-Hill.
- Lazarus, R.S. (1966). Psychological stress and the coping process. In J. Brug, P. van Assema & L. Lechner (Eds.), *Gezondheidsvoorlichting en gedragsverandering. Een planmatige aanpak*. (p. 86). Assen: Van Gorcum.
- Morisson, V. & Bennett, P. (2011). *Gezondheidspsychologie*. Amsterdam: Pearson Education Benelux.
- Omlo, J. (2008). Hangjongeren aanspreken, niet uitsluiten [elektronische versie]. *Pedagogiek in Praktijk*, 45, p. 28-31.
- Onderzoek & Statistiek. (2013). *Voortgangsrapportage objectieve veiligheid 2013*. Verkregen op 11 februari 2014 via <http://cfapps.s-hertogenbosch.nl/cms/oens/4026E86B-5056-9300-65853FD531180AE0.pdf>.
- Oppelaar, J. & Wittebrood, K. (2006). *Angstige burgers? De determinanten van gevoelens van onveiligheid onderzocht*. Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau.
- Pleysier, S. & Deklerck, J. (2006). Over hondenpoep en hangjongeren. Een verkennend onderzoek naar overlastfenomenen in parken en groenzones [elektronische versie]. *Tijdschrift voor Veiligheid*, 1, p. 5-20.
- Ploeg, van der, J. (2013). *Stress bij kinderen*. Houten: Bohn Stafleu van Loghum.
- Rassin, E. (2001). Het getraumatiseerde slachtoffer; behandeling, verhoor en hiaten in de herinnering [elektronische versie]. *Justitiële verkenningen*, jrg. 27, nr 3, 58-69.
- Rovers, B. & Kooijmans, M. (2008). *Werken met risicojongeren. Handboek voor professionals*. Verkregen op 26 januari 2014 via http://criminaliteit-veiligheid-leefbaarheid.nl/userfiles/publications/74/handboek_werken_met_risicojongeren.pdf#page=27.
- Timmermans, C. (2014, februari 22). Jongerenenterreur in Helmond. *Eindhovens Dagblad*, pp. 1-3.
- Vanderveen, G. (2002). Beleving van veiligheid in de buurt: relaties tussen persoon, buurt en samenleving [elektronische versie]. *Tijdschrift voor Veiligheid & Veiligheidszorg*, 1 (1), p. 32-46.
- Vanmechelen, L. (2001). *Stadsbendes en hun buurt*. Verkregen op 24 februari 2014 via http://works.bepress.com/cgi/viewcontent.cgi?article=1002&context=jenneke_christiaens&seiridir=1&referer=http%3A%2F%2Fscholar.google.nl%2Fscholar%3Fq%3Donveiligheidsgevoelens%2Bbuurtbewoners%2Bdoor%2Bjeugdgroepen%26btnG%3D%26hl%3Dnl%26as_sdt%3D0%252C5#search=%22onveiligheidsgevoelens%20buurtbewoners%20door%20jeugdgroepen%22.
- Vreven, E. (2007). Bang voor rondhangende jongeren? [elektronische versie]. *Krax*, 7 (1), p. 28-29.
- Vries, de, M.S. (2005). *De beleving van veiligheid: een onderzoek naar de aard en context van de veiligheidsbeleving van burgers*. Enschede: Universiteit Twente.

Zimbardo, P.G., Johnson, R.L. & McCann, V. (2009). *Psychologie een inleiding*. Amsterdam: Pearson Education Benelux.

Deel 2: Het veldonderzoek

Inleiding

Bewoner uit Den Bosch:

'Ik kom 's avonds niet meer de deur uit, nee dat durf ik echt niet meer. Die jongeren blijven dan allemaal dingen naar je roepen en als je er dan iets van zegt, ben je helemaal de klos. Ze laten troep achter, maken herrie en denken dat het pleintje van hun is. En het ergste is dat het nu weer zomer wordt, dan is het altijd veel erger. Ik maak me daar nu al druk om.'

Bovenstaand verhaal maakt duidelijk dat er bewoners zijn die angst hebben voor groepen jongeren in hun buurt. De problematiek rondom risicojongeren en jeugdgroepen is in de afgelopen jaren sterk gegroeid. Jeugdgroepen zijn jongeren die zich in groepen begeven en zich gedragen buiten de normen die de sociale omgeving stelt. Er worden drie soorten jeugdgroepen onderscheiden, namelijk de hinderlijke jeugdgroep, de overlast gevende jeugdgroep en de criminele jeugdgroep.

De hinderlijke jeugdgroep houdt zich bezig met het veroorzaken van overlast en hinder in hun omgeving. Ze hangen rond, zijn af en toe luidruchtig en trekken zich niet veel aan van hun omgeving. Daarnaast kunnen ze zich soms schuldig maken aan vandalisme en geweldsdelicten. Jongeren uit deze groep zijn wel aanspreekbaar op hun gedrag en gevoelig voor autoriteiten (Beke, van Wijk & Ferwerda, 2006).

De overlast gevende jeugdgroep veroorzaakt meerdere vormen van hinderlijk gedrag. Jongeren uit deze groep zijn erg aanwezig, provocerend, vallen wel eens andere mensen lastig en ze zijn niet bang om geweld te gebruiken. Jongeren uit deze groep zijn doelbewust bezig en proberen er voor te zorgen dat ze niet gepakt worden (Beke, van Wijk & Ferwerda, 2006).

De criminele jeugdgroep betreft jongeren die op het criminele pad zijn beland en vaker met de politie in aanraking zijn gekomen. Zij zijn uit op financieel gewin en plegen criminaliteit niet voor de kick. Ze deinzen niet terug om geweld te gebruiken (Beke, van Wijk & Ferwerda, 2006).

Doordat de problematiek rondom deze groepen is gestegen, is de vraag naar effectieve methodes om met deze problematiek om te gaan ook gestegen. Overheden hebben behoefte aan interventies, maar de huidige interventies hebben weinig tot geen effect waardoor er veel geld verloren gaat (Rovers & Kooijmans, 2008). Ook in de gemeente 's Hertogenbosch zijn er jeugdgroepen actief. In 2012 is er voor de laatste keer een update gemaakt over de jeugdgroepen in 's Hertogenbosch. Uit de resultaten hiervan kwam naar voren dat in september 2012 totaal 20 jeugdgroepen actief waren, waarvan 14 hinderlijke, 5 overlast gevende en één criminele (Onderzoek & Statistiek, 2013).

De hinderlijke jeugdgroepen bevinden zich verspreid door 's Hertogenbosch. In de wijken Binnenstad, Graafsepoort, Rosmalen Noord, Noord en Engelen bevindt zich overal één hinderlijke jeugdgroep. In de Muntel/Vliert bevinden zich er twee, in Zuidoost drie en in West vier. Van de overlast gevende jeugdgroepen, bevindt er zich één in Rosmalen Zuid, één in Noord, één in Maaspoort en twee in

West. De criminele jeugdgroep bevindt zich in de wijk Noord (Onderzoek & Statistiek, 2013). Per wijk zijn de jeugdgroepen dus als volgt verdeeld:

	Hinderlijk	Overlast gevend	Crimineel
Binnenstad	1		
Zuidoost	3		
Graafsepoort	1		
Muntel/Miert	2		
Rosmalen Zuid		1	
Rosmalen Noord	1	1	
Noord	1	1	1
Maaspoort		1	
West	4	2	
Engelen	1		

In de bovenstaande tabel is af te lezen dat in de wijk Noord alle drie de jeugdgroepen actief zijn en in de wijk West in totaal zes jeugdgroepen actief zijn. Volgens een nieuwe update, die nog niet beschikbaar is, waren er in september 2013 vijf jeugdgroepen aanwezig in West, namelijk één in de buurt Schutskamp, één in de buurt Boschveld en drie in de buurt Kruiskamp. Dit is vernomen van een medewerker van de afdeling Onderzoek en Statistiek van de gemeente 's Hertogenbosch. Het veldonderzoek is daarom gedaan in de wijk West, omdat deze wijk de meeste jeugdgroepen telt in totaal.

Doordat er in de gemeente 's Hertogenbosch jeugdgroepen actief zijn en de gemeente de bemoeienis van instanties met deze jeugdgroepen wilt aanpakken, is er een samenwerking ontstaan tussen de gemeente en het Expertisecentrum Veiligheid (Heeroma, 2013). Het Expertisecentrum Veiligheid is daarnaast benieuwd naar de beleavingswereld van de bewoners van wijk West in 's Hertogenbosch. Het expertisecentrum wilt namelijk weten hoe de bewoners het gedrag van de jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren, met als doel om hier eventueel op in te kunnen spelen en gericht beleid te kunnen voeren met betrekking tot de perceptie van de inwoners. Het gedrag van de jeugdgroepen, perceptie (de beleving) en coping (het omgaan met/hanteren) zijn in dit onderzoek dan ook belangrijke begrippen. Uit het literatuuronderzoek is naar voren gekomen welke factoren er allemaal een rol spelen bij deze begrippen. De factoren die een rol spelen in het ondervinden van het gedrag van jeugdgroepen en dus variabelen zijn in dit veldonderzoek, zijn hinder, overlast, geluidsoverlast, het overtreden van verkeersregels, het provoceren van omstanders en het af en toe schuldig maken aan lichte gewelds- en vermogensdelicten door hinderlijke jeugdgroepen. Ook rondhanggedrag, treiteren, discrimineren, vernielen van goederen en het gebruiken van geweld in zowel lichte als zwaardere vormen door overlast gevende jeugdgroepen en het hinderlijke gedrag, het dealen van drugs en het plegen van zwaardere gewelds- en vermogensdelicten van criminele jeugdgroepen zijn factoren die hierbij een rol spelen (Beke & van Wijk, 2001).

Perceptie is de manier waarop mensen het gedrag van jeugdgroepen ervaren en interpreteren en het gevoel wat daarbij wordt opgeroepen (Zimbardo, Johnson & McCann, 2009). Door het gedrag van de jeugdgroepen voelen de bewoners zich onveilig, angstig en ervaren ze stress; de drie factoren die een rol spelen bij het beleven van het gedrag van de jeugdgroepen en variabelen zijn voor dit veldonderzoek. Onveiligheidsgevoelens betreffen cognitieve, affectieve en gedragscomponenten. Angst komt voort uit de factoren overlast, verloedering, criminaliteit, slachtofferervaring, inrichting van de publieke ruimte, buurtsamenstellingen en sociale cohesie. Deze factoren zijn onder te verdelen in de individuele context en de situationele context (Oppelaar & Wittebrood, 2006). De mate waarin mensen stress ervaren ligt aan de bedreigende situatie en de hulpmiddelen die zij hebben om hier mee om te gaan (Morrison & Bennett, 2011).

Coping wordt in de literatuur gedefinieerd als het omgaan met stress, teleurstellingen of andere tegenslagen en kan onderscheiden worden in probleemgerichte coping en emotiegerichte coping. Probleemgerichte coping is gedrag dat gericht is op het wegnemen van de bron van het probleem of het verminderen daarvan. Emotiegerichte coping betekent dat men pogingen onderneemt om de gevolgen van het probleem te verminderen (Zimbardo, Johnson & McCann, 2009). Om met de onveiligheidsgevoelens, angstgevoelens en stress om te gaan, maken mensen voornamelijk gebruik van een vermijdende coping strategie en zoeken ze steun in hun sociale omgeving. Daarnaast maken mensen die stress ervaren ook gebruik van cognitieve herstructurering, positieve emoties, zingeving en geven ze betekenis aan de situatie (Zimbardo, Johnson & McCann, 2009). Deze coping strategieën zijn dus de factoren die een rol spelen bij het hanteren van het gedrag van jeugdgroepen en zijn de variabelen voor hantering die in dit veldonderzoek gebruikt zijn.

De problematiek treft dus voornamelijk buurtbewoners. Ook uit eerdere onderzoeken is naar voren gekomen dat zij last hebben van de jeugdgroepen en dat zij ze liever kwijt zijn dan rijk (Pleysier & Deklerck, 2006). Doordat de jongeren op straat rondhangen, overlast veroorzaken of criminele activiteiten verrichten, botsen zij met inwoners en winkeliers (Van Gemert, 2002). Uit ander onderzoek in Amsterdam is naar voren gekomen dat de aanwezigheid en het gedrag van de jeugdgroepen in een wijk een negatieve uitstraling kan hebben die het veiligheidsgevoel sterk kan beïnvloeden, waardoor de bewoners bang zijn om bijvoorbeeld alleen naar buiten te gaan. Sommige mensen gaven aan dat ze hier moeilijk mee om konden gaan. Overigens vonden bewoners dat de politie de jeugdgroepen als eerste aan diende te pakken (Van Gemert, 2002). In dit veldonderzoek zal dus onderzocht worden hoe de bewoners van wijk West in 's Hertogenbosch het gedrag van de jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren, ten einde een advies uit te kunnen brengen met als doel dat het Expertisecentrum Veiligheid hier eventueel op in kan spelen en gericht beleid kan gaan voeren.

Om antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvraag hoe bewoners van wijk West het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren, zal er eerst antwoord gegeven worden op verschillende deelvragen die aan bod komen in dit onderzoek. De antwoorden op de deelvragen welke gedragingen door de bewoners van wijk West worden geobserveerd, hoe de bewoners van wijk

West de gedragingen van jeugdgroepen beleven in hun wijk, hoe zij omgaan met het gedrag van de jeugdgroepen en wat de visies zijn van de professionals over deze jeugdgroepen zullen gegeven worden in de resultatenparagraaf. Daarna zal in de conclusie antwoord gegeven worden op de onderzoeksvraag om vervolgens in de discussie enkele kanttekeningen te plaatsen.

Methode

In dit hoofdstuk zal beschreven worden hoe het veldonderzoek tot stand is gekomen en welke werkwijzen daarvoor zijn gebruikt. Om antwoord op de onderzoeksvraag hoe de bewoners in wijk West in 's Hertogenbosch het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren is gebruik gemaakt van kwalitatief onderzoek. Het doel van het onderzoek is om inzicht te krijgen in de ondervindingen, belevingen en hantering van de bewoners, zodat het Expertisecentrum Veiligheid hier eventueel op in kan spelen en gericht beleid kan voeren. Daarnaast zijn ook de visies van verschillende professionals meegenomen in dit onderzoek, zodat er gekeken kan worden in hoeverre het beeld van de bewoners overeenkomt of verschilt met het feitelijke beeld zoals die door de professionals wordt geschetst.

Deelnemers

In dit onderzoek zijn er twee groepen onderzocht, namelijk de bewoners van wijk West en de professionals. Daarnaast hebben er niet-participerende observaties plaatsgevonden door de onderzoekster zelf. Hieronder zal er per onderzoeksgroep een verantwoording worden afgelegd.

Bewoners

In totaal is er met 40 bewoners gesproken, waarvan 25 vrouwen en 15 mannen in de leeftijdscategorie 20 tot en met ongeveer 80 jaar. De bewoners zijn woonachtig in de buurten Schutskamp, Kruiskamp en Boschveld, allen buurten in wijk West waar de jeugdgroepen actief zijn. De deelnemers zijn willekeurig face-to-face op straat benaderd in deze buurten en zijn pas geselecteerd toen bekend was dat ze daadwerkelijke bewoners zijn van deze buurten. Aangezien er een beeld gaat worden geschetst van hoe de bewoners van wijk West het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren, zijn mensen in alle leeftijdscategorieën en met verschillende etniciteit aangesproken. Dat er meer vrouwen dan mannen aangesproken zijn, komt doordat er in de periode dat er veldonderzoek gedaan is meer vrouwen op straat te vinden waren die in gesprek wilden gaan. De deelnemers waren op het moment dat ze werden benaderd aan het winkelen, boodschappen doen, de hond aan het uitlaten of gewoon aan het wandelen. De werving is dan ook verricht bij winkelcentra, in parkjes en in de woonwijken.

Professionals

De professionals die voor dit onderzoek zijn geselecteerd, hebben allen (in)direct met de leden van de jeugdgroepen in wijk West te maken. In totaal zijn er acht professionals geïnterviewd, waarvan twee vrouwen en zes mannen. Hiervan werkt één vrouw bij de gemeente, één man bij de jeugdpolitie, één man bij de wijkpolitie, één vrouw en één man bij het jongerencentrum en drie mannen bij stichting Divers, een welzijnsonderneming. Zij zijn allen geïnterviewd bij het bedrijf waar zij werkzaam zijn in een aparte kamer, behalve de wijkagent, die is schriftelijk geïnterviewd vanwege tijdgebrek. Er zijn voor deze professionals gekozen, omdat er zo een breed feitelijk beeld kan worden geschetst over het gedrag van de jeugdgroepen en de visies van verschillende professionals hierop.

De deelnemers zijn eerst telefonisch benaderd waarin kort werd uitgelegd waar het onderzoek over gaat, het doel, tijdsduur en voor het maken van een afspraak.

Niet-participerende observaties

De reden dat de onderzoekster niet-participerende observaties heeft verricht, is om het onderzoek zo betrouwbaar mogelijk te maken. Hoe meer onderzoeksmethodes er namelijk gebruikt worden, des te betrouwbaarder het onderzoek wordt (Boeije, 2012). De onderzoekster is een vierdejaars Toegepaste Psychologie student en heeft kennis van menselijke gedragingen. Tijdens de opleiding is een kritische en evaluerende visie ontwikkeld door vaak te reflecteren op het eigen handelen. Dit is een voordeel, omdat de onderzoekster er dan bewust van is dat ze geen gedrag moet provoceren bij de jeugdgroepen.

Procedure

In dit onderzoek zijn eerst drie professionals geïnterviewd, daarna zijn de gesprekken met de bewoners gehouden en tussendoor zijn er nog twee professionals geïnterviewd. Het veldonderzoek is afgesloten met de niet-participerende observaties. Er is gekozen om eerst de professionals te interviewen, zodat er een duidelijk feitelijk beeld geschetst was van de jeugdgroepen in West en de kennis uit het literatuuronderzoek gespecificeerd kon worden op het gedrag van de jeugdgroepen in wijk West. Er is gekozen om de niet-participerende observaties als laatste te doen, zodat de onderzoekster niet bevooroordeeld was door eigen ervaring in de gesprekken met de bewoners, vandaar dat gesprekjes met de bewoners als tweede heeft plaatsgevonden. Dat er tijdens de gesprekken met de bewoners ook nog interviews met professionals zijn afgenomen, komt omdat zij niet eerder de tijd hadden en er anders tijdsnood zou ontstaan in de planning van dit onderzoek. De procedures zijn bij beide groepen anders gelopen. Hieronder zal per groep (bewoners en professionals) een verantwoording worden afgelegd. Daarnaast zijn er niet-participerende observaties verricht, waar ook een verantwoording voor wordt gegeven.

Bewoners

De werving van de bewoners is als volgt verlopen. Eerst zijn ze willekeurig, op verschillende tijdstippen van de dag en op verschillende dagen aangesproken op straat en is het volgende gezegd. "Goedemiddag. Ik ben Denise Leenaerts. Ik studeer af bij het Expertisecentrum Veiligheid in 's Hertogenbosch en mijn afstudeeronderzoek gaat over hoe bewoners in wijk West het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. Het Expertisecentrum is hier namelijk benieuwd naar, omdat er meerdere jeugdgroepen aanwezig zijn in wijk West en omdat er uit andere onderzoeken naar voren is gekomen dat voornamelijk bewoners en winkeliers hier last aan ondervinden. Het Expertisecentrum wilt graag inzicht krijgen in de ondervindingen, belevingen en hantering, zodat ze gericht beleid kunnen voeren met betrekking tot de perceptie van de bewoners. Heeft u zin en tijd om een paar korte vragen te beantwoorden, het zal niet langer dan 2 minuten duren. Uw anonimiteit blijft uiteraard gewaarborgd. <Zo ja>. Ik zal eerst even kort uitleggen wat er precies onder een jeugdgroep wordt verstaan, omdat er wel met zekerheid moet worden gezegd dat

we het over jeugdgroepen hebben en niet over individuele jongeren. Kenmerkend voor jeugdgroepen is voornamelijk dat ze altijd uit dezelfde jongeren bestaan en meerdere dagen in de week bij elkaar komen. Daarnaast vertonen ze vaak gedrag wat vaak niet door de maatschappij geaccepteerd wordt. Zijn er bij u in de buurt zulke jeugdgroepen aanwezig? Na afloop is de bewoner bedankt voor de tijd en is gevraagd of, indien er een gesprek had plaats gevonden over het gedrag van de jeugdgroepen, de informatie gebruikt mocht worden voor het onderzoek.”

Indien de bewoner antwoord wilde geven op de korte vragen is aan de hand van hun verhaal gevraagd of ze nog wat langer de tijd hadden voor nog een aantal vragen, aangezien ze ervaringen hadden gehad met het gedrag van de jeugdgroepen. De bewoners wilden niet altijd langer door praten, vanwege tijdgebrek. Wanneer zij dit wel wilden, mocht dit niet opgenomen worden, omdat zij absoluut anoniem wilden blijven. Bij de langere gesprekjes, die ongeveer een kwartier duurden, is gevraagd of er meegeschreven mocht worden, wat de bewoners niet erg vonden. Deze antwoorden zijn in het format gezet meteen. De antwoorden van de korte gesprekjes zijn direct na het gesprek in het format gezet.

Professionals

Voor de werving van de professionals is er eerst telefonisch contact opgenomen en is onderstaand verhaal ongeveer aangehouden.

“Goedemiddag. U spreekt met Denise Leenaerts. Ik studeer af bij het Expertisecentrum Veiligheid in 's Hertogenbosch en mijn afstudeeronderzoek gaat over hoe bewoners in wijk West het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. Het Expertisecentrum is hier namelijk benieuwd naar, omdat er meerdere jeugdgroepen aanwezig zijn in wijk West en omdat er uit andere onderzoeken naar voren is gekomen dat voornamelijk bewoners en winkeliers hier last aan ondervinden. Het Expertisecentrum wilt graag inzicht krijgen in de ondervindingen, belevingen en hantering, zodat ze gericht beleid kunnen voeren met betrekking tot de perceptie van de bewoners. Daarbij wil ik ook graag de visies van verschillende professionals meenemen om te kijken of het beeld van de bewoners overeenkomt met de feitelijke situatie zoals professionals die schetsen over deze jeugdgroepen. Ik heb uw nummer van Emile Kolthoff gekregen, mijn begeleider vanuit het Expertisecentrum Veiligheid en hij vertelde mij dat u door uw werk vaak in aanraking komt met leden van jeugdgroepen. Mijn vraag is of u zin en tijd heeft om geïnterviewd te worden over uw visie op deze jeugdgroepen, het zal ongeveer een half uurtje tijd kosten. Uw anonimiteit blijft uiteraard gewaarborgd. Wel is mijn vraag of het gesprek op mag worden genomen, zodat ik het interview terug kan luisteren en de resultaten beter kan verwerken. Deze opnames zullen alleen door mijn docent beluisterd worden en worden na afsluiting van het onderzoek direct verwijderd. <Zo ja>. Wanneer heeft u tijd voor het interview? Bedankt en tot ziens.”

Vervolgens zijn er op verschillende dagen afspraken gemaakt met de professionals. Bijna alle interviews werden op het werk van de professional gehouden in een rustige kamer, behalve het interview met de medewerker van de gemeente, deze werd gehouden in de kantine vanwege

ruimtetekort. Het interview met de wijkagent is schriftelijk afgenomen, omdat hij geen tijd had. De interviews duurden ongeveer een half uur.

Voorafgaand aan het interview is de volgende introductie gegeven:

“Beste ..., Bedankt dat u deel wilt nemen aan dit onderzoek naar hoe bewoners in wijk West het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. Mijn naam is Denise Leenaerts, vierdejaars Toegepaste Psychologie student aan Fontys Hogescholen te Eindhoven. Tijdens ons telefonisch contact heb ik al kort uitgelegd waar het onderzoek voor dient, namelijk om het Expertisecentrum Veiligheid inzicht te geven in hoe bewoners het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. Ik wil uw visie daarin meenemen om te kijken of het beeld van de bewoners overeenkomt met de feitelijke situatie zoals die door de professionals wordt geschetst. Het doel hiervan is dat het Expertisecentrum aan de hand van de bevindingen gericht beleid kan gaan voeren met betrekking tot de perceptie van de bewoners. Het interview zal ongeveer een half uur duren en u bent vrij om te vertellen wat u wilt, er zijn immers geen goede of slechte antwoorden. Het gaat namelijk om uw visie over de jeugdgroepen. Het interview zal enkel opgenomen worden zodat de gegevens uitgewerkt kunnen worden. De opname kan eventueel alleen door mijn docent beluisterd worden, maar worden na afsluiting van het onderzoek direct verwijderd. Uiteraard zal de informatie anoniem verwerkt worden. Heeft u hier verder nog vragen over?” Hierna is het interview begonnen.

Er is eerst gekozen om kort kennis te maken en naar de functie van de professional te vragen, zodat het ijs werd gebroken en een vertrouwensband geschept kon worden. In de topiclijst staat vervolgens de volgorde jeugdgroepen, bewoners en gemeente. Deze volgorde was opgesteld, omdat het doel van het interviewen van de professionals is om het feitelijke beeld geschetst door de professionals te vergelijken met die van de bewoners. Vervolgens was voor de vragen over bewoners gekozen om een indruk te krijgen of professionals hier weet van hebben en als laatste zou er naar verbeterpunten gevraagd worden, omdat er advies uitgebracht gaat worden met betrekking tot de perceptie van de bewoner en hoe hier gericht beleid op kan worden gevoerd. Het is dan belangrijk om te kijken welke haalbare ideeën professionals hierover hebben, omdat zij dagelijks met de jeugdgroepen werken. De volgorde stond echter niet vast en hier kon flexibel mee worden omgegaan.

Niet-participerende observatie

De niet-participerende observaties vonden op het einde van de middag en in de avond plaats, omdat de jeugdgroepen zich rond die tijd pas laten zien buiten. Door de buurten Boschveld, Kruiskamp en Schutskamp door te rijden, kwamen de jeugdgroepen vanzelf in beeld. Deze plaats werd vergeleken met de informatie die verkregen is van de professionals over waar de jeugdgroepen zich bevinden, zodat met zekerheid gezegd kan worden dat het jeugdgroepen zijn en geen gewone hangjongeren. Eerst werd er vanuit de auto geobserveerd en gekeken welke gedragingen de jeugdgroepen vertoonden. Vervolgens, wanneer het idee was gewekt dat het veilig was om langs de jeugdgroepen te lopen, werd er op de jeugdgroepen afgestapt. Zo kon er gekeken worden hoe de jeugdgroepen

reageren op omstanders en kon zelf ervaren worden wat dat gedrag met je eigen gevoel kan doen en hoe hier mee om wordt gegaan.

In iedere buurt (Kruiskamp, Schutskamp en Boschveld) werd er een jeugdgroep ongeveer een uur lang geobserveerd. Er hebben dus drie verschillende niet-participerende observaties plaatsgevonden. Vanuit de auto, die op ongeveer 20 meter van de jeugdgroepen geparkeerd stond (in ieder geval zo onopvallend mogelijk), werden alle observaties, dit wil zeggen alle gedragingen, geturfd in de observatielijst. Pas nadat veiligheid verzekerd was, doordat er meerdere mensen over straat liepen of er nog genoeg licht was, werd er langs de jeugdgroepen gelopen. Dit gebeurde op een afstand dat ze de observator goed in zicht hadden en zodat de observator goed kon horen wat ze eventueel zouden gaan zeggen, ongeveer één á twee meter afstand. Nadat de observator uit het zicht was van de jeugdgroepen, zijn de bevindingen en handelingen snel geturfd en is kort opgeschreven wat er precies werd gevoeld. Diezelfde avond is het verslag uitgetypt, omdat de observatie nog vers in het geheugen zat.

Materiaal

Voor de bewoners en de professionals zijn verschillende materialen gebruikt. Hieronder zullen de materialen per groep verantwoord worden. Daarnaast zijn er ook nog niet-participerende observaties verricht. De verantwoording hiervan volgt na de materialen van de bewoners en professionals.

Bewoners

Zie de bijlage (Materialen) voor het format met vragen aan de bewoners die gebruikt is tijdens het veldonderzoek.

De vragen zijn opgesteld, omdat uit het literatuuronderzoek naar voren is gekomen welke factoren er allemaal een rol spelen in het ondervinden, het beleven en het hanteren van het gedrag van jeugdgroepen. De factoren die een rol spelen in het ondervinden van het gedrag van jeugdgroepen en dus ondervonden kunnen worden door de bewoners, zijn hinder, overlast, geluidsoverlast, het overtreden van verkeersregels, het provoceren van omstanders en het af en toe schuldig maken aan lichte gewelds- en vermogensdelicten door hinderlijke jeugdgroepen. Ook rondhanggedrag, treiteren, discrimineren, vernielen van goederen en het gebruiken van geweld in zowel lichte als zwaardere vormen door overlast gevende jeugdgroepen en het hinderlijke gedrag, het dealen van drugs en het plegen van zwaardere gewelds- en vermogensdelicten van criminele jeugdgroepen zijn factoren die hierbij een rol spelen (Beke & van Wijk, 2001). Hierdoor is het dus van belang om te vragen welke gedragingen er door de bewoners worden waargenomen, zodat het eerste begrip van de onderzoeksvraag, namelijk ondervindingen, gemeten kan worden.

Door de gedragingen van de jeugdgroepen voelen voornamelijk bewoners en winkeliers zich onveilig, angstig en ervaren ze stress (Zimbardo, Johnson & McCann, 2009); de drie factoren die een rol spelen bij het beleven van het gedrag van de jeugdgroepen en wat uit de literatuur naar voren komt. Om te kijken of de bewoners van wijk West deze gevoelens ook beleven, zal hier dus naar gevraagd

worden, zodat ook het tweede begrip, belevingen, gemeten kan worden.

Om met de onveiligheidsgevoelens, angstgevoelens en stress om te gaan, maken mensen voornamelijk gebruik van een vermijdende coping strategie en zoeken ze steun in hun sociale omgeving. Daarnaast maken mensen die stress ervaren ook gebruik van cognitieve herstructurering, positieve emoties, zingeving en geven ze betekenis aan de situatie (Zimbardo, Johnson & McCann, 2009). Deze coping strategieën zijn dus de factoren die een rol spelen bij het hanteren van het gedrag van jeugdgroepen. Het is dus belangrijk om aan de bewoners van wijk West te vragen hoe ze omgaan met het gedrag van de jeugdgroepen, zodat het derde begrip gemeten worden, namelijk hantering.

Voordat de gesprekken over de ondervindingen, belevingen en hantering van start gingen, is er eerst aan de bewoners uitgelegd waar jeugdgroepen aan moeten voldoen om ze jeugdgroepen te noemen. Hier is voor gekozen, omdat het zeker moest zijn dat de bewoners het over jeugdgroepen gingen hebben en niet over individuele hangjongeren. Wanneer duidelijk was dat er over jeugdgroepen gepraat werd, zijn de gesprekken begonnen met de vraag of er zulke jeugdgroepen in de buurt van de bewoner aanwezig zijn en of ze slachtoffer zijn geweest van jeugdgroepen. Hier is voor gekozen, omdat zo een snel beeld kon worden geschetst of het van toepassing was om door te vragen of niet. Wanneer er geen jeugdgroepen aanwezig waren en geen slachtofferervaring was opgedaan, was het niet nodig geweest om door te vragen op de ondervindingen aangezien er geen gedragingen waargenomen konden worden. De overige vragen zijn in de volgorde van de onderzoeksvraag gesteld, dus eerst de ondervindingen, daarna de belevingen en vervolgens de hantering. Als laatste is geëindigd met verbeterpunten naar professionals, om te kijken of hier wat van meegenomen zou kunnen worden in het advies.

Professionals

Zie de bijlage (Materialen) voor de topiclijst die gebruikt is bij het interview.

Er is gekozen voor het afnemen van diepte-interviews, omdat het gaat om de visies van professionals en het aansluit bij de vorm van kwalitatief onderzoek (Boeije, 2012). Tijdens de interviews is er gebruik gemaakt van semigestructureerde vragenlijsten, zodat er een idee was van welke vragen er gesteld konden gaan worden en in welke volgorde, maar dit alles onder voorbehoud, het stond dus niet vast. Hierdoor werd de flexibiliteit behouden en kon er zelf een draai gegeven worden aan het interview. Door doorvragen en het stellen van open vragen werd er meer diepte bereikt. Tijdens de interviews is er gebruik gemaakt van opnameapparatuur, zodat de audio later terug kan worden geluisterd en getranscribeerd kan worden.

De vragen over de jeugdgroepen zijn opgesteld aan de hand van het literatuuronderzoek, omdat dit belangrijke aspecten waren die naar voren kwamen. Uit de literatuur kwam bijvoorbeeld naar voren dat er verschillende jeugdgroepen zijn met verschillende kenmerken, gedragingen, samenstellingen en soorten (Beke & Van Wijk, 2001), vandaar dat het belangrijk is om te weten hoe het met de

jeugdgroepen in wijk West is gesteld. De vragen over de bewoners zijn gesteld om een beeld te krijgen in hoeverre professionals hier iets van weten en deze vragen bevatten de drie belangrijkste begrippen van het veldonderzoek, namelijk ondervindingen, belevingen en hantering. Als laatste zijn de vragen over de gemeente en andere professionals gesteld, omdat het schrijven van een advies aan het Expertisecentrum Veiligheid zodat er gericht beleid kan worden gevoerd, het doel van het onderzoek is. Hierdoor kan gekeken worden wat professionals vinden dat er verbeterd kan worden met betrekking tot de perceptie van de bewoners, aangezien zij hier een professionele kijk op hebben.

Niet-participerende observatie

Zie de bijlage (Materialen) voor de observatielijst die gebruikt is tijdens de niet-participerende observatie.

Er is gekozen voor een kwalitatieve niet-participerende observatie. Dit wil zeggen dat de observatie onsystematisch is, in natuurlijke setting gehouden wordt, er ruimte is voor zelfobservatie en betrekking heeft op alle zintuigen, zoals horen, zien ruiken en voelen (Decorte & Zaitch, 2009). Daarnaast is er voor observatie gekozen, omdat door het gebruik van verschillende onderzoeksmethoden het onderzoek zo betrouwbaar mogelijk gemaakt kan worden (Verhoeven, 2011).

De gedragingen die geobserveerd zijn tijdens de niet-participerende observaties komen voort uit het literatuuronderzoek. Uit de literatuur kwam namelijk naar voren dat de volgende factoren een rol spelen in het ondervinden van het gedrag van jeugdgroepen: hinder, overlast, geluidsoverlast, het overtreden van verkeersregels, het provoceren van omstanders, het schuldig maken aan lichte gewelds- en vermogensdelicten, rondhanggedrag, treiteren, discrimineren, vernielen van goederen, het gebruiken van geweld in zowel lichte als zwaardere vormen, het dealen van drugs en het plegen van zwaardere gewelds- en vermogensdelicten (Beke & van Wijk, 2001). Door dit gedrag voelen voornamelijk bewoners en winkeliers zich onveilig, angstig en ervaren ze stress; de drie factoren die een rol spelen bij het beleven van het gedrag van de jeugdgroepen. Echter voelt niet iedereen zich zo door het gedrag van de jeugdgroepen. Er zijn namelijk ook mensen die geen last hebben van de gedragingen (Oppelaar & Wittebrood, 2006). Om met de onveiligheidsgevoelens, angstgevoelens en stress om te gaan, maken mensen voornamelijk gebruik van een vermijdende coping strategie en zoeken ze steun in hun sociale omgeving. Daarnaast maken mensen die stress ervaren ook gebruik van cognitieve herstructurering, positieve emoties, zingeving en geven ze betekenis aan de situatie (Zimbardo, Johnson & McCann, 2009). Naast bovenstaande ondervindingen, belevingen en hantering zal de observator open staan voor eventuele andere gedragingen, belevingen en hantering die niet in de literatuur genoemd zijn.

Analyse

Zowel de gesprekken met de bewoners als de interviews met de professionals als de niet-participerende observaties zullen getranscribeerd en achtereenvolgens open gecodeerd en axiaal

gecodeerd worden. Hierna zal er één codeboom gemaakt worden van alle gesprekken met de bewoners, één codeboom van alle interviews met de professionals en één codeboom van alle niet-participerende observaties. De data-analyse heeft plaatsgevonden volgens de onderzoeksslang zoals die beschreven is in Boeije (2012), omdat hierin de verschillende fasen van het coderen goed in terug zijn te zien. Daarnaast is voor coderen gekozen, omdat dit een goede methode is in kwalitatief onderzoek om data goed te kunnen analyseren (Boeije, 2012). Zie voor de gehele data-analyse de bijlage (Data).

Het is belangrijk om te vermelden dat er tijdens de analyse pas duidelijk is geworden dat de 40 bewoners binnen deze tijd voldoende waren om een redelijk overzicht te krijgen over de perceptie van de bewoners. Dit werd vastgesteld aan de hand van de geanalyseerde data, hier kwamen namelijk voldoende verschillende ondervindingen, belevingen en hanteringen uit om een uitspraak over te mogen doen. Wat opvallend was tijdens de gesprekken met de bewoners, was dat de bewoners in eerste instantie erg schuw reageerden op het onderzoek. Zodra er over jeugdgroepen werd gepraat, begonnen ze iets meer te vertellen, maar zodra je er verder op door wilde gaan, werden de meeste weer gesloten en zeiden dat ze haast hadden en geen tijd hadden. Ook viel op dat de bewoners niet opgenomen wilden worden en geen tijd hadden om ergens te gaan zitten en wat langer met elkaar te praten over het onderwerp, terwijl ze wel in de buurt van de winkelcentra en andere mensen wilden blijven staan om wat langer te praten. Meeschrijven mocht daarentegen wel en ze vonden het 'heel goed' als hun informatie mee werd genomen in het onderzoek. Uit de interviews met de professionals werd duidelijk dat de bewoners in deze buurten wat huiveriger zijn geworden door incidenten die gebeurd zijn in het verleden. Hierdoor staan ze niet echt open voor hulp van buitenaf of willen ze je niet zomaar geloven. Dat kwam waarschijnlijk tijdens het veldonderzoek op deze manier naar voren.

Resultaten van het veldonderzoek

In dit hoofdstuk worden de bevindingen van het veldonderzoek beschreven. Zowel de visies van de bewoners als de visies van de professionals met betrekking tot de jeugdgroepen komen aan bod. In elke paragraaf zal er een deelvraag beantwoord worden. Eerst zullen de ondervindingen, belevingen en hantering van de bewoners beschreven worden om vervolgens deze te vergelijken met het feitelijke beeld zoals die door de professionals wordt geschetst.

Bewoners

Voor het onderzoek zijn er met 40 bewoners uit Kruiskamp, Schutskamp en Boschveld gesprekken gevoerd, waarvan 15 mannelijke bewoners en 25 vrouwelijke bewoners. Hierdoor is er een duidelijk beeld geschetst over hoe deze bewoners in wijk West het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. Hoewel bijna driekwart van de bewoners geen slachtofferervaring heeft met de jeugdgroepen, worden er toch veel negatieve gevoelens ervaren met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen. Hieronder zullen de resultaten per deelvraag beschreven worden, zodat er aan het einde van elke sub paragraaf antwoord gegeven kan worden op de deelvraag.

Ondervindingen

In deze sub paragraaf zal de eerste deelvraag behandeld worden, namelijk welke gedragingen er door de bewoners van wijk West worden geobserveerd. De resultaten van het veldonderzoek met betrekking tot de ondervindingen zullen beschreven worden en uiteindelijk zal er antwoord gegeven worden op de deelvraag. Hiermee zal ook het eerste begrip van de onderzoeksvraag behandeld worden, namelijk de ondervindingen.

Van de 40 bewoners, zeggen er 33 dat er jeugdgroepen actief zijn in hun buurt. De gedragingen die zij observeren bij de jeugdgroepen variëren van hanggedrag tot aan het dealen van drugs. De gedragingen die de bewoners observeren, zijn er in ieder geval heel wat meer dan de gedragingen die Beke en Van Wijk (2001) beschrijven in hun artikel over de typen, kenmerken en achtergronden van problematische jeugdgroepen. De gedragingen die het vaakst geobserveerd worden, zijn dat de jeugdgroepen troep maken, lawaai maken, een grote mond hebben en voor overlast zorgen. De overlast en het maken van troep zijn gedragingen die ook werden waargenomen tijdens de niet-participerende observaties. Daarnaast zijn het roepen naar en het intimideren en bedreigen van de bewoners gedragingen die daarna het meeste naar voren komen, evenals schelden, het vertonen van asociaal gedrag en drugshandel. Het gaat er soms heftig aan toe in de buurten, twee bewoners hierover: *“Wij hebben er behoorlijk last van. Die jongens, en ook meisjes af en toe, kunnen de boel echt terroriseren.”* De gedragingen worden erger als de bewoners de jongeren aanspreken op hun gedrag. De bewoners worden dan vaker het doelwit, worden bedreigd of krijgen een grote mond terug. Echter zijn er ook bewoners die aangeven dat wanneer ze vriendelijk een praatje met de jongeren maken, de jongeren wel gewoon aanspreekbaar zijn. Hierover meer in de paragraaf hantering. Tijdens de niet-participerende observaties viel het provocerende gedrag van de

jeugdgroepen ook op. De jongeren probeerden de omstanders vaak uit te lokken door naar ze te roepen of rare geluiden te maken.

In totaal zijn er door de bewoners 30 verschillende gedragingen waargenomen bij de jeugdgroepen. De meest voorkomende gedragingen zijn troep maken, lawaai maken, een grote mond hebben en voor overlast zorgen. Deze gedragingen worden gevolgd door het intimideren en bedreigen van de bewoners en het roepen naar de bewoners, evenals schelden, asociaal gedrag en het handelen van drugs. Tijdens de niet-participerende observaties was het provocerende gedrag van de jeugdgroepen iets dat opviel.

Belevingen

In de vorige sub paragraaf zijn de gedragingen van de jeugdgroepen besproken die door de bewoners worden geobserveerd. In deze sub paragraaf wordt er ingegaan op hoe deze gedragingen van de jeugdgroepen door de bewoners beleefd worden en hiermee zal dus het tweede begrip van de onderzoeksvraag uiteengezet worden. Aan het einde van deze sub paragraaf zal er antwoord worden gegeven op de deelvraag hoe de bewoners in wijk West het gedrag van de jeugdgroepen beleven.

Van de 40 bewoners geven er 12 aan dat ze geen last hebben van het gedrag van jeugdgroepen, dat het gedrag van de jeugdgroepen geen invloed heeft op hun leven of dat ze er geen problemen mee hebben en het erbij vinden horen. Er zijn zelfs bewoners die zeiden: *“Het is een verrijking voor de buurt, omdat zij alles in de gaten houden.”* Echter beleefd ongeveer nog driekwart van de bewoners het gedrag van de jeugdgroepen een stuk minder rooskleurig. Uit onderzoek van Oppelaar en Wittebrood (2006) kwam naar voren dat er voornamelijk onveiligheidsgevoelens en angstgevoelens een rol spelen bij ervaren criminaliteit door burgers. Ook in de gesprekken met de bewoners als tijdens de niet-participerende observaties kwamen onder andere deze gevoelens het meeste voor. De angstgevoelens van de bewoners ontstaan voornamelijk omdat ze bang zijn om slachtoffer te worden van de jeugdgroepen. Het gedrag van de jeugdgroepen heeft bij sommige bewoners veel invloed op hun leven. Er is zelfs een koppel die dagelijks zoveel stress ervaren dat ze van plan zijn om te gaan verhuizen, *“We zijn zelfs van plan om te gaan verhuizen, omdat het zoveel stress met zich meebrengt. Ze hebben altijd een grote mond terug, wat je ook zegt. En dan die dreigementen, daar word je ook bang van.”* Dat stress ook door de bewoners wordt ervaren, kwam ook in het literatuuronderzoek naar voren, omdat het gedrag van de jeugdgroepen het psychisch welbevinden aan kunnen tasten (Rassin, 2001). Daarnaast vinden de meeste bewoners het gedrag van de jeugdgroepen vervelend, ze irriteren zich eraan, een beleving die ook tijdens de niet-participerende observaties werd gevoeld, of voelen zich geïntimideerd. Er kan dus gezegd worden dat de meeste bewoners last ervaren met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen.

De bewoners in wijk West beleven het gedrag van de jeugdgroepen op verschillende manieren. Ongeveer een kwart van de bewoners hebben er geen last van en zeggen dat het geen invloed heeft op hun leven of dat ze er geen problemen mee hebben en het erbij vinden horen. De resterende

driekwart van de bewoners ervaart echter wel last. Ze voelen zich onveilig en angstig en vinden het gedrag van de jeugdgroepen vervelend. Een ander gevoel dat daarna het vaakst genoemd wordt, is stress, evenals het geïntimideerd en geïrriteerd voelen door het gedrag van de jeugdgroepen.

Hantering

Nu het duidelijk is hoe de bewoners van wijk West het gedrag van de jeugdgroepen ondervinden en beleven, kan er gekeken worden naar het laatste begrip, namelijk hanteren. In deze sub paragraaf zal er antwoord op de derde deelvraag, namelijk hoe de bewoners in wijk West omgaan met het gedrag van de jeugdgroepen, worden gegeven.

Uit meerdere onderzoeken en artikelen kwam naar voren dat er met betrekking tot criminaliteit voornamelijk de vermijdende coping strategie wordt gebruikt door mensen (Morrison & Bennett, 2011; Oppelaar & Wittebrood, 2006; Van Der Ploeg, 2013; Zimbardo, Johnson & McCann, 2009). Ook in dit onderzoek gebruiken de meeste bewoners een vermijdende coping strategie. Dit werd niet alleen duidelijk uit de gesprekken met de bewoners, maar werd ook waargenomen tijdens de niet-participerende observaties bij zowel omstanders als de observator zelf. Het vermijden gebeurt onder andere door om de jeugdgroep heen te lopen of thuis te blijven, *“Ik wil ze het liefste niet tegenkomen en als dat toch gebeurt, loop ik er met een grote boog omheen.”*, aldus een bewoner. Oppelaar en Wittebrood (2006) en Zimbardo et al. (2009) constateerden ook dat men vaak gebruik maakt van sociale steun bij dreigende situaties en criminaliteit, een coping strategie die ook in dit onderzoek, na vermijden, het vaakst genoemd werd. Bewoners praten met andere buurtbewoners over de jeugdgroepen en hun gedrag of gaan pas de deur uit als iemand met ze mee gaat. Naast vermijden en het zoeken van sociale steun zijn er ook bewoners die het gedrag van de jeugdgroepen negeren door er niet op te reageren of gewoon door te lopen. Ook deze hantering werd, naast de gesprekken met de bewoners, waargenomen tijdens de niet-participerende observaties bij zowel de omstanders als bij de observator zelf. Het negeren van de jeugdgroepen staat samen met het inleven in de jongeren op de derde plaats van de meest genoemde belevingen van de bewoners. Het inleven in de jongeren lijkt op de cognitieve herstructurering waar Zimbardo et al. (2009) het over hebben. Dit is namelijk het opnieuw beoordelen van de stressor met als doel om deze vanuit een positiever perspectief te beschouwen. De bewoners die deze hantering benoemden, hadden namelijk wel last van het gedrag van de jeugdgroepen, maar probeerden zich wel in te leven in de jongeren. *“We proberen ze te zien als jongeren die gewoon hun tijd aan het verdrijven zijn.”*, aldus twee bewoners. Wat opvallend is, is dat er een onderscheid te zien valt in bewoners die de jeugdgroepen aanspreken en bewoners die een praatje maken met de jeugdgroepen. De bewoners die de jongeren aanspreken, krijgen namelijk een grote mond terug van de jongeren en hebben last van hun. De bewoners die echter een praatje met de jeugdgroepen maken, hebben geen last van de jeugdgroepen en sommige vinden het zelfs vriendelijke jongeren. Een bewoner zegt hierover: *“Als me iets dwars zit, maak ik een praatje op een manier zoals ikzelf ook benaderd wil worden, dan zijn ze gewoon aanspreekbaar.”* Onder aanspreken werd namelijk genoemd dat de bewoners de jongeren vertellen wat ze moeten doen, onder praatje maken dus dat ze de jongeren behandelen zoals ze zelf behandeld willen worden.

en dat ze de jongeren 'relax' benaderen. Aanspreken gebeurt dus waarschijnlijk op een andere toon dan een praatje maken.

Er worden verschillende coping strategieën door de bewoners in wijk West gebruikt. De meest voorkomende zijn het vermijden van de jeugdgroepen, gevolgd door het zoeken van sociale steun. De strategieën die daarna het vaakst genoemd zijn, zijn negeren en het inleven in de jongeren. Deze laatste kan ondergebracht worden onder de cognitieve herstructurering die Zimbardo et al. (2009) benoemden. Opvallend in dit onderzoek is het onderscheid in het aanspreken van de jeugdgroepen en een praatje met ze maken. Bij aanspreken krijgen de bewoners namelijk een grote mond terug, terwijl ze als ze een praatje maken effect bereiken bij de jongeren.

Verbeteringen

Hoewel het geen deelvraag is in dit onderzoek, is het toch interessant om te kijken naar wat bewoners graag verbeterd willen zien door de professionals met betrekking tot hun eigen perceptie. De 28 bewoners die daar antwoord op gaven, droegen in totaal 21 verschillende oplossingen aan. Wat het vaakst genoemd werd, is dat er meer toezicht in de buurten moet komen en dat er vaker schoon gemaakt mag worden of de gemeente moet meer prullenbakken gaan plaatsen. De oplossingen die zijn aangedragen, zijn over het algemeen positief in die zin dat ze geen kwaad in de zin hebben met de jeugdgroepen. Slechts twee bewoners vinden dat ze de jeugdgroepen op en/of aan moeten pakken. Daar tegenover staat weer een bewoner die vindt dat er niks verbeterd hoeft te worden.

Ook de professionals zien tekortkomingen in het veld, wat voornamelijk door de bezuinigingen komt. Hierdoor kan er minder preventief en voortijdig ingegrepen worden. Daarnaast zijn er minder jongerenwerkers, is er minder toezicht, minder tijd en zijn er minder middelen om de jeugdgroepen in de gaten te houden.

Professionals

In totaal zijn er acht professionals geïnterviewd voor het verkrijgen van een feitelijk beeld over de jeugdgroepen in wijk West. In deze paragraaf zullen de bevindingen uit de interviews beschreven worden en zal er uiteindelijk antwoord gegeven worden op de vierde en tevens laatste deelvraag, namelijk wat de visies van de professionals zijn over de jeugdgroepen in wijk West. Daarnaast zal er een vergelijking worden gemaakt met de ondervindingen, belevingen en hantering van de bewoners die in de vorige paragraaf beschreven zijn.

In wijk West komen een heel aantal jeugdgroepen voor, zowel hinderlijke en overlast gevende als criminele en aanvaardbare jeugdgroepen. Deze laatste wordt echter niet meegenomen in de shortlistmethodiek van Beke (Beke & Van Wijk, 2001), maar bestaan in West volgens de professionals wel. In tegenstelling tot de bewoners praten de professionals wel over de samenstellingen van de jeugdgroepen. Zij hebben het over de afkomst van de jongeren, vaak namelijk van allochtone afkomst, terwijl geen van de bewoners hierover sprak. De meest

voorkomende gedragingen die de jeugdgroepen vertonen volgens de professionals zijn, overlast gevend, crimineel en vrouwonvriendelijk gedrag, het maken van rotzooi in de wijken en het dealen van drugs. De meeste gedragingen die de professionals noemen, komen overeen met de gedragingen die de bewoners bij de jeugdgroepen waarnemen. Echter hebben de professionals daarnaast ook nog zicht op de gedragingen waar de bewoners waarschijnlijk geen weet van hebben dat dat door de leden van de jeugdgroepen gedaan wordt, namelijk het plegen van diefstallen, inbraken en zedendelicten en het handelen in auto's. Leden van sommige jeugdgroepen zijn dan ook al in aanraking gekomen met politie en justitie en hebben geen diploma, werk of startkwalificatie. De jeugdgroepen hangen op verschillende plekken in Kruiskamp, Schutskamp en Boschveld. Binnen de jeugdgroepen valt een hiërarchie te zien; de oudere jeugd heeft het namelijk voor het zeggen bij de speelpleinen. Het gedrag van de ouderen wordt door de jongere jeugd overgenomen en dit begint door het doen van kleine klusjes voor de ouderen. *“Het begint met een zakje chips halen uit de winkel, dan krijgen ze een euro, want die zien die grote jongens en die hebben Nike schoenen en G-Star broeken en dat willen zij ook, maar ze willen er niet voor werken, want waarom werken als je het ook zo uit de winkel kan pakken?”* aldus een professional.

De professionals maken duidelijk dat de leden van de criminele jeugdgroepen niet aanspreekbaar zijn, maar de leden van de andere jeugdgroepen wel, ook door de bewoners. Het ligt alleen aan de manier waarop je de jongeren aanspreekt, wil je geen grote mond terug krijgen of doelwit worden. Om dit te voorkomen, kunnen de bewoners, volgens de professionals, de jongeren het beste vriendelijk benaderen, aanspreken op een manier zoals ze zelf benaderd willen worden en proberen om een respectvolle band op te bouwen. Daarnaast helpt het als bewoners en leden van de jeugdgroepen bekend zijn met elkaar, omdat men dan én sneller de jeugdgroepen aan durft te spreken én de jeugdgroepen ook weten met wie ze te maken hebben.

Uit onderzoek is naar voren gekomen dat mensen zich voornamelijk angstig, onveilig en gestrest voelen met betrekking tot criminaliteit (Oppelaar en Wittebrood, 2006; Rassin, 2001). De professionals geven aan dat deze gevoelens adequaat zouden zijn met betrekking tot de jeugdgroepen in wijk West wanneer bewoners deze gevoelens zouden ervaren. Dit komt ook overeen met de belevingen van de meeste bewoners. De professionals hebben wel enig idee hoe de bewoners het gedrag van de jeugdgroepen ervaren, maar precies weten doen ze het niet helemaal, omdat hun werk op de jongeren gericht is. Ze zouden graag zien dat bewoners eerder en vaker melding maken, zodat de professionals op tijd in kunnen grijpen en niet pas bij escalaties. De meldingen die ze binnen krijgen zijn van zowel bewoners met kinderen als bewoners zonder kinderen, maar helaas is de melding bereidheid te laag. Dit komt waarschijnlijk omdat de bewoners bang zijn om melding te maken of omdat ze denken dat er toch niks aan gedaan wordt. Een professional hierover: *“De meldingen zijn veel minder als dat we zouden willen, er komen wel signalen door de wijkwinkels, want dat is lekker anoniem of we worden pas gebeld als het echt uit de hand loopt, maar ze moeten eigenlijk eerder en vaker gaan bellen.”*

De visies van de professionals over de jeugdgroepen is heel eenduidig; in wijk West bevinden zich zowel hinderlijke, overlast gevende als criminele jeugdgroepen. Deze vertonen verschillende

gedragingen, waarvan de meeste ook door de bewoners worden waargenomen. Ze hangen op verschillende plekken in West en er zijn jongere jeugdigen die het gedrag van de oudere leden van de jeugdgroepen over beginnen te nemen. De leden van de criminele jeugdgroepen zijn niet meer aanspreekbaar, de leden van de overige jeugdgroepen echter wel. Toch worden deze te weinig door de bewoners aangesproken, omdat de meeste bewoners dit niet durven of niet goed weten hoe ze dat op een adequate manier moeten doen. Wat betreft de belevingen die uit het literatuuronderzoek naar boven kwamen, geven de professionals aan dat deze adequaat zouden zijn met betrekking tot de jeugdgroepen in West, mochten de bewoners in West deze gevoelens ervaren. Daarnaast zouden de professionals graag zien dat bewoners eerder en vaker melding maken als ze last hebben van de jeugdgroepen.

Conclusie en discussie

Aan de hand van de antwoorden op de deelvragen die in de paragraafconclusies beschreven staan in het vorige hoofdstuk (resultaten van het veldonderzoek), kan er antwoord gegeven worden op de onderzoeksvraag hoe de bewoners van wijk West in 's Hertogenbosch het gedrag van de jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. In totaal zijn er door de bewoners 30 verschillende gedragingen waargenomen bij de jeugdgroepen. De meest voorkomende gedragingen zijn troep maken, lawaai maken, een grote mond hebben en voor overlast zorgen. Deze gedragingen worden gevolgd door het intimideren en bedreigen van de bewoners en het roepen naar de bewoners, evenals schelden, asociaal gedrag en het handelen van drugs. Tijdens de niet-participerende observaties was het provocerende gedrag van de jeugdgroepen iets dat opviel. Door deze gedragingen ervaart driekwart van de bewoners last van het gedrag van de jeugdgroepen. Ze voelen zich onveilig en angstig en vinden het gedrag van de jeugdgroepen vervelend. Een ander gevoel wat daarna het vaakst genoemd werd, is stress, evenals het geïntimideerd en geïrriteerd voelen door het gedrag van de jeugdgroepen. De resterende kwart van de bewoners in wijk West beleven het gedrag van de jeugdgroepen heel anders. Zij hebben er namelijk geen last van en zeggen dat het geen invloed heeft op hun leven of dat ze er geen problemen mee hebben en het erbij vinden horen. Voor deze gevoelens en voor het gedrag van de jeugdgroepen gebruiken de bewoners in wijk West verschillende coping strategieën, oftewel hantering. De meest voorkomende zijn het vermijden van de jeugdgroepen, gevolgd door het zoeken van sociale steun. De strategieën die daarna het vaakst genoemd zijn, zijn negeren en het inleven in de jongeren. Deze laatste kan ondergebracht worden onder de cognitieve herstructurering die Zimbardo et al. (2009) benoemden. Opvallend in dit onderzoek is het onderscheid in het aanspreken van de jeugdgroepen en een praatje met ze maken. Bij aanspreken krijgen de bewoners namelijk een grote mond terug, terwijl ze als ze een praatje maken effect bereiken bij de jongeren.

De visies van de professionals zijn heel eenduidig; in wijk West bevinden zich zowel hinderlijke, overlast gevende als criminele jeugdgroepen. Deze vertonen verschillende gedragingen, waarvan de meeste ook door de bewoners worden waargenomen. Ze hangen op verschillende plekken in West en er zijn jongere jeugdigen die het gedrag van de oudere leden van de jeugdgroepen over beginnen te nemen. De leden van de criminele jeugdgroepen zijn niet meer aanspreekbaar, de leden van de overige jeugdgroepen echter wel. Toch worden deze te weinig door de bewoners aangesproken, omdat de meeste bewoners dit niet durven of niet goed weten hoe ze dat op een adequate manier moeten doen. Wat betreft de belevingen die uit het literatuuronderzoek naar boven kwamen, geven de professionals aan dat deze adequaat zouden zijn met betrekking tot de jeugdgroepen in West, mochten de bewoners in West deze gevoelens ervaren. Daarnaast zouden de professionals graag zien dat bewoners eerder en vaker melding maken als ze last hebben van de jeugdgroepen.

Wanneer de visies van de professionals vergeleken worden met die van de bewoners valt er te zien dat de ondervindingen erg met elkaar overeenkomen. Ook zijn de belevingen van de bewoners met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen adequaat volgens de professionals. De visies van de

bewoners verschillen met de visies van de professionals op het gebied van hantering. De meeste bewoners vermijden of negeren de jeugdgroepen. De professionals zeggen echter dat de hinderlijke en overlast gevende jeugdgroepen wel aanspreekbaar zijn en dat de bewoners, indien zij dit op een passende wijze doen, de jeugdgroepen dus gerust aan kunnen spreken op hun gedrag. De vermijdingsgerichte coping stijl van de bewoners is volgens de professionals dus eigenlijk niet nodig. Zij zeggen juist dat kennen en gekend worden heel goed werkt voor zowel de bewoners als de jeugdgroepen. Ze zouden dus juist met elkaar in contact moeten komen, in plaats van dat de bewoners de jeugdgroepen mijden.

Als er terug wordt gekeken op het gehele veldonderzoek, vallen er enkele kanttekeningen te plaatsen. Ondanks dat er genoeg informatie uit de gesprekken met de bewoners naar voren is gekomen en de onderzoeksvraag daarmee beantwoord is, blijft het aantal bewoners niet representatief genoeg. In Kruiskamp, Schutskamp en Boschveld wonen in totaal 15.641 mensen, terwijl met maar 40 bewoners is gesproken. Dit zijn te weinig respondenten om een concreet beeld te kunnen geven over de ondervindingen, belevingen en hantering van de bewoners van wijk West. In dit onderzoek kwamen er al heel wat verschillende ondervindingen, belevingen en hantering naar boven, laat staan wat er uit was gekomen als er met meer bewoners was gesproken. Dat de respons echter laag was, kwam onder andere doordat veel bewoners niet open stonden voor een praatje. Dit zou eventueel voorkomen kunnen worden door van tevoren de bewoners op de hoogte te stellen van het wijkonderzoek middels een brief van het Expertisecentrum Veiligheid. Een andere manier zou zijn om telefonisch contact op te nemen, zo kun je meer mensen in zo een korte periode bereiken.

Ook zijn er geen diepte-interviews afgenomen bij de bewoners wat hele andere resultaten op had kunnen leveren. Uit deze gesprekken is alleen wat meer algemene informatie gekomen, terwijl er via diepte-interviews veel meer boven water had kunnen komen en een meer gedetailleerd beeld geschetst had kunnen worden. Het is nu bijvoorbeeld niet helemaal duidelijk waarom bewoners zich precies zo voelen als dat ze nu doen et cetera, maar dit zou wel belangrijke informatie kunnen zijn voor het schrijven van het advies. Aan de andere kant kost deze manier heel veel tijd, wat niet haalbaar was geweest binnen de planning van dit onderzoek. Om een concreter beeld te krijgen van de perceptie van de bewoners met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen in wijk West, zou een kwantitatief vervolgonderzoek gestart kunnen worden. Dit kwalitatieve veldonderzoek zal dan een goede basis voor het vervolgonderzoek vormen, omdat hierin meer ondervindingen, belevingen en hantering beschreven staan als in de literatuur. Hier zou in een enquête dan dieper op ingegaan kunnen worden. Het voordeel hiervan is ook dat het anoniemer is, waardoor de respons waarschijnlijk hoger ligt.

Daarnaast valt er een kanttekening te plaatsen bij de validiteit van het onderzoek. Doordat de namen en adressen van de bewoners niet bekend waren, heeft er geen member check plaats kunnen vinden. Hierdoor zijn de resultaten en de interpretaties daarvan niet teruggekoppeld aan de bewoners en is er niet gecheckt of hun antwoorden op de juiste manier zijn geïnterpreteerd.

Nu duidelijk is hoe de bewoners in wijk West het gedrag van de jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren, kunnen er vast aanbevelingen gedaan worden. Het doel van het onderzoek was om

inzicht te krijgen in de perceptie van de bewoners met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen, zodat hier gericht beleid op gevoerd kan worden. Uit de interviews met de professionals is duidelijk geworden dat de hinderlijke en overlast gevende jeugdgroepen meestal wel aanspreekbaar zijn op hun gedrag, terwijl bewoners dit niet of nauwelijk doen en als ze het wel doen, krijgen ze een grote mond terug. Daarnaast geven de professionals aan dat kennen en gekend worden, werkt met betrekking tot het aanspreken van jeugdgroepen. Het aanspreekgedrag van de bewoners zou dus verbeterd kunnen worden. Dit kan gedaan worden door de bewoners meer in contact te brengen met de leden van de jeugdgroepen. Zo kan de stap om de jeugdgroepen aan te spreken kleiner worden en leren de bewoners en de jeugdgroepen elkaar beter kennen. Hierdoor kunnen de belevingen en hantering van de bewoners positiever worden en misschien dat de jeugdgroepen daardoor hun gedrag ook meer aan gaan passen en meer rekening gaan houden met de bewoners. Professionals zouden hierin de schakel kunnen zijn en bewoners en jeugdgroepen met elkaar in contact kunnen brengen. Echter komt duidelijk naar voren dat door de bezuinigingen er minder jeugdwerkers, tijd, middelen, toezicht en andere dingen zijn, waardoor dit niet de prioriteit heeft. Deze toezicht zou echter weer meer kunnen worden, wanneer bewoners meer de straat op gaan en de jeugdgroepen aan durven te spreken.

Het belang hiervan is dat de sociale controle op straat verhoogd wordt, waardoor de jeugdgroepen misschien meer op hun gedrag gaan letten en hierdoor de bewoners ook weer een andere perceptie kunnen krijgen ten opzichte van de jongeren, waardoor er een goede sfeer en woonomgeving ontstaat in de buurt.

Literatuurlijst

- Beke, B. M. W. A. & van Wijk, A. (2001). Problematische jeugdgroepen: typen, kenmerken en achtergronden [elektronische versie]. *Delikt en Delinkwent*, 31, p. 654-674.
- Beke, B. M. W. A., van Wijk, A. & Ferwerda, H.B. (2006). *Jeugdcriminaliteit in groepsverband ontrafeld. Tussen rondhangen en bendevoorming*. Amsterdam: Uitgeverij SWP.
- Boeije, H. (2012). *Analyseren in kwalitatief onderzoek. Denken en doen*. Den Haag: Boom Lemma uitgevers.
- Decorte, T. & Zaitch, D. (2009). *Kwalitatieve methoden en technieken in de criminologie*. Leuven: Uitgeverij Acco.
- Gemert, van, F. (2002). *Botsen met de buurt – overlast en wisselwerking tussen jeugdgroepen en de buitenwereld*. Verkregen op 31 januari 2014 via http://www.criminologie.nl/downloads/tvc/themanummers/thema_crimsam.pdf#page=2.
- Heeroma, A. (2013). *Onderzoek naar risicojongeren*. Verkregen op 26 januari 2014 via <http://www.denboschpolitiek.nl/nieuws1.php?id=1690>.
- Morisson, V. & Bennett, P. (2011). *Gezondheidspsychologie*. Amsterdam: Pearson Education Benelux.
- Onderzoek & Statistiek. (2013). *Voortgangsrapportage objectieve veiligheid 2013*. Verkregen op 11 februari 2014 via <http://cfapps.s-hertogenbosch.nl/cms/oens/4026E86B-5056-9300-65853FD531180AE0.pdf>.
- Oppelaar, J. & Wittebrood, K. (2006). *Angstige burgers? De determinanten van gevoelens van onveiligheid onderzocht*. Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau.
- Pleysier, S. & Deklerck, J. (2006). Over hondenpoep en hangjongeren. Een verkennend onderzoek naar overlastfenomenen in parken en groenzones [elektronische versie]. *Tijdschrift voor Veiligheid*, 1, p. 5-20.
- Ploeg, van der, J. (2013). *Stress bij kinderen*. Houten: Bohn Stafleu van Loghum.
- Rassin, E. (2001). Het getraumatiseerde slachtoffer; behandeling, verhoor en hiaten in de herinnering [elektronische versie]. *Justitiële verkenningen*, jrg. 27, nr 3, 58-69.
- Verhoeven, N. (2011). *Wat is onderzoek? Praktijkboek methoden en technieken voor het hoger onderwijs*. Den Haag: Boom Lemma Uitgevers.
- Zimbardo, P.G., Johnson, R.L. & McCann, V. (2009). *Psychologie een inleiding*. Amsterdam: Pearson Education Benelux.

Aanbevelingen

Uit het onderzoek is naar voren gekomen de visies van de professionals en bewoners deels met elkaar overeenkomen. De ondervindingen met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen worden door beiden waargenomen. Daarnaast zijn de belevingen van de bewoners volgens de professionals adequaat. De bewoners voelen zich namelijk vooral angstig en onveilig en vinden het gedrag van de jeugdgroepen vervelend. Het verschil in visie heeft betrekking op het gebied van de hantering. Uit de interviews met de professionals is duidelijk geworden dat de hinderlijke en overlast gevende jeugdgroepen meestal wel aanspreekbaar zijn op hun gedrag, terwijl bewoners dit niet of nauwelijks doen en als ze het wel doen, krijgen ze een grote mond terug. Daarnaast geven de professionals aan dat kennen en gekend worden, werkt met betrekking tot het aanspreken van jeugdgroepen. Het aanspreekgedrag van de bewoners zou dus verbeterd kunnen worden. Dit kan gedaan worden door de bewoners meer in contact te brengen met de leden van de jeugdgroepen. Zo kan de stap om de jeugdgroepen aan te spreken kleiner worden en leren de bewoners en de jeugdgroepen elkaar beter kennen. Hierdoor kunnen de belevingen en hantering van de bewoners positiever worden en misschien dat de jeugdgroepen daardoor hun gedrag ook meer aan gaan passen en meer rekening gaan houden met de bewoners. Professionals zouden hierin de schakel kunnen zijn en bewoners en jeugdgroepen met elkaar in contact kunnen brengen. Echter komt duidelijk naar voren dat door de bezuinigingen er minder jeugdwerkers, tijd, middelen, toezicht en andere dingen zijn, waardoor dit niet de prioriteit heeft. Deze toezicht zou echter weer meer kunnen worden, wanneer bewoners meer de straat op gaan en de jeugdgroepen aan durven te spreken.

Hoe men de bewoners zover krijgt om meer de straat op te gaan en de jeugdgroepen aan te gaan spreken, ze zijn immers bang, voelen zich onveilig en vermijden de jeugdgroepen het liefst, zal beschreven worden in het adviesdocument.

Bijlagen

Begrippenlijst

Jeugdgroep:	Drie variaties, namelijk hinderlijk, overlast gevend en crimineel. Groepen jongeren die gedrag vertonen dat niet door de maatschappelijke normen en waarden geaccepteerd wordt.
Ondervinding:	Objectief waargenomen gedrag.
Beleving: gedrag	Ook wel perceptie. Perceptie is de manier waarop mensen het van jeugdgroepen ervaren en interpreteren en het gevoel wat daarbij wordt opgeroepen.
Hantering:	Het omgaan met tegenslagen of positieve gebeurtenissen.
Perceptie:	Ook wel beleving. Perceptie is de manier waarop mensen het gedrag van jeugdgroepen ervaren en interpreteren en het gevoel wat daarbij wordt opgeroepen.
Coping:	Psychologische term voor omgaan met gebeurtenissen (zie hantering).
Coping strategie:	De wijze waarop er met een gebeurtenis om wordt gegaan.

Ethische verantwoording

	Professioneel en maatschappelijk belang Ik richt me op	Respectvol Ik houd rekening met	Zorgvuldig Ik neem in overweging	Integer Ik ben	Verantwoording keuzes en gedrag Ik verantwoord mij over
Probleem- en vraagstelling	De problemen die naar voren komen in de maatschappij	De vraag van de opdrachtgever	Andere wetenschapsopvattingen en onderzoeken	Kritisch op mijn vraagstelling	De relevantie van het probleem
Onderzoeks-voorstel	Een plan van aanpak voor het literatuuronderzoek	De belangen van de opdrachtgever en school	Bruikbare bronnen in relatie tot de vraagstelling	Onafhankelijk	Het onderzoekontwerp
Literatuur-onderzoek	Geschreven kennis uit wetenschap en praktijk	Verschillende uitgangspunten binnen de literatuur rond het thema	Bestaande (praktijk)kennis en onderzoeksresultaten over het thema	Eerlijk over de bronnen die ik heb gebruikt	De zoekstrategie en selectie van gebruikte bronnen alsmede de gebruikte bronnen zelf
Uitvoering onderzoek	Het onderzoeken in en van de beroepspraktijk	De belangen van de betrokkenen en de invloeden die de belangengroepen en ik als onderzoeker kunnen hebben tijdens het uitvoeren van het onderzoek	Meerdere wetenschapsopvattingen en daarmee samenhangende vormen van onderzoek	Aanspreekbaar op mijn gedrag tijdens het uitvoeren van het onderzoek	De manier waarop het onderzoek is uitgevoerd
Data-verzameling	Het zo secuur mogelijk verzamelen van de data	De belangen en privacy van de respondenten	De data zorgvuldig te bewaren	Behoedzaam door ervoor te zorgen dat de data alleen worden gebruikt voor dit onderzoek	De wijze waarop ik data heb verzameld
Analyses	Het ontwikkelen van een toepasbare oplossing voor de praktijk	De inzichten die opgeleverd kunnen worden	De regels voor data-analyse	Autonoom in de analyse, deze wordt niet gestuurd door gewenste uitkomsten	De wijze waarop de data zijn geanalyseerd
Rapportage	De praktische bruikbaarheid en leesbaarheid van de resultaten	De privacy en belangen van de betrokkenen	Dat de rapportage een juist beeld moet schetsen dat compleet en nauwkeurig is	Onpartijdig ben in mijn rapportage	De onderbouwing van de conclusie en discussie
Advies uitbrengen	Het uitbrengen van een passend advies	De reactie van de opdrachtgever	Dat het advies goed geregeld is	Onpartijdig en zal wenselijke uitkomsten door de opdrachtgever niet meenemen	Het uitgebrachte advies

Materialen

Afname interviews bewoners

De werving van de bewoners is als volgt verlopen. Eerst zijn ze willekeurig, op verschillende tijdstippen van de dag en op verschillende dagen aangesproken op straat en is het volgende gezegd. "Goedemiddag. Ik ben Denise Leenaerts. Ik studeer af bij het Expertisecentrum Veiligheid in 's Hertogenbosch en mijn afstudeeronderzoek gaat over hoe bewoners in wijk West het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. Het Expertisecentrum is hier namelijk benieuwd naar, omdat er meerdere jeugdgroepen aanwezig zijn in wijk West en omdat er uit andere onderzoeken naar voren is gekomen dat voornamelijk bewoners en winkeliers hier last aan ondervinden. Het Expertisecentrum wilt graag inzicht krijgen in de ondervindingen, belevingen en hantering, zodat ze gericht beleid kunnen voeren met betrekking tot de perceptie van de bewoners. Heeft u zin en tijd om een paar korte vragen te beantwoorden, het zal niet langer dan 2 minuten duren. Uw anonimiteit blijft uiteraard gewaarborgd. <Zo ja>. Ik zal eerst even kort uitleggen wat er precies onder een jeugdgroep wordt verstaan, omdat er wel met zekerheid moet worden gezegd dat we het over jeugdgroepen hebben en niet over individuele jongeren. Kenmerkend voor jeugdgroepen is voornamelijk dat ze altijd uit dezelfde jongeren bestaan en meerdere dagen in de week bij elkaar komen. Daarnaast vertonen ze vaak gedrag wat vaak niet door de maatschappij geaccepteerd wordt. Zijn er bij u in de buurt zulke jeugdgroepen aanwezig? Na afloop is de bewoner bedankt voor de tijd en is gevraagd of, indien er een gesprek had plaats gevonden over het gedrag van de jeugdgroepen, de informatie gebruikt mocht worden voor het onderzoek."

Indien de bewoner antwoord wilde geven op de korte vragen is aan de hand van hun verhaal gevraagd of ze nog wat langer de tijd hadden voor nog een aantal vragen, aangezien ze ervaringen hadden gehad met het gedrag van de jeugdgroepen. De bewoners wilden niet altijd langer door praten, vanwege tijdgebrek. Wanneer zij dit wel wilden, mocht dit niet opgenomen worden, omdat zij absoluut anoniem wilden blijven. Bij de langere gesprekjes, die ongeveer een kwartier duurden, is gevraagd of er meegeschreven mocht worden, wat de bewoners niet erg vonden. De antwoorden van de korte gesprekjes zijn direct na het gesprek op papier gezet.

Format bewoners

Algemene kenmerken respondent	
Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	
Welke gedragingen vertonen ze?	

Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	
Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	
In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven? Wat voor invloed?	
Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	
Hoe uit zich dat?	
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	

Afname interview professional

Voorafgaand aan het interview is de volgende introductie gegeven:

"Beste ..., Bedankt dat u deel wilt nemen aan dit onderzoek naar hoe bewoners in wijk West het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. Mijn naam is Denise Leenaerts, vierdejaars Toegepaste Psychologie student aan Fontys Hogescholen te Eindhoven. Tijdens ons telefonisch contact heb ik al kort uitgelegd waar het onderzoek voor dient, namelijk om het Expertisecentrum Veiligheid inzicht te geven in hoe bewoners het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. Ik wil uw visie daarin meenemen om te kijken of het beeld van de bewoners overeenkomt met de feitelijke situatie zoals die door de professionals wordt geschetst. Het doel hiervan is dat het Expertisecentrum aan de hand van de bevindingen gericht beleid kan gaan voeren met betrekking tot de perceptie van de bewoners. Het interview zal ongeveer een half uur duren en u bent vrij om te vertellen wat u wilt, er zijn immers geen goede of slechte antwoorden. Het gaat namelijk om uw visie over de jeugdgroepen. Het interview zal enkel opgenomen worden zodat de gegevens uitgewerkt kunnen worden. De opname kan eventueel alleen door mijn docent beluisterd worden, maar worden na afsluiting van het onderzoek direct verwijderd. Uiteraard zal de informatie anoniem verwerkt worden. Heeft u hier verder nog vragen over?"

Het interview is opgenomen met het volgende opnameapparaat:

Topiclijst professional

Kennismaking

- Voorstellen
- Vertrouwelijkheid benoemen

Jeugdgroepen

- Waar bevinden de jeugdgroepen zich precies?

- Waarom zijn het jeugdgroepen?
- Welke jeugdgroepen zijn er actief?
- Welke gedragingen vertonen ze?
- Kenmerken groep
- Samenstelling groep

Bewoners

- Hoe denken jullie dat bewoners het gedrag van deze jeugdgroepen ervaren/beleven?
- Hoe denken jullie dat de bewoners omgaan met het gedrag van de jeugdgroepen?
- In de literatuur staat veel beschreven over onveiligheidsgevoelens en angstgevoelens bij buurtbewoners. Denkt u dat deze gevoelens adequaat zijn met betrekking tot de jeugdgroepen? Waarom wel/niet?

Gemeente

- Wat zou de gemeente kunnen doen met betrekking tot de perceptie van de bewoners?
- Hoe zouden professionals hier aan bij kunnen dragen?

Observatielijst

	Boschveld	Kruiskamp	Schutskamp
Ondervindingen			
Hinder			
Overlast			
Geluidsoverlast			
Overtreden verkeersregels			
Provoceren			
Lichte gewelds- en vermogensdelicten			
Rondhangen			
Treiteren			
Discrimineren			
Vernielen goederen			
Lichte en zware geweldpleging			
Zware geweldpleging			
Zware vermogensdelicten			
Overig			
Belevingen			
Onveiligheidsgevoel			

Angstgevoel			
Stress			
Overig			
Hanteringen			
Vermijden			
Sociale steun			
Cognitieve herstructurering			
Positieve emoties			
Zingeving			
Betekenis geven aan de situatie			
Overig			

Werving deelnemers

Werving bewoners

“Goedemiddag. Ik ben Denise Leenaerts. Ik studeer af bij het Expertisecentrum Veiligheid in 's Hertogenbosch en mijn afstudeeronderzoek gaat over hoe bewoners in wijk West het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. Het Expertisecentrum is hier namelijk benieuwd naar, omdat er meerdere jeugdgroepen aanwezig zijn in wijk West en omdat er uit andere onderzoeken naar voren is gekomen dat voornamelijk bewoners en winkeliers hier last aan ondervinden. Het Expertisecentrum wilt graag inzicht krijgen in de ondervindingen, belevingen en hantering, zodat ze gericht beleid kunnen voeren met betrekking tot de perceptie van de bewoners. Heeft u zin en tijd om een paar korte vragen te beantwoorden, het zal niet langer dan 2 minuten duren. Uw anonimiteit blijft uiteraard gewaarborgd. <Zo ja>. Ik zal eerst even kort uitleggen wat er precies onder een jeugdgroep wordt verstaan, omdat er wel met zekerheid moet worden gezegd dat we het over jeugdgroepen hebben en niet over individuele jongeren. Kenmerkend voor jeugdgroepen is voornamelijk dat ze altijd uit dezelfde jongeren bestaan en meerdere dagen in de week bij elkaar komen. Daarnaast vertonen ze vaak gedrag wat vaak niet door de maatschappij geaccepteerd wordt. Zijn er bij u in de buurt zulke jeugdgroepen aanwezig? Na afloop is de bewoner bedankt voor de tijd en is gevraagd of, indien er een gesprek had plaats gevonden over het gedrag van de jeugdgroepen, de informatie gebruikt mocht worden voor het onderzoek.”

Werving professionals

Voor de werving van de professionals is er eerst telefonisch contact opgenomen en is onderstaand verhaal ongeveer aangehouden.

“Goedemiddag. U spreekt met Denise Leenaerts. Ik studeer af bij het Expertisecentrum Veiligheid in 's Hertogenbosch en mijn afstudeeronderzoek gaat over hoe bewoners in wijk West het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. Het Expertisecentrum is hier namelijk benieuwd naar, omdat er meerdere jeugdgroepen aanwezig zijn in wijk West en omdat er uit andere onderzoeken naar voren is gekomen dat voornamelijk bewoners en winkeliers hier last aan ondervinden. Het Expertisecentrum wilt graag inzicht krijgen in de ondervindingen, belevingen en hantering, zodat ze gericht beleid kunnen voeren met betrekking tot de perceptie van de bewoners. Daarbij wil ik ook graag de visies van verschillende professionals meenemen om te kijken of het beeld van de bewoners overeenkomt met de feitelijke situatie zoals professionals die schetsen over deze jeugdgroepen. Ik heb uw nummer van Emile Kolthoff gekregen, mijn begeleider vanuit het Expertisecentrum Veiligheid en hij vertelde mij dat u door uw werk vaak in aanraking komt met leden van jeugdgroepen. Mijn vraag is of u zin en tijd heeft om geïnterviewd te worden over uw visie op deze jeugdgroepen, het zal ongeveer een half uurtje tijd kosten. Uw anonimiteit blijft uiteraard gewaarborgd. Wel is mijn vraag of het gesprek op mag worden genomen, zodat ik het interview terug kan luisteren en de resultaten beter kan verwerken. Deze opnames zullen alleen door mijn docent beluisterd worden en worden na afsluiting van het onderzoek direct verwijderd. <Zo ja>. Wanneer heeft u tijd voor het interview? Bedankt en tot ziens.”

Analyseplan

Om de kwalitatieve data te analyseren, zullen de interviews, gesprekken en observaties eerst worden getranscribeerd. Dit draagt namelijk bij aan de transparantie en controlebaarheid door anderen van wat er zich heeft afgespeeld tijdens het onderzoek en de analyse. Doordat er tijdens het transcriberen het non-verbale gedrag verloren gaat, zal er direct na de interviews, waar nodig, een notitie worden gemaakt van de indrukken, bijzonderheden en eerste bevindingen. Deze waarnemingen spelen namelijk een rol bij de weergave en interpretatie van de gegevens. Wanneer de interviews zijn getranscribeerd, zal de analyse verricht worden volgens de onderzoeksslang zoals deze beschreven staat in Boeije (2012). Deze onderzoeksslang bestaat achtereenvolgens uit het verzamelen van gegevens 1, gegevens, open coderen, lijst met codes, axiaal coderen, codes van gegevens voorzien, verzamelen van gegevens 2, getoetste lijst van codes met beschrijving, selectief coderen, relaties tussen codes van gegevens voorzien, verzamelen van gegevens 3, getoetst model waarin codes hun plaats hebben en het schrijven van een eindverslag.

Data

Transcripten bewoners

veel jeugd-
groepen aan-
wezig.

Geen last

Geen slach-
tofferervaring

Algemene kenmerken respondent	
Respondent: 1 Bewoner Kruiskamp. Vrouw rond de 70.	
Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Er zijn hier inderdaad groepen jongeren die rondhangen.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Ik heb er geen last van. Een paar jaar geleden was het veel erger, maar daar hebben ze toen iets aan gedaan. Sindsdien heb ik er geen last meer van.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee nog nooit.

aanwezig-
heid jeugd-
groepen
last, troep
vrouwen-
onvriendelijk

lawaai
ook van scoo-
ters, troep,
grote mond
bij aanspreken
vrouwonvrien-
delijk => fluiten
schelden

Geen slacht-
tofferervaring

Algemene kenmerken respondent	
Respondent: 2 Bewoner Boschveld. Man rond de 60.	
Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja hier hangen veel jeugdgroepen rond.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Ik heb er last van, vooral van de troep die ze achterlaten. Daarnaast zijn ze ook vaak erg vrouwenvriendelijk en daar heeft mijn vrouw vaak last van.
Welke gedragingen vertonen ze?	Ze maken vooral veel lawaai, met hun scooters ook. Ze laten veel troep achter. Als je ze aanspreekt, krijg je een grote mond terug. Tegen vrouwen zijn ze helemaal onvriendelijk, fluiten, schelden en noem maar op.
Bent u weleens slachtoffer	Nee nog nooit. Ik weet hoe ik

	geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	ze aan moet spreken, omdat ik vroeger zelf met jongeren heb gewerkt.
Zelf niet erg vrouw bang men hoort verdrriet	Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik vind het niet zo erg, omdat ik weet hoe ik er mee om moet gaan, maar mijn vrouw durft 's avonds niet alleen over straat, die is bang voor de jongeren. En dat doet mij ook verdriet, dan wil ik wel eens op die jongeren afstappen en er wat van zeggen, maar ik weet dat je dat beter niet kunt doen, omdat je dan een doelwit wordt voor ze.
Indirect invloed vrouw bang alleen op straat	In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven? Wat voor invloed?	Indirect best wel wat, omdat mijn vrouw er zo mee zit. Mijn vrouw is dus bang om alleen de straat op te gaan als die jongeren aan het hangen zijn, waardoor ze vaak thuis blijft, omdat ik ook niet altijd met haar mee kan.
Aanspreken	Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik spreek ze af en toe wel eens aan op een normale manier. Dan zeg ik jongens, als jullie patat hebben gegeten, zouden jullie het dan in zakjes willen doen en voor mijn deur neer zetten, dan zal ik het in de container gooien, omdat de prullenbakken vaak te vol zitten op de pleintjes waar ze zijn. Dan reageren ze ook wel normaal terug en staan er netjes zakjes de volgende dag aan mijn deur.
Tijdsver- drijf voor de jongeren	Hoe uit zich dat?	Als ik niks zeg dan loop ik gewoon langs ze. Ik denk dan het zijn gewoon jongens die

meer prullenbakken
voor schoonmaken
buurt vrouwen
deur maken

	hun tijd verdrijven.
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	De gemeente zou meer prullenbakken en zo neer mogen zetten of meer mogen schoonmaken, want het is altijd zo'n troep. Ook zouden ze de wandelpaadjes wat vrouwvriendelijker mogen maken, omdat hier best wel wat bosjes staan.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 3

Bewoner Kruiskamp. Vrouw rond de 70.

Aanwezig-
heid jeugd-
groepen
verschrikke-
lijk.
brutaal,
schelden,
bedreigen.
Eigen in toer-
bang, niet alleen
over straat
slachtoffer-
eraring.
Naar, erg
dagelijks
mee bezig zijn
veel invloed
dagelijkse
stress
bang alleen
op straat
vooral 's avonds

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja er hangt hier altijd een groep jongeren voor mijn flat.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Ik vind het verschrikkelijk. Ze zijn erg brutaal en schelden je uit als je langs loopt. Ik durf niet meer alleen de straat op, vooral 's avonds niet en dadelijk wordt het weer mooi weer, dan wordt het alleen maar erger.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Ja, ik wilde een keer iets van de troep zeggen, nou toen scholden ze me uit en bedreigden ze me.
Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Heel naar. Ik ben er dagelijks mee bezig, zo erg vind ik het.
In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven?	Heel erg, ik ben er dus dagelijks mee bezig en pas me er zelfs op aan, want ik durf niet meer alleen de deur uit als ze er staan. Alleen overdag, maar 's avonds zorg ik dat ik

Stress

Ontwijken
vermijdenBesef bij
jongeren
consequenties
bij jongerenGebeurd niks
bij aangifte

	het huis niet meer uit hoeft. Dat geeft me wel enorme stress, vooral op mijn oude dag.
Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Nou ik wil ze dus het liefste niet tegenkomen en als dat toch gebeurt, loop ik er met een grote boog omheen.
Hoe uit zich dat?	
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik vind dat die jongeren eens moeten weten wat ze met hun gedrag te weeg brengen. Ik vind het niet kunnen dat ze zo tekeer kunnen gaan zonder consequenties. Ik heb wel eens geprobeerd om aangifte te doen, maar daar wordt niks aan gedaan, want ze zitten er nog steeds.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 4 en 5

Bewoners Schutskamp. Man en vrouw in de 60.

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja, ik zie wel eens meerdere groepen staan.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Dat ligt er een beetje aan welke groep het is. Bij de Brusselaan daarzo zijn ze het vervelendst, maken lawaai en zorgen voor overlast. Volgens mij doen ze ook criminele dingen, zoals drugs. Ook intimideren ze je als je langs loopt, dan fluiten ze of roepen je na.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de	Ja, mijn man loopt dus met een rollator en blijktbaar vinden

Aanwezig-
heid jeugd-
groepen

Vervelend

Lawaai,
overlast,
drugs,
intimideren,
fluiten,
roepenSlachtoffer-
ervaring

Naderroepen Bij aanspreken meer direct	jeugdgroepen?	ze het leuk om daar dingen over te roepen. Als je er dan wat van zegt, ben je helemaal de kloos.
Vervelend onveilig ^{alleen} angst bij naderroepen/bedreigen	Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Het is erg vervelend om langs te lopen en ze doen zo tegen je, dan voel je je wel onveilig, vooral als je alleen loopt. Ook is het angstig als ze je naderroepen of bedreigen wanneer je ze hebt aangesproken.
Alleen ^{inwoners} bij ongewettig- heid onveilig door eerdere ervaring	In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven?	Het beïnvloedt niet ons dagelijks leven, we hebben er alleen last van als je er langs loopt, dan voel je je automatisch wat onveiliger vanwege wat je mee hebt gemaakt.
's avonds vermijden thuis blijven	Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Wij zijn al wat ouder en sowieso wat slecht ter been, dus wij gaan 's avonds de deur niet meer uit.
	Hoe uit zich dat?	
meer contact professionals professional	Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Ze zouden wat meer met buurtbewoners in gesprek mogen gaan over wat zij vinden. Heel veel burens van ons ondervinden ook last, maar ze doen er niks mee omdat ze denken dat er toch niks mee gedaan wordt. Misschien als de politie of gemeente de eerste stap zet dat het dan anders is.
professional ^{meer} contact zou	Algemene kenmerken respondent Respondent: 6 en 7 Bewoners Boschveld. Man en vrouw in de 30 met kind.	

	Vraag	Antwoord
Aanwezigheid jeugdgroepen	Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Jazeker.
moet de troep drugs grote mond		worden door die oudere jongens eruit gepest. Die nemen het dan over en die hebben de macht daar. Soms vindt je wel eens joints op het veld en andere rotzooi die daar niet hoort te liggen, omdat er ook kleine kinderen spelen.
Slachtoffer- ervaring	Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Wij niet, maar onze zoon wel, zoals we net al zeiden.
verschrikking	Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Het is verschrikkelijk om je zoon verdrietig thuis te zien komen. Als je dan naar buiten gaat om er iets van te zeggen, hebben ze een grote mond terug.
Geen invloed	In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven?	Niet, ze moeten gewoon met hun tengels van onze zoon afblijven. Je merkt helaas wel dat ze dan vaker gaan lopen klooien met de kleintjes als je er iets van gezegd hebt. Maar wij leren ons kind dat hij voor zichzelf op mag komen.
Tijdverrijp jongeren → in- plaatsen in jongeren	Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	We proberen ze te zien als jongeren die gewoon hun tijd aan het verdrijven zijn, maar dit verandert als ze onze zoon en zijn vriendjes gaan pesten.

Sociale
steun

Meer speel-
gelegenheden

Regels bij
speelplaatsen

Hoe uit zich dat?	Dan stappen we er op af en zeggen we er iets van. Of we praten met andere ouders hoe hun er mee omgaan en wat we er aan zouden kunnen doen.
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Ze zouden meer pleintjes moeten maken waar alle kinderen kunnen spelen. Voor de kleintjes meer speeltuinen en voor de grotere jongens iets wat hun nodig hebben, een voetbalveld of wat dan ook. Of er moeten regels gemaakt worden wie waar mag spelen.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 8

Bewoner Kruiskamp. Vrouw eind 20.

Aanwezig-
heid i.g.

~~Geen~~
Geen last
wel kleine irri-
taties
hangen
in de buurt

Geen slach-
toffer ervaring

Nu veel
samenkomsten
niet rustig
Geen

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Jazeker.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Ik vind het niet vervelend dat er jeugdgroepen aanwezig zijn, echter zijn er af en toe toch wat kleine irritaties. Ze hangen veel bij de garages van ons appartementencomplex en zorgen daardoor wel voor een ander uiterlijk van de wijk.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee.
Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Voor mijn werk draai ik nachtdiensten, en de hangjongeren schreeuwen of roepen naar elkaar waardoor

Bij aanwezigheid last
Eigelen

Ontwijken

Negeren

Professional
vaker jong-
eren aan-
spreken

	ik niet altijd goed uitgerust ben. Dit vind ik een vervelende zaak.
In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven?	Het is natuurlijk niet altijd het geval dat ik hier last van heb, maar als het voorkomt dan vind ik het knap lastig waardoor ik me daar op dat moment zeker wel aan erger.
Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik probeer dit gedrag te ontwijken, maar dit gaat niet altijd.
Hoe uit zich dat?	Negeren.
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Vanuit de gemeente zou het fijn zijn als er vaker naar deze groepen wordt gekeken en hen verteld wordt dat het niet een plek is om te hangen. Daarbij moeten ze zich rustig houden en rekening houden met de bewoners.

aanwezig-
heid is

Beangstigend
bang
roepen
overlast

Algemene kenmerken respondent	
Respondent: 9	
Bewoner Kruiskamp. Vrouw in de 30.	
Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Als ik s'avonds de hond uitlaat, dan kan het wel eens zijn dat ik jongeren tegenkom die beginnen te roepen. Vooral s'avonds vind ik dit een beetje beangstigend, omdat ik bang ben dat ze achter me aankomen of beginnen te vervelen.

Geen
slachtoffer-
ervaring

Geen begrip
Bang om
last te gaan
ervaren

's avonds
niet meer
de deur uit

Om heen
lopen, om-
draaien
geen problemen

Wijzen mee
toezicht

Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee.
Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik snap niet goed wat die jongeren zo laat nog op straat doen. Hebben zij geen thuis waar ze kunnen afspreken, zodat zij andere mensen niet het gevoel geven dat ze iets kunnen doen. Verder heb ik er nog niet veel last van gehad, maar ben bang dat dit wel eens kan gebeuren.
In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven?	Vooraf 's avonds laat mijn man de hond uit. Ik vind het niet prettig meer om laat nog de straat op te moeten.
Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik loop er 's avonds omheen of als ik ze in de verte zie dan draai ik om.
Hoe uit zich dat?	Verder heb ik er geen probleem mee.
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	De gemeente mag vaker door middel van wijkagenten of surveillanten deze buurt in de gaten houden. Hen vragen wat ze nog zo laat op straat doen en of zij niet ergens anders heen kunnen gaan.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 10 en 11

Bewoners Schutskamp. Man en vrouw eind 70.

Geen last
aanwettige
ig.

Geen slach-
toffer-ervaring

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Wij horen van buurtgenoten dat wel eens last hebben van jeugdgroepen, maar wij hebben nergens last van.
Bent u weleens slachtoffer	Nee gelukkig nog nooit. We

Wel erg
verhalen
gehoord
buurtbe-
woners

geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	hebben dus wel eens van buurtbewoners gehoord waartoe die jongens in staat zijn dan ben ik blij dat wij dat niet hebben meegemaakt.
---	---

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 12

Bewoner Boschveld. Man eind 30.

aanwezig-
heid 19
niet storend
kent buien
die wel ver-
velend vinden

Wel slacht-
offerervaring
niet storend

Geen invloed

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Ik zelf vind het niet storend, maar ik ken mensen hier uit de buurt die dat heel vervelend vinden.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Ja dat wel, maar ik ken de kwajongensstreken. Ik ben zelf ook jong geweest.
Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Niet storend.
In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven?	Niet.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 13

Bewoner Boschveld. Man eind 20.

Vraag	Antwoord
-------	----------

aanwezigheid
19

Geen last

Geen slachtoffer
ervaringAma bij geen
overlast

Geen invloed

niet mee
bemoedenMaatregelen
treffen bij
overlast

Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Geen last van.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee.
Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Zolang ze niemand lastigvallen is het oke.
In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven?	Geen invloed.
Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Niet mee bemoeien als daar niet om gevraagd wordt.
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Bij overlast maatregelen treffen.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 14 en 15.

Bewoners Kruiskamp. Man en vrouw eind 70.

aanwezig
heid 19

vervelend

slachtoffer-
ervaringdies
probleem

bang

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Erg vervelend.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Ja meer dan eens.
In hoeverre heeft het gedrag	Wij durven bijna niet meer het

Politie
bellen
melden
oppakken

van de jeugdgroepen invloed op uw leven?	huis uit.
Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik heb al meerdere malen de politie gebeld.
Hoe uit zich dat?	Steeds melding maken van overlast
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Ze moeten deze jongens oppakken en straffen, zodat ze het vervolgens niet meer doen.

Geen 19
aanwezig

Geen
slachtoffer-
ervaring

Algemene kenmerken respondent	
Respondent: 16 Bewoner Schutskamp. Vrouw eind 20.	
Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Nee.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee

Aanwezig -
heid 19

riendelijke
jongeren

Geen slachtoffer-
ervaring

Verrijking

Algemene kenmerken respondent	
Respondent: 17 en 18. Bewoners Kruiskamp. Man en vrouw eind 40 met kinderen.	
Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Vriendelijke jongeren die altijd open staan voor een praatje.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Niet in negatieve zin.
Hoe beleeft u het gedrag van de	Een verrijking voor de buurt,

buurttoezicht	jeugdgroepen?	omdat zij alles in de gaten houden.
Geen invloed vrienden kinderen	In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven?	Het is interessant om af en toe een praatje aan te knopen. We kennen ze ook, omdat het vriendjes zijn van onze kinderen.
Praatje maken behandelen zoals ik zelf behandeld wilt worden	Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	De dialoog aangaan. En als ze een keer lopen te klieren er wat van zeggen, maar op een manier waarop ik ook aangesproken zou willen worden. Het zijn nou eenmaal jongeren die gevoelig zijn voor autoriteiten gezien de leeftijd, dus niet op zo'n manier aanspreken, maar gewoon relax.
vriendelijke zijn	Hoe uit zich dat?	Door vriendelijk te zijn en te praten.
ruken bij geen advies mensen informeren over de jongeren	Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Zolang zij zich weten te gedragen hoeft er niks gedaan te worden. Het is handig dat sommige mensen weten dat de jongens geen kwaad in de zin hebben. Het zijn gewoon jongeren.
Algemene kenmerken respondent Respondent: 19. Bewoner Kruiskamp. Vrouw in de 30 met kind.		
aanwezigheid is brutaal, asociaal bang voor invloed op kinderen	Vraag	Antwoord
	Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
	Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Ik vind ze best brutaal en ze gedragen zich soms echt asociaal. Daarom laat ik mijn kinderen daar ook nooit spelen, omdat ik bang ben dat hun

Schelden,
treiteren,
lawaai,
overlast

Geen slacht
offerervaring

Angst voor
mishandeling op
eigen kind

Geen invloed

meer toezicht

Welke gedragingen vertonen ze?	gedrag invloed heeft op hun. Schelden, treiteren, herrieschoppen, gewoon overlast veroorzaken in de buurt.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee dat niet.
Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik ben bang dat mijn kinderen het gedrag over gaan nemen of dat ze mijn kinderen juist wat aan gaan doen. Laatst hoorde ik via via dat ze kleintjes op pad sturen om hun klusjes op te knappen.
In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven? Wat voor invloed?	Heeft geen invloed.
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Beter in de gaten houden.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 20 en 21

Bewoners Boschveld. Man en vrouw in de 40.

Aanwezig-
heid is

Geen last

Geen slacht
offerervaring

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Daar hebben wij geen last van. Ze hangen nooit bij ons voor de deur.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de	Nee nog nooit.

jeugdgroepen?	
---------------	--

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 22.

Bewoners Kriskamp. Vrouw in de 20.

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Nee, niet dat ik weet.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee ook niet.

Geen 19 aanwezig

Geen slachtofferservaring

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 23 en 24.

Bewoners Kriskamp. Man en vrouw in de 50.

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Wij hebben er behoorlijk last van. Die jongens, en ook meisjes af en toe, kunnen de boel echt terroriseren.
Welke gedragingen vertonen ze?	Ze schelden, zorgen voor overlast, maken rommel, lawaai, doen drugs.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Ja, vaak uitgescholden en troep gemaakt voor de deur.
Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Heel vervelend. We voelen ons af en toe niet eens meer veilig in ons eigen huis. Zorgt voor stress, omdat je elke dag aan ze herinnert wordt.
In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven?	Heel erg. We zijn zelfs van plan om te gaan verhuizen, omdat het zoveel stress met

aanwezigheid 19-

Last terroriseren van buurt.

schelden overlast troep lawaai drugs slachtofferservaring

Vervelend onveilig stress

Veel invloed verhuizen

Veel stress
grote mond
19, dreigen
angst

Wel mijden
sociale
steun
Omlopen
thuis blijven

meer toezicht

Wat voor invloed?	zich mee brengt. Ze hebben altijd een grote mond terug, wat je ook zegt. En dan die dreigementen, daar word je ook bang van.
Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Vermijden het liefst. Ook praten we er veel over met anderen.
Hoe uit zich dat?	Omlopen, thuis blijven.
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Die jongeren in toom houden. Vaker surveilleren, we hebben nu niet het idee dat ze iets doen.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 25.

Bewoner Boschveld. Vrouw in de 60.

aanwezigheid
19

Last
rotzooi

slachtoffer-
ervaring

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Ik ervaar daar veel last van, van die rotzooi die ze trappen.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Ja, maar geen tijd om verder te praten.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 26

Bewoner Boschveld. Man in de 60.

aanwezigheid
19

Last

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat	Ik heb er wel eens last van ja.

troep	vindt u van het gedrag?	Het ziet er niet uit al die troep die ze achterlaten.
kwajongens-streken	Welke gedragingen vertonen ze?	Vooraf troep maken en ze halen kwajongensstreken uit, maar wel erger dan wat wij deden vroeger.
Geen slachtoffer ervaring	Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee dat niet.
Normaal hoor ik erbij	Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Als iets wat er bij hoort, maar ik ben wel altijd blij dat ik de hond bij me heb.
Alleen inkeer als ik wat doen onveilig	In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven? Wat voor invloed?	Het is niet zo dat ik er dagelijks mee bezig ben. Als ik merk dat ze zich op mij richten of kijken ofzo dan heeft dat natuurlijk wel invloed en voel ik me enigszins onveilig, maar dat is niet vaak.
regeren	Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik doe alsof mijn neus bloed en loop gewoon door. Ik reageer er niet op.
niet reageren	Hoe uit zich dat?	Niet reageren.
meer prullenbakken vaker schoonmaken Buurt opfleuren	Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Meer prullenbakken, vaker schoonmaken. De boel wat opfleuren hier.
Algemene kenmerken respondent Respondent: 27. Bewoner Schutskamp. Vrouw in de 70.		
aanwezigheid ik	Vraag	Antwoord
	Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.

Geen last

Geen slachtofferervaring

Praatje maken

Benaderen zoals je zelf benaderd wilt worden

Niks

Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Ik heb er geen last van, ik heb altijd met kinderen gewerkt dus ik weet hoe ik er mee om moet gaan.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee.
Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Als me iets dwars zit dan maak ik een praatje met ze en dan leg ik rustig uit wat ik vind.
Hoe uit zich dat?	Als je ze op een normale manier benaderd, zoals je zelf ook benaderd wilt worden dan zijn ze gewoon aanspreekbaar.
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik heb er geen last van dus voor mij hoeven ze niks te doen.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 28

Bewoner Kruiskamp. Vrouw in de 70.

aanwezigheid is

onveilig voelen

roepen intimideren lawaai troef

slachtofferervaring

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Ik voel me heel erg onveilig als ze er staan en ik moet er langs lopen.
Welke gedragingen vertonen ze?	Dit komt omdat ze wel eens naar je roepen en intimideren. Ook maken ze lawaai en rotzooi.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de	Ja, intimideren.

vervelend
onveilig
bang

Invloed
bij actieve
eigenschap

Sociale
steun
dochter
opbellen
vermijden

jongeren
aanpakken

jeugdgroepen?	
Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Als heel vervelend. Ik voel me onveilig als ik alleen ben en ook bang.
In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven? Wat voor invloed?	Als ik de deur uit moet en ik weet dat ze er staan dan kan ik daar wel heel erg mee zitten en durf ik eigenlijk niet de deur uit.
Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik bel mijn dochter op om te vragen of ze me op komt halen om samen boodschappen te doen. Voor de rest probeer ik zoveel mogelijk uit hun buurt te blijven.
Hoe uit zich dat?	
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Geen idee. Die jongeren aanpakken misschien.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 29

Bewoner Boschveld. Man in de 30 met kind.

onwetig-
heid is

asociaal
buurt toe-
eigenen

Geen slach-
tofferervaring

verveling
van jongeren
irriterend

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Asociaal, ze doen net alsof de buurt van hun is.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee.
Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Als jongeren die niks te doen hebben en hierdoor anderen lastig gaan vallen. Ik vind het heel irritant.

Geen echte invloed	In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven? Wat voor invloed?	Het heeft niet echt invloed, maar ik houd er wel rekening mee dat mijn dochtertje niet bij hun in de buurt komt.
	Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik geeft ze geen aandacht. Ik heb wel eens gehoord dat ze kleine kinderen wegpesten, dat moeten ze niet bij mijn dochter doen in ieder geval, want dan zullen ze mijn aandacht wel krijgen.
Negeeren	Hoe uit zich dat?	Doorlopen.
Doorlopen	Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Meer plekker creëren ook voor kleine kinderen waar ook echt alleen maar kleine kinderen mogen spelen.
meer speelgelegenheden		

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 30

Bewoner Boschveld. Vrouw in de 50.

aanwezigheid is.
H staat er bij

Geen slachtoffer ervaring

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Hoort erbij, er zijn overal wel hangjongeren.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 31.

Bewoner Schutskamp. Vrouw in de 40.

Geen is aanwezig

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Nee.

Geen slachtofferervaring

Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee.
--	------

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 32 en 33.

Bewoners Schutskamp. Man en vrouw in de 60.

Aanwezigheid -
heid is

Intimiderend
uitschelden
grote groep

Geen slachtofferervaring

Intimiderend

Geen invloed

Vermyden
praten met
buren

meer Buurtvaders

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Erg intimiderend, omdat ze je uitschelden en altijd met een grote groep zijn.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee.
Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Intimiderend.
In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven? Wat voor invloed?	Geen invloed.
Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	We proberen ze te vermijden en praten met andere buurtbewoners, want die hebben er ook last van.
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Misschien meer buurtvaders inzetten want dat werkt wel.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 34

Bewoner Schutskamp. Vrouw in 30 met kind.

aanwezig-
heid is
geen last
Geen slacht-
offerervaring

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Ik erger me er niet aan.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 35

Bewoner Kruiskamp. Man in de 70.

aanwezig-
heid is.
vervelend
lawaai.
troep
scooters
grote mond
dreigen
bij aanspre-
ken
slachtoffer-
ervaring

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Ik snap niet dat er niks aan gedaan wordt. Ik vind ze heel vervelend, ze maken lawaai en laten overal troep achter. En 's avonds als ze op scooters bij elkaar komen, maken ze nog meer herrie mee. En als je er dan wat van zegt, krijg je een grote mond en gaan ze dreigen.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Ja.

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 36

Bewoner Boschveld. Vrouw in de 40.

aanwezig-
heid is

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.

vervelend vermijden

roepen fluiten seksistische opmerkingen

slachtoffer-ervaring

geïntimideerd bang om slachtoffer te worden

vermijden

andere weg pakken

constante toezicht

geen 19 aanwezig

Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Ik vind het erg vervelend om langs ze te lopen, daarom probeer ik dat zoveel mogelijk te mijden.
Welke gedragingen vertonen ze?	Roepen, fluiten, van die seksistische opmerkingen maken.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Ja.
Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik voel me geïntimideerd en soms ben ik wel eens bang dat ze me wat aan gaan doen, omdat ze dat wel eens roepen.
In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven? Wat voor invloed?	Ik probeer er rekening mee te houden om een andere weg te lopen, zodat ik ze niet tegen kom.
Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Vermijden.
Hoe uit zich dat?	Andere weg pakken.
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Constance patrouille waar de jongeren staan.

Algemene kenmerken respondent	
Respondent: 37. Bewoner Schutskamp. Vrouw in de 60.	
Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Nee.

Geen slachtoffer-ervaring

Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee.
--	------

Aanwezigheid is

Asociaal
overlast
mensen on-
veilig laten
voelen

Geen slachtoffer-ervaring

Storend
grote mond
irritant

Geen invloed

Aanspreken
niet bang
laten maken

Vertellen
wat ze
moeten
doen

Hangplekken
buiten woon-
wijken

Algemene kenmerken respondent	
Respondent: 38	
Bewoner Kruiskamp. Man in de 70.	
Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Het gedrag is asociaal, ze zorgen voor veel overlast in de buurt en laten mensen zich onveilig voelen.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee.
Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik stoort me er aan. Je krijgt ook geen respect van die jongens. Als je ze aanspreekt dan kun je een grote bek terug verwachten. Heel irritant.
In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven? Wat voor invloed?	Het heeft geen invloed op mijn leven.
Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik spreek ze aan als ik me stoort, laat mezelf niet bang maken door die gasten.
Hoe uit zich dat?	Zeggen dat ze hun zoi moeten opruimen en minder lawaai moeten maken 's nachts omdat er mensen willen slapen.
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de	Ze zouden die hangplekken ergens buiten een woonwijk moeten maken.

jeugdgroepen?	
---------------	--

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 39.

Bewoner Boschveld, Vrouw in de 20.

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Nee.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee.

Geen jg aanwezig

Geen slacht-offerering

Algemene kenmerken respondent

Respondent: 40.

Bewoner Boschveld, Vrouw in de 40.

Vraag	Antwoord
Zijn er bij u in de buurt jeugdgroepen aanwezig?	Ja.
Zo ja, wat vindt u hiervan/wat vindt u van het gedrag?	Vervelend, ze zorgen voor veel overlast.
Welke gedragingen vertonen ze?	Overlastgevend gedrag.
Bent u weleens slachtoffer geweest van het gedrag van de jeugdgroepen?	Nee.
Hoe beleeft u het gedrag van de jeugdgroepen?	Ik voel me geïntimideerd en ben bang dat ze me iets aan doen, vooral 's avonds.
In hoeverre heeft het gedrag van de jeugdgroepen invloed op uw leven? Wat voor invloed?	Alleen als ik alleen de deur uit moet en ik weet dat ze er staan, zo in de avond. Overdag zijn er meer mensen dus dan voel ik me minder onveilig.
Hoe gaat u om met het gedrag van de jeugdgroepen?	Probeer ze zoveel mogelijk te vermijden. En als ik echt weg

Aanwezigheid jg

Vervelend overlast

Geen slacht-offerering

Intimideerd bang om slacht-offer te worden

Alleen invloed bij aanwezigheid overdag minder onveilig

Vermijden

Iemand
aan de
telefoon
houden

Veiliger
gevoel
creëren

	moet, zorg ik dat ik iemand aan de telefoon heb als ze er staan.
Hoe uit zich dat?	
Wat vindt u dat er gedaan zou moeten worden door gemeente of andere professionals met betrekking tot het gedrag van de jeugdgroepen?	Veiliger gevoel creëren.

Transcripten professionals

Interview medewerkers Jongerencentrum 4 West

Voordat het interview begon heeft de onderzoekster een korte introductie gegeven en toestemming gevraagd voor opname. Hierin werd verteld hoe lang het interview ongeveer zou gaan duren.

O = onderzoekster

O1: Ja hij doet het. Ik zal eerst even vertellen wat ik precies doe met mijn onderzoek. Ik onderzoek hoe bewoners het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. En daarbij neem ik dus de visies van de professionals mee om te kijken of het beeld een beetje overeenkomt of verschilt met de feitelijke situatie zoals die door professionals wordt geschetst. Ik richt mijn onderzoek op de wijk West en ik heb vernomen dat de meeste jeugdgroepen zich bevinden in de buurten Kruijskamp, Schutskamp en Boschveld. Kunt u daar iets over vertellen?

J1: Je hoeft geen u meer te zeggen.

O2: Oké.

- aantal is op plekken waar
- overlastgevende is
- jeugd voetballen tegen garagedeuren
- is met criminaliteit

J2: Ja wat moet ik daar over zeggen. Er zijn inderdaad een heel aantal groepen die op een speciale plek hangen. Er is een overlastgevende groep jongeren en jeugd die voetballen tegen garagedeuren, dat bij speeltuintjes hangt. Er zijn groepen die met criminaliteit bezig zijn in allerlei gradaties.

O3: Zoals?

- deuren
- inbraken of criminaliteit
- dealwerk
- zware inbraken
- handelen auto's

J3: Ja er zijn groepen bij die zullen wat dealen, er zijn groepen bij die voornamelijk bezig zijn met zwaardere criminaliteit, dus het betere dealwerk of ja die niks meer met jongerenwerk te maken hebben, zware inbraken, auto's handelen, bezig zijn.

O4: Maar daar hebben jullie niks meer mee te maken?

- niet de doelgroep ifw

J4: Nee, in principe is het niet de doelgroep voor jongerenwerk.

O5: Oké, want wat is jullie doelgroep precies?

- wel weet van de groepen en wat ze zijn

J5: Het jongerenwerk richt zich tot 18 jaar. En hier in het jongerencentrum specifiek van 10 tot 17. Die jongeren zijn ook niet meer zo in beeld zeg maar bij ons. We weten wel wie de groepen zijn, maar het is werk van de politie.

O6: Hier zitten dan geen jongeren die ook lid zijn van jeugdgroepen?

- leden wel bij ifw

J6: Jawel die zullen hier ook wel komen ja.

O7: Oké, maar dat weten jullie niet echt?

- geen ambulant werk maar door geldverschuiving

J7: Nee, want dat is door, nou moet ik het goed zeggen, een verschuiving van geldstromen geweest <gelach>, en daardoor voeren wij geen ambulant jongerenwerk meer uit. En dat is toch wel waar een specialistenteam, als je straks met Gunther een interview hebt, die wel ambulant werk doet. En wij met kinderwerk, die ook wel wat ambulant werk doen, het jongerenwerk hier, het team waar ik bij hoor hebben wij geen echte ambulante taken meer. Dus

- niet meer de
straat op om 19
te bezoeken

- eerst wel 19 be-
zoeken

- handhaving
gesprek met
buurbewoners
- afsluiten brand-
gangen

- eerst werd er
gekeken hoe de
jongeren kunnen
be. Invullen
- activiteiten
- Jop

wij hoeven niet de straat meer op om groepen te gaan bezoeken. Wat we ook nog wel eens doen, als hier geen jongeren zijn, is dat we op straat gaan.

O8: En dat hebben jullie eerst wel gedaan?

J8: Ja dat was eerst wel een onderdeel van het jongerenwerk.

O9: Hoe recent is dat geleden?

J9: Dat is toch wel sinds 2012, is dat gestopt. Dus eigenlijk nou zo'n anderhalf jaar.

O10: En toen gingen jullie wel vaker de straat op dus?

J10: Ja, ik deed dat zelf niet. Maar er waren dus wel collega's die dat inderdaad de groepen bezochten en in kaart brachten wat de problematiek rond die groep is. Is het overlastgevend of echt een criminele groep. En hoe is dat te handhaven met de buurt, zeg maar. De ene keer is het met een gesprekje met de buurtbewoners opgelost, de andere plekken zijn bijvoorbeeld brandgangen afgesloten. Dat alleen de bewoners een sleutel hadden van de brandgangen zodat daar geen jongeren meer tegenkwamen. Dus gelukkig is het nooit tot een samenscholingsverbod gekomen.

O11: Oke, dus jullie gingen een gesprek aan met de jongeren en vervolgens ging je daarmee naar de gemeente of zo?

J11: Nee er werd dan meer gekeken naar wat kunnen wij als jongerenwerker al betekenen voor die jongeren. Kunnen we, wat willen ze? Zijn ze echt op zoek naar activiteiten om dus invulling te geven aan de vrije tijd. Missen ze daarin iets? Of missen ze iets in de wijken en kunnen we daar iets mee, iets mee? Of willen ze inderdaad gewoon een ontmoetingsplek hebben. Dus die, al die dingen zijn wel in kaart gebracht en daarmee zijn ook zeg maar de wijkspelerpleinen, klinkt een beetje kinderachtig, maar die zijn dus in de wijken opgezet, zoals het Cruijfcourt, het voetbalveld van Johan Cruijf Foundation. Maar ook twee andere voetbalvelden aan de Brussellaan en er zijn kunstgrasveldjes gekomen, daar is ook zo'n Jop, zo'n afdakje bij gemaakt, dus dat is echt een plek waar jeugdjongeren, zeg maar, elkaar kunnen ontmoeten. Dat neemt niet weg, dat niet alle jongeren daar gebruik van maken.

O12: Oké, wat voor jongeren maken daar dan wel gebruik van en wat voor jongeren niet? Valt daar een onderscheid in te maken?

J12: Ja.

M1: Ik heb de vraag niet precies gehoord, maar misschien kan ik hem beantwoorden?

J13: Ja ik denk dat jij die beter kan beantwoorden ja. Welke jongeren maken gebruik van de wijkspelerplaatsen en welke niet, dus Cruijf court en zo? Of daar een onderscheid in te maken valt.

- oudere jeugd
been speelplein

- hiërarchie

- kleine jeugd
gaan gedrag
nemen oudere
jeugd

- Turkse afkomst

- aanmerking
politie / cultuur

- geen startkwalificatie

- geen diploma

- geen werk

- niet volledig
Nederlandse de
13

- allochtone afkomst
wel in NL geboren

- gemiddeld cultuur

M2: Cruif court en zo, ja. Nou wat ik vaak zie is dat de wat oudere jeugd, ja die zijn meer de baas zullen we maar zeggen. Dus als die kleintjes uit de basisschool uit school zijn, zijn die vaak eerst even aan het spelen, komen de oudere jongens uit school dan ja nemen zij het vaak wel over. Soms zijn ze op het begin nog wel zo aardig dat de kleintjes ook een beetje mee mogen doen, maar al snel worden die wel naar de zijkant gedrukt en dan zijn het zij die, ja dat is echt zo, dat is echt hiërarchie. En wat ik ook zie is dat de kleine kindjes, echt de hele, nou een aantal kleuters zelf, die dus niet zoveel zicht van hun ouders hebben, dat zie ik dan vooral op de Kooikersweg, die grote jongens nemen hun, wel zo'n manneke onder hun hoede of het is een neefje van één van hun. Die gaan er dan wel heel leuk mee bezig allemaal, maar dat kind dat ik dan de laatste vijf jaar heb zien opgroeien, ja die vertoont dus echt al wat eigenschappen als van die grotere jongens al, stoer en een beetje hun machogedrag. Ja, kinderen nemen heel snel, vooral kleinere kinderen, nemen heel snel het gedrag ook van hun grotere neven, grotere buurjongens over.

O13: Is het dan zo dat het vaak alleen binnen een familie zit dat een kleutertje of een peutertje ook zo opgroeit door zijn neven en broers?

M3: Ja dat zie ik ook echt wel gebeuren, ik zeg niet dat dat gigantisch veel is, maar wel met regelmaat, ja. En je ziet ook dat het vooral een Turkse groep jongeren is.

J14: Ja Cruif court is vooral Turkse komaf.

M4: Wil niet zeggen dat het perse een hele lastige groep is, maar.

O14: Maar?

M5: Maar ik geloof wel dat sommige van hun wel af en toe met politie en justitie in aanmerking komen.

J15: Maar het zijn wel veel jongeren zonder startkwalificatie. Over het algemeen zijn het jongeren die geen vmb, of.

M6: Geen diploma hebben.

J16: Ja geen diploma hebben. Geen werk hebben.

M7: Ja, klopt.

O15: Oké, en zijn er ook Nederlandse jongeren die tot zo'n groep behoren of is het over het algemeen wel zo dat het jongeren zijn waarvan de ouders uit het buitenland komen?

M8: Nou wat ik zie, maar ik werk natuurlijk op tijden buiten, omdat ik ook kinderwerker ben, dus ik werk ook buiten met name met jongerengroepen dus ook buiten is, 's avonds heb je natuurlijk weer andere groepen. Maar ik constateer niet een echte volledige Nederlandse groep die ergens hangt. De meeste zijn wel vaak in Nederland geboren hoor, maar die hebben dan wel een allochtone achtergrond, want je hebt ook nog een kooi daar helemaal achter bij de ...laan, daar zie ik ook altijd een hele mix van culturen en dan

heb je op de Brussellaan nog een kooi en daar is het hetzelfde verhaal eigenlijk. Hoewel het laatste halfjaar zoiets, zie ik daar minder oudere jongeren, meestal rond de 15 jaar, maar ouder dan 15 niet. Op de Kooikersweg zie ik nog wel jongeren van een jaar of 18, 19, 20.

J17: Een kooi daar bedoelen we een voetbalkooi mee.

O16: Ja, dat had ik al begrepen. Oké, en weten jullie iets over de bewoners, hoe zij tegenover het gedrag van de jeugdgroepen staan? Hoe ze daar tegenaan kijken?

M9: Ja dat weet ik wel. Dat is met ups en downs merk ik, vooral bij de Belgische buurt ben ik een paar jaar heel veel op ingezet. Toen was die kooi er ook net daar. En dat was wel heel snel, rechts was de sterkste en als zo'n groepje jeugd, die hebben we nog steeds in beeld, zijn natuurlijk weer wat opgegroeid, die waren daar heel dominant aanwezig, waardoor ook autochtone kinderen vaak niet zo relax vonden om daar nog te spelen. Die werden dan allemaal weggepest. Of kleinere kinderen die daar dan niet de ruimte kregen om te spelen. En dan hoorde ik van ouders wel dat dat een probleem was en dat ze dat ook niet leuk vonden en niet terecht ook. En dat ze zeiden ja ik laat mijn kind daar niet graag spelen, want de sfeer is daar niet fijn, er wordt gescholden, dominant gedrag. Ja dat weet ik zeker dat het buurtbewoners ook ontroerd.

O17: Oké en dat was ook echt een jeugdgroep?

M10: Ja, Ja, ja.

O18: Oké, dus voornamelijk bang omdat hun kinderen aangevallen konden worden door de oudere jongeren?

M11: Nou,

J18: Ja en verkeerde invloeden.

M12: Ja, verkeerde invloed, taalgebruik, maar ook omdat ze gewoon weg werden gepest van ja dat ze hun zo er niet bij betrekken van oh jij mag ook wel mee voetballen met ons. Ja dus als jouw kind er dan langs de kant staat en die een beetje weggekeken wordt of weggepest, ja dan is het na twee keer niet meer leuk. En er zijn ook wel wat ouders geweest die die groep er wel op aangesproken hebben, ook een hoop die daar dan een drempel voor voelen dat ze dat moeilijk vinden van hoe spreek je zo'n groep nou aan. De ene bewoner is daar ook wat anders in dan een ander, maar daar heb ik wel veel klachten van over gehoord. Nou moet ik wel zeggen dat de laatste paar maanden heb ik die klachten minder gehoord van de Brussellaan, maar ja dat wil niet zeggen dat het er niet is hoor, maar ik heb het in ieder geval niet terug gehoord. En ja we hebben daar toen ook wel veel inzet op gepleegd toen destijds. Die jongeren zijn natuurlijk best wel bekend in die wijk, dus hoe meer bewoners met elkaar bekend raken, ik denk dat bewoners nu ook iets

- weggepest

- ouders vinden
probleem
- niet leuk
- onrustig bewoners

- bang voor verkeerde
invloed op hun
kinderen
- taalgebruik

- ouders jongeren
aanspreken
- hoge drempel

- schreekt per bewoner
- klachten

- bewoners meer
met elkaar bekend
dus meer samen
aanspreken is

groepen ver-
plaatsen

- rommel
- klachten bewoners

- ook klachten
bewoners zonder
kinderen

- ook moeders
- of en toe vaders

makkelijker naar die jongeren toe stappen om ze er op aan te spreken. Wil niet zeggen dat ze nu allemaal engeltjes zijn geworden hoor, maar dat het nu wel iets gemakkelijker elkaar corrigeert. En dat die groep zich een beetje verplaatst. Ze hebben zich een tijdje verplaatst naar de brandgangetjes, gingen ze daar hangen, ook in diezelfde buurt, dus niet meer in de kooi, dan kreeg je zo dat ze daar rommel maakten in de brandgang en ja dat heb ik van een paar bewoners terug gehoord.

O19: Kreeg je ook klachten van bewoners die geen kinderen hebben?

M13: Ja toen ze in de brandgang gingen hangen wel af en toe van een paar, ja. Maar op de kooi was voornamelijk wel van bewoners met kinderen.

O20: Meer van moeders of vaders?

M14: Meer moeders, ja, en ik heb ook weleens van een vader, die op de Brussellaan woonde toen, die maakte trouwens wel onderdeel uit van de groep, maar die was daarin niet, nou laat ik het zo zeggen, klink misschien een beetje, maar die zoon behoorde meer tot de zwakkere schakel, dus die ging juist door heel stoer gedrag, probeerde hij bij de groep te horen en ik zag iedereen wel dat hij verbaal niet zo sterk was, dus hij was heel in niet zo'n relaxe positie. Hij werd vaak wel voor het karretje gespannen en dat liet hij ook wel gebeuren of dan werd hij weer weggepest. Als het andere jongens uit kwam, maar die vader zat er dan over in. Die maakte zich daar zorgen over en die is daar ook wel eens echt boos over geworden. En dat escaleerde bijna, maar ik was erbij, dus ik had nog in kunnen grijpen en uiteindelijk ook die vader in een aantal activiteiten een rol kunnen geven en in zijn kracht kunnen zetten en iets te doen met de hele groep jongens en zijn zoon erbij en dat was dus uiteindelijk wel.

O21: Oké, dus dat werkt dan wel?

M15: Ja je moet er wel eerst goed naar kijken. Dus wat is dan die kracht van die vader.

O22: Hoe doe je dat dan?

M16: Ja ik wist toevallig wat die vader goed kon, die kon heel goed vliegers maken. En toen heb ik die vader bij een activiteit voor een hele jongens groep, van oh u kunt zo goed vliegers maken, kunt u vrijwillig komen helpen en dat u bij de vliegers komt te staan. En dat heeft hij toen gedaan. En ja dat was dan toch leuk dat hij iets cools kon maken wat die jongens ook leuk vonden om te doen. En nu gister zag ik die vader nog even en heb ik met hem gesproken, ja want die zoon heeft nog steeds hetzelfde probleem, omdat hij verbaal niet zo sterk is. Dat is ook een schoolprobleem, maar ja daar proberen ze wel goede hulp op te zetten en daarbij te steunen.

O23: Doen jullie ook wel in gezinnen kijken als er probleemjongeren uit jeugdgroepen zijn?

M17: Ja, maar wij zijn natuurlijk geen hulpverleners, ik ben toevallig wel hulpverlener van het plein, maar dat is niet mijn functie.

O24: Jullie doen echt alleen activiteiten met de jongeren en?

M18: Ja we steunen ze wel individueel, zeker wel. Jongeren die hier komen met als ze een baantje zoeken of gaan solliciteren of wij zien dat er thuis iets mis is dan proberen we dat te activeren of ze in hun kracht te zetten. Als het thuis niet lekker loopt of ze, en dit is vooral voor meiden, dat hun relatie met jongens nogal verstoord is, zorgelijk, nou dan doen we daar thema's over. Dus we haken heel erg aan wat bij hun leeft en, als echt ja, als het meer hulpverlening aangaat, dan is het wel onze taak om dat of door te verwijzen of met hulpverleners samen te werken, want ja, dat is niet de rol die wij hebben. Hoewel het toch enige mate van overlap heeft, want jongeren vertrouwen ons en kennen ons goed. Wij zijn niet als hulpverleners aangesteld.

- jongeren vertrouwd
de jeugdwerkers

O25: Ja want krijgen jullie het idee dat zo'n jongere daar wel open voor staat, voor een hulpverlener, omdat hij hier bekend is en hij jullie vertrouwd.

M19: Ik denk in eerste instantie dat veel jongeren wel hier eerst hun verhaal zullen doen, makkelijker dan aan een hulpverlener. Maar ik denk wel, dat als er eenmaal een vertrouwensband is dat wij dan ook wel aan bij kunnen dragen dat ze ook wel open staan voor andere hulp of andere keuzes te maken in hun leven of ja. Dat denk ik wel, ja, dat zie je ook wel. Sommige jongens ken ik nou al een jaar of zes, die heb ik op zien groeien van kind tot nu tiener, ja daar heb je toch een band mee en dan nemen ze toch wel sneller iets van je aan, omdat ze je vertrouwen sneller iets van zichzelf durven laten zien, kwetsbaarder op durven te stellen. Maar dat moet dan wel één op één. In de groep is het nogal een beetje schrikken voor dingen hoor, dat wel.

O26: En die jeugdgroepen hier in de buurt, vind je dat dat de laatste jaren dan erger is geworden of is dat dan verminderd?

M20: Ja, ik werk pas vanaf 1 januari ook met de doelgroep 12 plus. Dus dat vind ik moeilijk om daar een uitspraak over te doen, dat kan Gunther beter doen, want hij heeft die feiten ook over jeugdgroepen op een rij. Hoewel ik daar natuurlijk altijd wel mee in contact ben gekomen, want ik werk op straat. Maar mijn focus lag altijd op de kinderen. Ik heb zelf de indruk dat het wel wat is afgenomen dat groepen er nog wel zijn. Maar je hebt ook bepaalde groepen die, ja zoveel in de problemen, of ja dat het niet echt aan ons is. Het is of afgenomen of gelijk gebleven heb ik het idee. Maar ik heb niet het idee dat het echt explosief is toegenomen nee.

- aantal is afgenomen
of gelijk gebleven

O27: Oké, en ik heb hier van tevoren literatuuronderzoek naar gedaan natuurlijk en daarin was veel te lezen over dat bewoners heel erg angstig zijn en dat ze zich onveilig voelen en gestresst voelen door het gedrag van de

- door imago is zijn beelden negatief
- weerstand
- vooral bij alleen komen

- kennen en gekend worden
- samen dingen doen inwoners en jongeren
- onredelijke benadering naar

- angst wegnemen kennen en gekend worden

- waardoor ook minder onveilig voelen

- imago door media
- Marokkaanse wereld

jeugdgroepen. Denk je dat de gevoelens adequaat zijn voor de jeugdgroepen hier?

M21: Nou je kan natuurlijk niet iets afdoen aan wat iemand voelt. Alleen ik denk wel dat je wat kan doen aan het imago. Zoals bijvoorbeeld hier, de Taling, ons bejaardenhuis en ook de sauna die hiernaast zit, hadden een behoorlijke weerstand tegen de komst van het jongeren centrum. En dat had te maken met het imago, dat vooral over allochtone jongeren hebben. Maar nu doet dus iedereen, samen met het bejaardenhuis, of verzorgingstehuis, samen activiteiten met jongeren, of jongeren komen helpen, dus samen waren. Ja daardoor is die drempel, want we hebben bejaarden ook hier uitgenodigd om hier te komen als ze willen of nu gaan we volgende week dan cupcakes bakken met de bejaarden en jongeren en dat gaat echt hartstikke goed, daardoor is de drempel als er iets is, kom dan naar ons, dan bespreken we het, kennen en gekend worden dat werkt ontzettend goed. En dat heb ik ook in de Belgische buurt gemerkt dat als je echt samen dingen gaat doen en ze leren de jongeren kennen, dat spreekt elkaar makkelijker aan. Kijk als je tegen de jongeren gaat vloeken als bewoner, ja die jongeren zien dat als een aanval, en dan gaan ze dat natuurlijk nog eens extra hard terug doen. Terwijl als jij gewoon vriendelijk hun benaderd, en even een praatje aanknoopt, en zegt he jongens, ik heb een kindje van 3 maanden en die slaapt hier aan de voorkant, zouden jullie wat zachter willen doen 's avonds, want mijn baby'tje wordt wakker, dat is een hele andere benadering, snap je. Of overlast van het voetbal, terwijl daarvoor niet zo veel ruimte is, als je daar met elkaar over praat, kennen en gekend worden, ik denk dat dat het grootste deel van de angst zal wegnemen, niet alles, maar ik ben er wel van overtuigd, dat is ook mijn ervaring, dat werkt gewoon. Want dan weet je he dat is Pietje of Ali of Henkie, die kan ik gewoon een hand geven en even mee praten ja dan voel je je ook minder onveilig. Laatst was het zelfs zo, toen was er iemand in de Belgische buurt, die was onwel geworden en omdat jongens uit hun straat die meneer kende en die meneer kon niet meer opstaan, maar die had dringend hulp nodig en die kinderen zagen dat voor het raam, zijn die jongeren door het raam geklommen en hebben die meneer geholpen, eerste hulp en alles en die houden nu altijd een extra oogje in het zeil voor die meneer, dus zo kan het ook.

O28: Ja, want dat imago, waar komt dat voornamelijk vandaan? Waardoor krijgen mensen dat beeld van die jongeren?

M22: Je zou haast zeggen door media, maar ik vind niet dat ik dat, ik denk dat dat zeker meespeelt in de reputatie vooral nu die Marokkaanse jongeren hebben als wat er om te doen is en ik denk ook economische problemen, dat is altijd zo, mensen zoeken gewoon een zondebok. Dan zijn het weer de

- jongeren 19 jaar
geen verscheiden

- door morele euwering
bewoners maken
hele groep gebaat

- respectvolle
band opbouwen

- niet bij criminele
13.

- ouders geen idee
eigen kind 13.

- cultuuraspect

Polen die onze banen pakken en dan is het weer, van die mensen die teren op het belastinggeld. Mensen zoeken ook vaak een reden waarom het is zoals het is. En zijn daardoor geneigd om bepaalde bevolkingsgroepen daarop aan te wijzen en aan te spreken. Die neiging constateer ik en ik denk dat daardoor media daar zeker aan bijdraagt. Maar het kan ook wel zijn dat jongeren zelf, ja onze jongeren zijn ook niet altijd lieverdjes hoor. Als je onaardig tegen hun doet, dan kan je een scheur terug verwachten dat kan ook. Dus het kan best dat mensen ook gewoon een nare ervaring met hun hebben. En daardoor, de ene nare ervaring, dan ga je de hele groep eng vinden of onbetrouwbaar. Maar dat wil niet zeggen dat de jongeren niet helemaal aanspreekbaar zijn of niet helemaal crimineel of dat er geen land mee te bezeilen valt.

O29: Oké, maar over het algemeen gesproken, vind je dat de jongeren wel aanspreekbaar zijn op hun gedrag door bewoners?

M23: Nou ja, mits je dus wel de moeite neemt om met hun een respectvolle band op te bouwen. En ik wil niet zeggen dat dat altijd bij iedereen even goed is, bij een gedeelte wel. En bij misschien een deel die echt al helemaal in de criminaliteit zit, ja misschien voor hun niet meer, maar voor een groot gedeelte denk ik wel. En kijk, als ze hier zijn gelden natuurlijk ook weer onze regels. Ja want ze zijn wel bereid om mee te helpen en dingen te doen maar hier zitten ze ook wel een keer te vloeken of te tieren even als het hun even niet zint, dat gebeurt ook. Maar tegelijkertijd zien we ook hun kracht en hun inzet en dingen waar ze hartstikke goed in zijn, en je ziet ze daarin dan ook echt groeien. Dus het is altijd.

O30: En in hoeverre weten de ouders dat ze lid zijn van een jeugdgroep?

M24: Denk het niet, daar heb ik echt een heel hard hoofd in. Ik kan over de kinderen wel zeggen, in ieder geval dat weet ik zeker, heel veel ouders weten echt niet wat hun kind op straat doet, veel te weinig. Ja, maar ik bel wel vaak gewoon bij ouders ook aan en dan maak ik met hun een praatje, of als één van hun zoons of dochters bij mij aan een project mee doen of aan een activiteit en ik zie daar aanleiding toe, dan bel ik gerust even aan. Of ik leg dan contact, ik probeer daar wel ouders op te wijzen, ja ik denk dat ouders vaak het idee hebben dat, mijn kind is gewoon lekker aan het buitenspelen. En als je het dan over het cultuuraspect hebt, ja daar zul je zelf ook heel wat over bestudeerd hebben. Want ik zie vooral in Turkije of in Marokko of andere Oosterse landen, daar is het veel meer de wij-cultuur. Dus als ik in Marokko ben of in Turkije en ik zie daar een kind iets doen, ik zou hem bewijze van spreken een lel om zijn oren mogen geven of even bij zijn arm kunnen pakken en zeggen eh gedraag jij je eens even, ook al is het niet mijn kind, maar het kind van de buren of van een straatje verderop. Daar letten ze allemaal op

elkaars kinderen, maar hier is het al snel van blijf van mijn kind af, kom er niet aan. Dus die kinderen lopen heel, ja die kunnen hier van alles uitvreten en geen haan die ernaar kraait. Dat vind ik wel, ja dat is me echt al zo vaak opgevallen. En ik denk dat dat wel een stukje cultuuraspect is van ouders dat ze dan denken van ja op straat houden mensen ook wel een oogje in het zeil, maar dat is niet zo. Sociale controle is niet zo heel ontzettend hoog.

O31: Nee, nee oké. Dus mensen uit een andere cultuur die hebben niet goed in de gaten dat hier in Nederland, dat je andermans kinderen niet mag aanspreken?

M25: Nou ja goed het is, ja dat wel, ik denk, maar dat dat gewoon sowieso minder volwassenen op straat te zien zijn. Als ik in Turkije en Marokko, daar ben ik allebei heel lang geweest, in meerdere landen daar is het veel meer straatleven ook en die kinderen die bewegen zich daar tussenin. En die kennen ze of die helpen een handje mee met dat winkeltje of, ja dat is anders. Dat is toch meer een sociale cohesie, of ja ik wil niet zeggen dat dat ook in de grote steden zo is hoor, maar in ieder geval in general. En hier zijn gewoon ook door ons klimaat, ja gewoon minder mensen op straat, volwassenen. Dus als jij denkt ik laat mijn zoontje buitenspelen en er is wel iemand die er naar kijkt, maar dat is gewoon niet, en als iemand het ziet, zullen ze het kind er vaak niet eens op aanspreken. Die denken ja dat is niet mijn kind, of ik ken hem helemaal niet. Maar dat is mijn idee he, dat is natuurlijk verschillend, ik wil niet zeggen dat het helemaal juist is maar ik weet zeker, voor mij, ik werk nu al zolang met kinderen, ik denk wel dat dat een aspect is wat meespeelt, dat denk ik wel ja. En een interessant artikel, ik weet niet of je dat gister gezien hebt in de Volkskrant, ging daar ook over, dat sowieso de Marokkaanse gemeenschap, dat daar wel een neiging is om het gedrag van hun criminele jongeren om gewoon van binnenuit om daar niet over te praten thuis. Ja dat daar behoorlijk een taboe op rust en dat ze dat eigenlijk vergoelijken. Dat zag ik gister ook hier weer gebeuren. Een kindje ging over de schreef, duidelijk, en zijn vader was er bij, nou dat kind werd gecorrigeerd, want het was tijdens een activiteit, scheidsrechter stuurt hem eruit, terecht want hij ging echt helemaal over de schreef, vader zag dat het echt aan zijn zoon lag, beaamde dat eerst ook, maar al binnen een half uur ging hij bij medevaders toch zijn gelijk proberen te halen dat het niet helemaal aan zijn zoon lag en dat misschien de scheids dan wel een racist zou zijn, terwijl eigenlijk die vader, ik zag dat aan hem, die begreep heel goed dat zijn zoon in de fout ging, hij heeft het goed gezien, het raakte hem ook. En hij beaamde ook wel van ja mijn zoon heeft ook iets niet goed gedaan, maar dan toch dingen te zoeken waardoor zijn zoon buiten schot blijft. Het is natuurlijk ook aardig van ouders om voor je kind op te komen, maar het sloot wel aan in wat

- Lage sociale controle

- weinig volwassen op straat

- minder mensen op straat
- mensen spreken andermans kinderen niet aan

het artikel in de Volkskrant ook zei, binnen in huis wordt er niet echt heel open over gepraat en ligt er echt een taboe en benoem je het ook niet als je in de problemen komt, crimineel gezien. Zolang mogelijk houdt je dat geheim, zelfs als jongens of meiden met een dikke scooter aankomen en dat ze denken waar heeft mijn zoon dat in godsnaam van betaald.

O32: Die zijn daar dan een beetje blind voor?

M26: Ja, ik wil niet generaliseren, maar, want ja je ziet ook hele betrokken en ouders die dat wel hebben, maar het tendens herken ik ook wel. Terwijl Nederlanders toch vaak wat opener zijn en wat gelijkwaardiger, het respect is ook op een ander niveau, op een andere manier.

O33: Oké. En wat vind je wat de gemeente verder nog kan doen qua verbeteringen of veranderingen voor bewoners omtrent gedrag van jeugdgroepen?

M27: Nou ja, ja nou ik zie zelf, en dat komt ook doordat ik al die jaren al kinderwerk heb gedaan, dat doe ik nu nog een beetje, en als ambulant jongerenwerker, vind ik het grootste gemis dat het dan nu, ja dat er andere prioriteiten worden gesteld met de verdeling van het geld, ik snap het wel, we moeten allemaal weer met minder, ik begrijp dat heel goed, als je kijkt naar de doelstelling en heel de transitie van de jeugdzorg en alles dan sluit ambulant zorg daar zo goed bij aan, want je bent preventief, je zet in op kracht, kennen en gekend worden, ja ik zie dat zo als een rijkdom. En nu ik zelf wat minder op straat ben, merk ik dat meteen, het is echt een gemis.

O34: Vind je dan dat de jeugdgroepen minder hard worden aangepakt vanwege de verschuiving van het geld?

M28: Nou hard aanpakken of niet, dat weet ik niet, want wij zijn jongerenwerkers, wij hebben natuurlijk een hele andere aanpak dan politie en justitie en je hebt dan ook nog straatcoaches. Maar ja weet je wat het is, als wij als jongerenwerkers of als kinderwerkers op straat zijn dan is het enige wat je hebt dat ben jezelf. Het ligt er dan aan of ze luisteren, want ja het is ook hun straat, net zo goed als ik daar mag lopen, mogen zij dat ook. Als ik zeg nou hou daar is mee op of dat vind ik niet leuk wat je nu doet, als ze niet willen dan kunnen ze hun middelvinger opsteken en weglopen, maar dat doen ze niet. Waarom niet, omdat ze mij kennen, ik heb een band met ze opgebouwd, elke week in week uit heb ik met ze gepraat, dus als ik nu wat zeg luisteren ze ook.

O35: Ja. Ja, dus kennen en gekend worden is wel een goede methode?

M29: Ja want als jongerenwerker is het enige middel wat je hebt, dat ben jezelf. Kijk en als justitie heb je nog heel veel andere middelen. Als iemand grenzen overschrijdt. En die middelen hebben wij niet. En dat is ook niet onze doelstelling. Wij, ik heb het meer over preventief en vroegtijdig ingrijpen, denk

- grootste gemis
ambulante zorg
door jeugdwerkers
door verdeling
geld

- kennen en gekend
worden is rijkdom

- jongeren staan
open voor jeugd-
werkers
- band opgebouwd

- preventief en
vroegtijdig ingrijpen

ik dat een jongerenwerker al heel veel kan bijdragen om te voorkomen dat een jongere dan verder afdwaalt.

O36: Oké en zou het dan ook bij kunnen dragen voor de bewoners? Om zo'n praatje samen met een jongerenwerker en een jongere te houden.

- samen contact
leggen met
bewoners ook

M30: Ja, zeker. Het contact samen leggen, samen met opbouwwerkers en jongerenwerkers, kinderwerkers, ja. Ja dat weet ik zeker, dat is al vaak genoeg aangetoond dat dat helpt. Ik bedoel het feit dat onze jongeren naar het bejaardentehuis gaan, wie had dat gedacht. En ze zijn echt niet te flauw, ze doen het hartstikke goed, en ze zijn leuk tegen die ouderen. Leuke praatjes en ja het zijn allemaal allochtone jongeren hoor, ze hebben zelfs zwarte piet gespeeld. Marokkaanse zwarte Pieten voor de bejaarden, echt niks aan het handje, alleen ja, ze moeten wel dat aanbod krijgen. Uit zichzelf zullen ze daar echt niet aan gaan bellen van he zullen we eens stukjes met jullie gaan maken, nee dat doen ze niet. Maar wij kunnen daarin een brug zijn en daardoor kunnen ze ook ontdekken wat ze leuk vinden. De een is goed in acteren, de ander met muziek, de ander met sport, de ander in de zorg en de ander ja weer met andere dingen. Dus ja ik denk dat dat zeker bijdraagt.

- jongerenwerker
brug jongeren
en bewoners

O37: Is er nog iets wat een interessante aanvulling kan zijn voor dit onderzoek om te weten?

M31: Nou ja met name over de visie van bewoners en professionals hoe dat verschilt of overeenkomt?

O38: Ja precies, kijk als bijvoorbeeld bewoners heel bang zijn en professionals zeggen die jongeren zijn makkelijk aan te spreken en doen geen kwaad, dan kan daar een interventie op worden toegepast.

- uit leggen hoe
je jongeren met
moeite spreken

M32: Ja dat hebben we ook wel eens gedaan, dat was wel een andere wijk, maar ze hebben toen ook jongeren meegenomen en gezegd kijk als je ons zo benaderd dan werkt het veel beter en ja dat soort informatie is wel belangrijk. En ja een aanvulling, ja, nou ja ik denk dat het goed is voor jou om te weten dat wij in deze wijk gewoon ontzettend veel veranderingen ook op het gebied van professionals aan het mee maken zijn. Dus dat er pas een nieuw wijkteam gekomen is, helemaal nieuw, die hebben weer een bepaalde werkwijze die heel erg, ook aansluit bij wat wij als welzijnswerkers al deden, maar nu is er een speciaal team ook gekomen, dus ja, de taken worden weer opnieuw verdeeld en wie doet wat.

O39: Oké en dat is mede door de geldverschuivingen?

M33: Ja, en het heeft ook alles te maken met de politieke verschuivingen landelijk want je hebt de transitie van de WMO en de AWBZ, je hebt de transitie van de jeugdzorg, nieuwe jeugdwet, dadelijk ook nog de ontwikkeling in het speciaal onderwijs, dat daar weer alles terug moet naar het regulier, dus ja allemaal veel en verregaande ontwikkelingen. Dat is allemaal volop in

- minder professionals
per doelgroep
iun jeugdwerkers
vrijge

gang op dit moment en ja dat is elders komen er dan wel mensen bij net zoals dat wijkteam, maar er gaan wel ja daardoor is er dus wel weer minder, ja minder professionals per doelgroep, bijvoorbeeld kindenwerk is helemaal weg, ik heb daar dan nog wel puzzelstukken van, maar ja dat is nou allemaal opgegaan in brede wijkwerkers die van 0 tot 99 moeten kunnen werken. Dus je kunt je voorstellen dat die minder snel kunnen op een jeugdgroep afstappen, omdat je van 0 tot 99, stel je maar voor wat daar allemaal bij komt kijken, niet iedereen lukt het om en met een bejaarde te werken en met een jongere en een kleuter dus ja. Ja dat is misschien goed voor jou om mee te nemen dat het sowieso zoeken is.

O40: Nou dan wil ik je graag bedanken voor dit interview en de tijd die jullie vrij hebben gemaakt.

Interview medewerker Gemeente 's Hertogenbosch

Voordat het interview begon heeft de onderzoekster een korte introductie gegeven en toestemming gevraagd voor opname. Hierin werd verteld hoe lang het interview ongeveer zou gaan duren. Om een vertrouwensband te scheppen hadden we eerst over koetjes en kalmpjes gepraat.

O = onderzoekster

O1: Ja in het derde jaar heb ik stage gelopen op een interne rebound. Dat was een klas met kinderen met stoornissen, agressieproblemen en problemen thuis. Daar heb ik leerlingen individueel gecoacht en tests afgenomen. Toen heb ik het eerste halfjaar van dat schooljaar, ben ik met de minor rechten begonnen en toen kreeg ik criminologie en dat vond ik zo interessant over jeugdbendes en al die verhalen.

L1: Ja dat spreekt erg tot de verbeelding.

O2: Ja en toen dacht ik ja daar zou ik wel iets in willen doen tijdens mijn afstuderen. Maar onderzoek naar jeugdbendes zelf in Nederland was een beetje te lastig om te doen. Dus ik heb me nu op de bewoners gericht, hoe zij het gedrag van de jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. En daarbij ga ik dus kijken naar de visie van de professionals om te kijken of het feitelijke beeld zoals de professionals die schetsen, in hoeverre die overeenkomt of verschilt met die van de bewoners.

L2: Ohja, want je gaat dus ook bewoners aanspreken?

O3: Ja inderdaad, ik ga ook bewoners aanspreken. Ik ben al in het veld geweest en er waren bewoners die wel wat last ervaren, maar ik heb nou met Emile gesproken hoe ik dat beter aan kan pakken, want ik wilde eigenlijk een heel uur met de bewoners zitten, maar daar krijg ik weinig respons op. Dus Emile zei dat ik nu de light versie moest proberen.

L3: Ja dat is inderdaad iets makkelijker ja om aan te spreken. En je spreekt ook jongeren aan of, ja je moet wel een beetje uitkijken natuurlijk.

O4: Ja dat zou ik wel graag willen, maar ik heb nog geen jongeren op de straat gezien, dus meer oudere mensen die boodschappen doen et cetera. Maar nu ga ik dus ook waarschijnlijk een keer 's avonds bij koopavond de straat op, misschien dat ik dan ok meer jongeren kan spreken en zien.

L4: Ja je zou kunnen proberen, in Kruiskamp zit een jongerencentrum en om daar, dat moet ik even een mailtje sturen naar jou en het centrum, want daar zitten ook jongerenwerkers, dus misschien zou je daar ook mee, jongerencentrum 4 west heet het. Ken je Den Bosch?

O5: Een beetje, ik ben wel al bij de Helftheuvelpassage geweest.

L5: Ja daar zit ie. Ik zal een mail sturen om contact te leggen. Dat zal ik straks even doen.

O6: Hartstikke fijn, dankjewel.

L6: Ik zit ook te denken of ja we hebben ook straatcoaches rondlopen in West, ja dat is wel heel leuk, maar dat is, dat is denk ik niet zo geschikt. Ik denk dat het handigste is om via dat jongerencentrum met de jongerenwerkers in contact te komen.

O7: Oké, goed idee.

L7: Ja.

O8: Wat doet u precies binnen deze functie?

L8: Ohja dat zal ik even uitleggen. Ik ben een wijkveiligheidsregisseur en beleidsmedewerker openbare orde en veiligheid. Ik ben verantwoordelijk voor de sociale veiligheid in Den Bosch Noord en West. Ik heb een collega die de andere helft van Den Bosch doet. En ja de sociale veiligheid dat zijn echt de gekste dingen, dus de aanpak jeugdgroepen, risicojeugd, maar ook polarisatie en radicalisering. En als professionals in de wijk problemen hebben met veiligheid en ze komen er niet uit dan belien ze mij en dan denk ik met ze mee, of geef ik ze advies of ik ga wat doen. Eigenlijk alles wat met veiligheid te maken heeft. Echt de gekste dingen. Nou krijg ik bijvoorbeeld van stadstoezicht een melding dat een zwerver onder de brug heeft gelegen maar dat ze hem al, dat ie al weg is en dat ze zijn spullen hebben opgeruimd. En ik krijg ook van bureau nazorg er komt een pedofiel terug in de wijk en hij moet eigenlijk ergens anders komen, want hij komt nou weer heel dicht terugwonen bij zijn slachtoffers. Ja heb jij nog ideeën of zo iets. Echt alles op dat gebied. Ook in de wijken. We hebben ook een keer een mailtje gehad toen was er een kinderboerderij waar een hertje was doodgebeten door een vechthond. Ja dat is maar een keer gebeurd maar dan is het zo van oh wat moeten we nu doen. Maar ik heb dan wel hele vakkundige mensen om me heen.

O9: Je komt dus echt van alles tegen wel.

L9: Ja echt van alles kom ik tegen. Ja dus dat is wat ik doe. Ik heb zeg maar echt gebiedsgebonden en stedelijke taken. En de stedelijke taken is de aanpak jeugdgroepen en ja zo hebben we een aantal uren van de straatcoaches, daar kom je niet direct aan, maar van de projectleider dan, die is degene die ze aanstuurt, dus ja dat soort dingen.

O10: Oké dus je weet ook wel veel van de jeugdgroepen af, ook door de straatcoaches?

L10: Ja wat wij hier in Den Bosch hebben is nouja in heel Nederland maakt de politie de shortlist. De shortlist van Beke. Die leggen dan vast welke jeugdgroepen je hebt in de stad, dus hoeveel criminele, hoeveel overlastgevende en hoeveel hinderlijke. Die lijst wordt twee keer per jaar naar de burgemeester gestuurd. Nou goed en ik als beleidsvoerder moet daar iets mee. En we gaan dan met een integraal team, dus maatschappelijk werk,

- is door shortlist
Beke
- rondt Nederlandse
overlastgevende
en criminele

- is aanpakken
met interjudoel
team

jongerenwerk, ministerie, politie, bureau jeugdzorg en de gemeente gaan we kijken naar welke groep, waarmee is de ernst en welke groep moet aangepakt worden op stedelijk niveau en welke groepen moeten in de wijk worden aangepakt. Sommige pakken we niet heel intensief, want je hebt gewoon niet de capaciteit om voor alle groepen een plan van aanpak te maken.

O11: Oké, dus de ernstigste die worden aangepakt?

L11: Ja, dus afgelopen jaren hebben we groepen aangepakt in Hambaken. Daar is het nu ook echt veel rustiger. Dat komt onder andere door de aanpak van de jeugdpolitie. Door de inzet van de politie, maar ook andere instanties in de wijk, de inzet van de straatcoaches, ja alles. Maar ook weet je je werkt samen met jongerenwerkers, het JPP, jeugd preventie project, met jeugdagenten, wijkagenten, soms met William Schikkergroep, jeugdreclassering, stichting MEE, al die partijen samen die zorgen voor dat zo een groep aangepakt kan worden.

O12: Hoe gaat dat dan? Stappen jullie daar eerst op af?

L12: Ik spreek in principe de jongeren niet, hoewel dat wel voorkomt hoor, maar in principe ben ik geen begeleider van een jongere. Wat wij doen, is op het moment dat we zeggen dat we een groep echt gaan aanpakken, gaan we eerst heel goed de problematiek in kaart brengen, dus we moeten eerst weten om welke jongeren gaat het, hoe ziet zijn gezinssituatie eruit, wat is zijn dagbesteding, wat voor opleiding heeft ie gedaan of gaat ie doen, zou hij willen doen, heeft ie andere problemen op het gebied van financiën of verblijfsproblemen, dat komt eigenlijk nooit voor trouwens, maar je moet al die aspecten in kaart brengen en dan ga je kijken van nou wat is nou precies het probleem. Zijn het jongeren die samen criminaliteit plegen, dus woninginbraak of fietsendiefstallen of zijn het jongeren die gewoon heel storend aanwezig zijn, veel lawaai maken, andere mensen intimideren, ja wat doen ze precies. Wat wij je bereiken, dus wil je of ze allemaal naar school gaan of wil je dat ze stoppen of dat ze aanspreekbaar zijn, dat ze gewoon buiten mogen blijven hangen, maar dat als hun buurman zegt ik heb er last van dat ze dan ook stoppen. Dus daar ga je dan naar kijken. Nou en dan ga je kijken welke maatregelen gaan helpen om dat te bereiken. We hebben een groep gehad in Oost en daar hebben wij, dat is een jaar of vier geleden inmiddels, nou daar hadden we zoiets van we willen ten eerste dat ze weer een dagbesteding hebben en we willen dat ze aanspreekbaar zijn. Nou ja dan ga je allerlei partijen inzetten en ja weet je dat ze weer naar school gaan of dat ze een opleiding gaan doen of ja sommige jongeren moeten gewoon hinderlijk gevolgd worden door de politie. Dat iedere keer als ze de deur uitlopen denken van shit staat er weer politieagenten voor mn deur. Zo maak je met al die partijen een plan van aanpak. We gaan er steeds meer naar toe dat er

- is bestaat uit
herde kern, mee-
loper en politieke
jongeren

één iemand verantwoordelijk is voor een individu en het gezin dat daar achter zit. Nou ja dan probeer je zoiets te veranderen en zo'n groep uit elkaar te trekken en zo'n groepje harde kern van zo'n jeugdgroep dat die, nou ja inderdaad dat die opgespoord, opgepakt en veroordeeld worden en de rest van de jongeren, de prototype jongeren dat je die de andere kant op krijgt. Dus dat is in hele grote lijnen wat we doen. Het kost veel tijd en veel energie.

O13: Ja en het zijn veel instanties die samenwerken.

L13: Ja en soms scholen erbij betrekken. Weet je bestaat zo'n groep wel via de shortlist maar doe je er niet veel aan totdat er een incident gebeurt. Dat is onlangs gebeurd in Rosmalen, dat is een groep die op zich bekend was al jaren, nou die hebben geweld gepleegd in het centrum van Rosmalen, van die kopsgroepers. Nou dan komt mijn collega, die zit in dat team en ja zij roept alle professionals bij elkaar, en een heel plan van aanpak maken en de burgemeester heeft toen de ouders toegesproken en met die zonen, hij heeft ze allemaal ugenodigd en gezegd en nou is het afgelopen. We pikken het niet meer. We willen een goede gezondheid voor jullie jongens en voor ons.

O14: Oké en hoe is dat afgelopen?

L14: Nou we zitten er eigenlijk nog middenin. Het is nu een maand geleden dat de burgemeester ze gesproken heeft en het proces, weet je het onderzoek van de politie loopt en er komt een strafproces. En er zit begeleiding op de jongeren en dat wordt heel nauw gevolgd.

O15: Oké.

L15: Dus ja zo.

O16: Zo gaan jullie te werk, oké. Ja mijn onderzoek is gericht op het gedrag van jeugdgroepen in wijk West. Ik had al doorgekregen dat hier in wijk West vooral in Boschveld, Kruiskamp en Schutsveld jeugdgroepen actief zijn. Weet u toevallig waar precies ze zich bevinden?

- criminele, drie
in vier overlastge-
verde en minder

L16: Ja, er zit een criminele groep in Boschveld en er zitten drie of vier, hangt een beetje af, want binnenkort komt weer een nieuwe shortlist uit, drie of vier in Kruiskamp/Schutskamp. Het punt met jeugdgroepen tegenwoordig is, is dat we in heel Nederland minder is geworden. Dus het is nu wat rustiger.

- eiser bij meer
water

Misschien nu als het mooi weer wordt, dat ze dan weer, ja echt weer opgang komt.

O17: Oké dus met mooier weer wordt er meer last van de jeugdgroepen ondervonden dan in de winter?

- ook in winter
- groepen mengen
met andere

L17: Ja het is altijd in de winter natuurlijk ook. Maar je hoort wel dat er meer tendens is en ook dat ze meer mengen. Dus met andere, ja, soms zie je dan groepen uit Boschveld en dan zitten er jongeren van Oost in in het centrum. Of ja jongens uit West die in Zuid-Oost zitten, ja het mengt ook wel.

O18: Is het dan meer altijd dezelfde groep en af en toe dat de leden zich mengen met elkaar.

L18: Ja.

O19: Oké. Wat maakt de criminele, overlastgevende en hinderlijke jeugdgroepen zich juist tot zulke jeugdgroepen?

L19: In hele grote lijnen heb je de shortlist van Beke die selecteerd, die stelt een heel aantal vragen over de grootte, de leeftijd, de samenstelling of er veel wisselingen zijn, of er een bepaalde hiërarchie in zit of ze samen criminele activiteiten verrichten of ze een dagbesteding hebben, of werk of school. Dus die stelt een heel aantal vragen en op basis van de antwoorden, krijgen ze, dat is een excel bestand en daarin staat aan de hand van de antwoorden een classificatie, dus dan is het van oh je krijgt een score van heel hoog in drank en drugs, nou hop criminele groep. Oh het zijn gewoon jongens die voetballen maar eigenlijk weinig, waar de buurt weinig van kan zeggen, omdat ze met een hele grote mond hebben enzovoort, nou dat is dan een hinderlijke groep of een overlastgevende. Heel veel mensen denken dat er in een hinderlijke groep geen criminele jongeren zitten of dat in een criminele groep alleen maar criminele jongeren zitten, maar dat is ook niet zo. Je ziet eigenlijk door de groepen heen wel dat er jongeren zijn die zich schuldig maken aan criminele vergripen en delictgedrag of wat dan ook, maar je ziet zelfs ook in criminele groepen ook jongeren die ja die er wel altijd bijhangen, maar die eigenlijk nooit gepakt worden voor iets.

- elke score is
zijn er jongeren
die criminele
activiteiten verrichten

O20: Dus het geldt voor alle jeugdgroepen?

L20: Ja, dat is wel algemeen. Je kan een jeugdgroep ook heel vaak indelen in een groep negatieve koplopers en daaromheen een aantal meelopers en daaromheen bevinden zich een aantal positieve jongeren die ook nog leuk mee kunnen doen op de voetbalclub, ja en die het toch best aardig doen op school, maar ja die dan toch op straat rondhangen en die vervelend zijn, met die groep dan. Het is wel aardig om eens te Googlen op plusminmeemethodiek/straatcontactmethode, je moet alletwee die woorden maar eens Googlen, daar staat heel veel in over hoe je een jeugdgroep aan kan pakken. We hebben bij de jeugdgroep in Hambaken training gehad bij mensen die die aanpak hadden ontwikkeld, dat was heel erg zo van je gaat de negatieve koplopers benoemen en dan ga je ook echt, die stuur je een brief en die spreek je echt aan van luister je bent een negatief kopstuk en wij hebben last van jou en als jij ons, nee wij willen dat jij meer last hebt van ons dan wij van jou. En alles wat jij doet daar gaan we je voor bekeuren en we continue jou in de gaten houden totdat je je weer gedraagt. En tegen de meelopers ga je ook naar toe en op die manier, door heel direct aanspreken en aan te pakken, ja zie je dat er bij de andere verandering teweeg komt en.

O21: Geldt dit ook voor criminele jeugdgroepen?

L21: Ja dit is opzich wel, we hebben dit gedaan bij een hele groep jongeren in Hambaken, waarbij de politie de criminelen heeft aangesproken, iemand van JPP, jeugd preventie project en ik de meelopers en de positieve jongeren hebben we gewoon gelaten. Dus ja zo van we weten dat je in die groep zit, we weten wat je doet, en we willen dat je ermee stopt. En dat heeft wel heel goed geholpen. Ze zijn met de ouders uitgenodigd.

O22: Oké, want je zou ook kunnen denken dat ze misschien juist heel aanvallend terug zouden reageren.

L22: Ja, echt een hele criminele jeugdgroep daar red je het hier niet mee, zeg maar als ze allemaal 20+ zijn, dan denk ik dat het niet werkt, maar bij de groep, ja deze jongens waren allemaal tussen de 15 en 22, ja dat maakt nog wel, dat werkt nog wel.

O23: Maar dat is nog niet in Boschveld, Kruiskamp en Schutskamp gebeurd?

L23: Nee, want dat is echt heel intensief.

O24: Oké. En de leden van de jeugdgroepen in West zijn die bekend bij politie en justitie?

L24: Ja en bij ons, eigenlijk bij alle partners en we weten ook bijna alles, nog net niet de maat onderbroek maar voor de rest wel veel.

O25: Dat is veel! Hoe komen jullie tot die gegevens?

L25: De politie brengt alles in kaart eigenlijk.

O26: Oké. Wat voor gedragingen vertonen de jeugdgroepen in West precies?

L26: Wisselt een beetje per groep. De criminele groep zit meer op het criminele gedrag. Maar je moet ook denken aan irritant aanwezig zijn, luidruchtig, vrouwonvriendelijk gedrag, spijbelen, eigenlijk als je die shortlist van Beke die methodiek doorkijkt dan zie je daar allerlei gedragingen staan en deze jeugdgroepen voldoen eigenlijk aan al die gedragingen. De ene jeugdgroep, weet je de criminele jeugdgroep zit meer op het criminele stuk en de andere op het ander, maar daar krijg je wel een goed beeld van wat er allemaal uitspoken.

O27: Oké, want een criminele jeugdgroep is nog echt actief in Boschveld?

Want je leest ook wel eens dat ze zich verplaatsen naar ergens anders. Is het dan dat ze zich in Boschveld bevinden?

L27: Daar kan ik niet zo veel over zeggen, maar in zijn algemeen is het natuurlijk zo dat jongeren in een straal van 3 kilometer in hun leefomgeving delicten plegen, maar dat hoeft niet zo te zijn.

O28: Oké, en is er bij jullie iets bekend over de bewoners? Of ze last of overlast ondervinden van het gedrag van deze jeugdgroepen?

L28: Ja, wij krijgen melden overlast binnen. Ons streven is ook om dat omlaag te brengen, hoewel het ook goed is dat mensen melden, want je hebt ook

- criminele jeugdgroep
zo niet meer aangesproken

- is West bekend bij alle partners

- crimineel gedrag
irriterend aanwezig
luidruchtig
spijbelen
vrouwonvriendelijk
gedrag

- binnen straal van
3 km plegen de
13 delicten

- meldingen
bewoners

- bewoners die
niet durven
te melden

wijken waarin het heel laag is, maar dat komt niet omdat er geen overlast is, maar omdat mensen niet durven te melden. Dat valt hier wel mee overigens. Boschveld wel iets minder.

O29: De meldingen vallen wel mee?

L29: Nee de mensen die het niet durven. Even denken, ja wij krijgen meldingen via de straatcoaches, via stadstoezicht en via de politie.

O30: Oké, en hoe vaak is dat ongeveer?

L30: Ja, dat is heel lastig, dat durf ik zo niet te zeggen. Kijk je hebt dan bijvoorbeeld, ik geloof dat ons streefgetal is, maar dan zou je even in de veiligheidsmonitor moeten kijken, ons streefgetal is volgens mij 12 meldingen per 1000 inwoners. Dus ja veel meldingen weet ik eerlijk gezegd niet.

O31: Oké en die meldingen gaan ook over de overlast die de jeugdgroepen veroorzaken?

L31: Ja, je hebt verschillende soorten meldingen die je kan maken, maar dat wordt geregistreerd.

O32: En heeft u enig idee hoe de bewoners het gedrag beleven van de jeugdgroepen in Boschveld, Kruiskamp en Schutskamp?

- bewoners worst
beleven is vervelend

L32: Ja dat weet ik wel. Dat is ook wel een beetje, want daar krijgen we dus meldingen over en ja dat vinden ze vervelend of ze denken dat er gedeald wordt of drugs wordt gebruikt.

O33: Oké, maar over echt de gevoelens of..

- geen idee over
gevoelens
- alleen onveilig-
heidsgevoelens
niet veiligheids-
monitor
projectieve vragen

L33: Nee dat weet ik niet, ja in die zin, de onveiligheidsgevoelens worden 1 keer in de twee jaar gemeten. De veiligheidsmonitor komt dacht ik 23 april weer uit. Nou dan zal hij eind april op onze website staan, daar kun je dan heel veel over vinden. Dat zijn projectieve vragen, zo van vind je dat overlast vaak voorkomt en zo voort.

O34: Oké dus heel die vragenlijst is daar in opgenomen?

L34: Ja.

O35: Oké en hoe veel mensen reageren er op zo'n vragenlijst?

L35: Ja dat wordt, genoeg om het te doen zeg maar. Goeie vraag van je, maar ja, nee hij komt binnenkort uit dus die kan je heel mooi gebruiken voor dit soort achtergrond informatie.

O36: Oké dus hoe de bewoners het beleven niet precies, en wat staat er in over hoe mensen met het gedrag omgaan, dus welke copingstijlen ze gebruiken?

L36: Daar staat niks over in.

O37: Dus er kan niks gezegd worden of de bewoners de groepen vermijden op straat of niet meer de deur uitkomen 's avonds?

- bewoners niet
expliciet in
veiligheids-
monitor

L37: Nee, dat zie je altijd wel, maar dat staat niet expliciet in de veiligheidsmonitor. Wat wel is, dat is in Rosmalen bijvoorbeeld, daar hadden

ze op een gegeven moment heel veel last gehad van het gedrag van jongeren, maar dan zie je ook wel eens dat in sommige wijken de mensen sneller last rapporteren dan in andere wijken. En toen is Divers, het jongerenwerk van Divers, is met bewoners, ze gaan leren hoe om te gaan met jongeren, dus hoe je ze kan aanspreken enzovoort. Maar dat is in West naar mijn weten niet gebeurd.

O38: In de literatuur wordt best wel wat beschreven over angstgevoelens en onveiligheidsgevoelens. Denkt u dat deze gevoelens adequaat zijn, mochten de bewoners hier last van hebben in de buurten.

- gevoelens be-
woners met West
nu ze last heeft
zijn in West

- grote groepen
jongeren en meisjes
- bedreigend
- roepen

- voor aantal niet
bang zijn

L38: Ja dat kan ik me heel goed voorstellen. Het zijn grote groepen jongens, met heel af en toe een enkel meisje, maar het is heel erg bedreigend als een groep jongens ergens staat en ze roepen je na, zeker voor oudere mensen, je hebt hier, het zijn veel Marokkaanse jongens, ja en dan heb je oudere mensen en die voelen zich echt niet op hun gemak als die jongens hun dan aankijken of ze iets toeroepen of wat dan ook. Nee het klopt wel helemaal zeg maar. Het is voor hen, voor een aantal jongens hoeven ze misschien helemaal niet zo bang te zijn, maar voor een aantal snap ik dat ze het wel zijn ja.

O39: Voor welke groep voornamelijk?

- vooral bang voor
criminele j.
- vrouwonvriendelijk
gedrag

L39: De criminele, maar ook zit het hem vaak in vrouwonvriendelijk gedrag, dat zie je ook met problemen met vooral Marokkaanse jongens dan dat die heel vervelend doen naar vrouwen. En dat is denk ik wel eng voor ja voor vrouwen vooral.

O40: Wat voor gedrag is dat dan precies?

- roepen
- fluiten

L40: Naropen, fluiten, noem maar op.

O41: En wat voor mensen zijn het vooral die last hebben van angst en onveiligheidsgevoelens? Zijn dat vaker vrouwen of oudere mensen of?

L41: Dat weet ik niet. Dan zou je eens met Marieke Postulart moeten spreken, die is van de veiligheidsmonitor. Dat is een collega van mij, die doet al die onderzoeken en misschien wil zij daar met jou over in gesprek.

O42: Oh ik had een keer een mailtje naar haar gestuurd naar de afdeling onderzoek, waar in West de jeugdgroepen zich precies bevinden en toen kreeg ik van haar antwoord.

L42: Dat is toevallig.

O43: Wat doet de gemeente op dit moment verder nog met betrekking tot de perceptie van de bewoners?

- gemeente is
heel actief
in de wijken
- wijktafels
- sociaal wijkteam

L43: Ja, dat is een moeilijke vraag, want kijk de gemeente is heel actief in de wijken en zeker in dit soort wijken natuurlijk en dan heb ik het voornamelijk over wijktafels en het sociaal wijkteam hebben we nu in West zitten. Zo'n

wijkteam gaat echt naar bewoners toe om te kijken wat ze nodig hebben enzovoort.

Q44: Wat is een wijktafel?

L44: Een wijktafel is een soort bijeenkomst die georganiseerd wordt door de wijkmanager één keer in de drie vier maanden en daar komen buurtwoners en daar praat de wijkmanager en soms komt er iemand van de politie en nou ja professionals. In sommige wijken komen er meer professionals dan burgers, maar het is echt bedoeld voor burgers en het sociaal wijkteam is een team, ja dat moet je ook maar even Googlen, het sociaal wijkteam Helftheuvel en ja die hebben allemaal een eigen stukje van de wijk. Die proberen al die bewoners bij meervoudige problematiek te ondersteunen. Zij zijn ook degene die het snelst weten hoe het met de perceptie is met de bewoners over hun wijk. Dus ja verder doe ik niet heel veel met de perceptie van de bewoners, daar willen we wel naar toe. Je hebt een plan voor verschillende initiatieven, zoals burgerparticipatie. In sommige wijken heb je van die preventie teams of buurttent of een whatsapp clubje, dat zouden we wel graag willen dat mensen daar zelf actiever in worden. En we hebben het bind, dat is ook wel aardig, www.bindb.nl en daar kan je je op abonneren voor een wijk, dat kun je wel eens een keer doen voor die wijken. En dan krijg je alle meldingen, de politie maakt dan meldingen, normaal gesproken staat dat daar dan van nou er is ingebroken of een autodiefstal of jongerenoverlast, dat staat daar allemaal in. En in Kruiskamp en Schutskamp zijn er al iets van 1200 mensen of zo die daarop geabonneerd zijn, dus die krijgen iedere week twee mailtjes van de politie met wat er allemaal gebeurd is in die wijk. Dat is wel heel grappig om je gedurende je onderzoek op te abonneren, dan krijg je die mailtjes en dan denk je oh daar moet ik eens gaan kijken, oh dat was in de MarcoPololaan die jongerenoverlast dan zal ik daar eens gaan kijken.

- ondersteunen
bewoners

- wordt niet heel
met perceptie
gedaan

Q45: Ja dat is inderdaad wel een goede.

L45: Dat doet ook iets met de perceptie en daar staat dan niet of het positief of negatief is, omdat mensen nu iedere week twee of drie keer horen van oh nou er is weer een overval geweest of een inbraak of jongerenoverlast dus ja.

Q46: Oké dus de bewoners weten zo meer wat er in hun wijk gebeurd, maar er is niet bekend wat dat dan weer doet met hun perceptie?

L46: Nee, sommige reageren daar wel op, want er zijn ook bindb contactpersonen, bindbcoördinatoren heten die, dus daar, maar ja, sommige mensen zeggen nou ik voel me veel onveiliger nu ik dat allemaal weet en andere zeggen weer nou fijn om te weten, ik let nu wel beter op, ik laat niet meer dat touwtje uit mijn brievenbus hangen, zodat de kinderen naar binnen kunnen lopen.

O47: Oké dus wat zou je dan als gemeente nog willen zien in de zin van wat zou je nog meer willen weten over hoe bewoners reageren op zulke berichtgeving of andere dingen met betrekking tot de jeugdgroepen?

L48: Nou ik ben wel benieuwd naar of bewoners ze aan durven te spreken, want ik kan me voorstellen dat op het moment een buurjongetje hebt, of die nou Nederlands is of Marokkaans of zigeuner, maar je bent gewend dat jongetje komt bij jou over de vloer en je kent hem en als ie met zijn schoenen bij jou op de bank gaat dan zeg je dat mag niet. Ja zo'n jongen kan je als ie 15 is ook nog aanspreken, want je kent hem al vanaf heel klein en als, dat is een beetje de sociale controle die je wilt in een wijk. Maar je hebt nu ook wel eens, mensen durven hun jongeren niet meer aan te spreken. Ja als je iemand niet kent, denk ik ook wel dat het een kwestie is van kennen en gekend worden, dat zou misschien meer moeten ontstaan. Dat je jongeren aanspreekt en dat ze dan niet meteen zo'n waffel hebben, maar dat ze dan zeggen ohja ik zal mijn zooli opruimen.

- lage sociale
- controle
- niet durven aan-
spreken van je
- met kennis en geleerd
worden,

O49: En dat is samenwerking misschien met straatcoaches?

L49: Nou die doen dat al wel, want we hebben een in al die wijken wel, hebben we wel eens gehad dat straatcoaches die jongeren aanspraken en zeiden ja iedereen heeft last van dat jullie hier heel de avond hebben gestaan, dan ligt er allemaal zool op de grond en dat die jongens zeggen van nou weet je wat, we gaan blik en veger ophalen bij de ondernemers hier en we gaan de straat schoonvegen. Dat soort dingen doen ze ook wel. Dus er gebeurt op zich van alles, maar soms denk ik ja daar zou je meer, iemand die je kent kan je gemakkelijker aanspreken, want daar voelen ze zich minder bedreigd door normaal gesproken, tenzij je weet dat ze heel.

O50: Oké dat is heel duidelijk. En met betrekking tot de uitkomsten van mijn onderzoek, wat zou de gemeente graag in willen zien? Je had het net al over het aanspreekgedrag.

L50: Ja ik ben benieuwd van, met name met oudere mensen, maar voor veel mensen zijn jongeren een beetje eng. En ze bellen liever de politie van ze staan hier te voetballen dan dat ze er zelf naar toe gaan en dat ze zeggen he, ik vind het vervelend dat jullie tegen mijn gevel aan voetballen. Hoe zou je dat kunnen verbeteren dat is interessant. En dan kan je simpele voorbeelden geven maar daar begint het natuurlijk mee. Als jongeren de hele avond kei hard met hun brommertjes staan. En dan ben ik ook benieuwd hoe jongeren vinden dat ze aangesproken moeten worden.

O51: Dat is inderdaad interessant, maar dat is niet waar ik onderzoek naar doe helaas. Misschien een volgend onderzoek, maar oké, duidelijk. Heb je nog aanvullingen of iets waarvan jij denkt dat is ook nog interessant om te weten voor je onderzoek of noodzakelijk?

L51: Nou zo gauw even niet. Je kan ook ontzettend veel informatie vinden op internet. Ervaringsdeskundigen enzo.

O52: Oké nou hartstikke bedankt voor je tijd en informatie!

Interview jeugdpolitie

Voordat het interview begon heeft de onderzoekster een korte introductie gegeven en toestemming gevraagd voor opname. Hierin werd verteld hoe lang het interview ongeveer zou gaan duren. Om een vertrouwensband te scheppen hadden we eerst kennis gemaakt.

O = onderzoekster

T1: <...> Dat is onze tussenpersoon bij alle scholen in het voortgezet onderwijs in Den Bosch, dus dat is dan wordt zij opgebeld. Zij holt ook van school naar school naar school. Ben ik ziek dan vervangt zij mij en stuurt zij ook mee het jeugdteam aan, is zij ziek dan bellen de scholen mij en dan proberen we daar waar we kunnen elkaar te helpen. En samen hebben we ook contact met jeugdzorg en jeugdreclassering, raad van de kinderbescherming, dus alle hulpverlenende instanties die er omheen hangen. Alle zorgverlenende meldingen komen bij ons in eerste instantie bij Nance, is zij er niet, vrij of ziek, dan kijk ik ze na en dan doen wij ze beoordelen en zetten wij ze door bij jeugdzorg of naar andere hulpverlenende instanties. Dat is een klein beetje geschetst wat onze rol is.

O1: Oké dan zal ik mezelf ook even voorstellen. Ik studeer Toegepaste Psychologie in Eindhoven op het Fontys. Ik ben nou aan het afstuderen bij het Expertisecentrum Veiligheid en mijn onderzoek gaat over hoe bewoners in wijk West het gedrag van jeugdgroepen ondervinden, beleven en hanteren. Daarbij wil ik dan ook de visies van professionals meenemen om te kijken in hoeverre het beeld overeenkomt of verschilt met de feitelijke situatie zoals die door de professionals wordt geschetst. Vandaar dat ik met u in gesprek wilde gaan. Maar mijn onderzoek is wel heel erg gericht op wijk West. Ik had al doorgekregen dat de jeugdgroepen zich in de buurten Boschveld, Kruiskamp en Schutskamp ophouden. Weten jullie waar precies in die wijken de jeugdgroepen zitten?

- grootste 19 Boschveld

- 19 Kruiskamp
Schutskamp

- ook veel buiten de
hof buiten DB

T2: Ja, Boschveld dat is de zwaarste groep, die zit rondom de copernicuslaan, zo bij dat winkelcentrum en de voetbalkooi daar in die hoek. Hangen graag op de speelplaats daar bij de basisschool zit. Kruiskamp zitten ze hoofdzakelijk in het Beatrixpark en ook bij het winkelcentrumpje alleen de groepen op de Kruiskamp ja die beginnen een beetje te ontgroeien en daar bedoel ik mee dat die ouder beginnen te worden en die gaan ook veel buiten de wijk zijn die veel actief ook buiten Den Bosch. Dus wij krijgen veel aanvragen van buiten Den Bosch zeg maar, dus ook andere regio's, dus Gelderland Zuid, midden West Brabant, kanten van Tilburg, Breda.

O2: Betekent dat dan dat ze zwaardere delicten zijn gaan plegen, omdat ze zich verplaatsen?

- deos kennen en gekend worden
- leefwijze is

T3: Ja daar lijkt het wel op, maar ook omdat ze hier bekend zijn en wij een bepaalde werkmethode hebben, en dat vinden ze niet fijn, dus dan gaan ze ja buiten Den Bosch. Ons motto van het jeugdteam is kennen en gekend worden, dus groepen. Alle jeugdagente van ons zijn ook motorrijders, dus die pakken heel veel op de motor en die gaan gewoon tussen zo'n groep in staan en dan proberen ze gesprekken aan te knopen en in sommige groepen is dat handig, maar zo leren ze wel de jongens kennen en dat is niet van hai ik ben Teun, maar nee dat is Mohammed en dat is Ali, dus die kennen ze en dat voelen ze. Dus ja als ze in Den Bosch iets uitvreten en ze staan bijvoorbeeld buiten, die komen bij ons, omdat Ali wordt binnengeharkt, en daar hebben ze ook erger in, dus die gaat buiten Den Bosch, want daar kennen we ze niet. En dan op de Schutskamp staan ze voornamelijk op de Columbusstraat en de MarcoPolostraat.

O3: Oké en wat voor jeugdgroepen zijn het precies?

- groepen van alle
- kind jongeren
- Marokkaans
- Turks
- geen Nederlanders

T4: Over het algemeen groepen die bestaan uit allochtone jongeren. In die wijk West. Ja toch wel hoofdzakelijk van afkomst van Marokkaanse afkomst en we hebben een groep dat is een Turkse groep, van Turkse afkomst, en als je in die groepen gaat kijken tref je er nagenoeg geen Nederlandse jongeren aan dus echt Marokkaans of Turks.

O4: Oké, want in de literatuur spreken ze veel over drie verschillende jeugdgroepen, namelijk de hinderlijke, de overlastgevende en de criminele. Kunnen hun als een van die drie jeugdgroepen worden gerekend?

- criminele is
- Boschveld
- jeugdbende

T5: Jazeker, in Boschveld dat zijn de boefjes, worden die genoemd, dat is een criminele jeugdgroep en die heeft zelfs een aantekening van jeugdbende, dat is gewoon de zwaarste bende die je kunt hebben in de Beke methode. Even graven hoor want we hebben in Den Bosch 17 groepen. Ik geloof dat van die andere, een of twee overlastgevend zijn en de rest is hinderlijk.

- een of twee overlastgevend
- rest hinderlijk

O5: Oké en die zijn allemaal vastgesteld aan de hand van de Beke methode?

T6: Ja dat is ook waar we mee werken. We zijn ook een van de weinig gemeente in Nederland waarmee de gemeente ook echt mee werkt. De lijst van Beke, ken je daar de opzet van?

O6: Nee ik weet niet precies hoe het eruit ziet.

T7: De opzet komt van, er was een jeugdprobleem geweest en in een bepaalde wijk en de gemeente wist niet goed hoe ze dat aan moesten pakken. Toen hebben ze samen met de politie Beke te hulp geroepen, dat is een onderzoeksbureau en die heeft onderzoek gedaan en die hebben een methodiek ontwikkeld, dat is de Beke lijst, als je die lijst invult dan kom je tot een bepaalde categorie, wat je net noemde, hinderlijk overlastgevend of crimineel en daar hadden hun een bepaalde werkwijze op los gelaten, dus er zat een werkwijze achter. En zo hadden hun bijvoorbeeld ook, er zat een

bepaalde werkwijze in die klasse. In het huis van bewaring hadden ze het voor elkaar kunnen krijgen dat er drie cellen constant vrij hadden voor dat project, dus als de jongeren die in zo'n criminele groep gepakt werden, gingen ze meteen naar het huis van bewaring, dus niet eerst de politiecel in, nee gelijk daar naartoe. Zo is dat eigenlijk ontstaan en daardoor is de overlast daar gedaald. Nou toen hebben ze dat door heel Nederland gebruikt. Waar wij tegenaan lopen is, de lijst is specifiek op die groep ontwikkeld. Wat zien wij nu, in die gemeente was het drugsverhaal heel erg, dus zie je in de lijst van Beke zie je heel veel vragen terugslaan op drugsgebruik. Dus als je hier naar een Marokkaanse groep gaat die dagelijks inbraken pleegt in auto's en woningen, maar 0,0 met drugs te maken had, als je dan die lijst gaat invullen dan kom je tot de conclusie dat je niet verder komt dan hinderlijk en dat die groep zo crimineel is als het maar zijn kan. En dat is eigenlijk de hihad wat in die lijst zit, maar goed de gemeente hier heeft toch gezegd we gaan er mee werken en de politie. De bedoeling was dat de gemeente, die ook de regiehouder is met betrekking tot jeugdproblematiek, dat die daar een plan van aanpak op gaat maken samen met externe partners. Wat hebben ze hier gedaan is het stromae in het leven geroepen, dat is het project risicojongeren. En daar wordt dan zo'n groep besproken met diverse partners en daar wordt dan een plan van aanpak op gemaakt en zo wordt die groep aangepakt, en dat is ook de bedoeling van de Beke lijst.

- waarschijnlijk
meer criminele
groepen, maar
de Beke lijst is
gericht op drugs
gebruik, waar dat
ze niet zo opvallen
raken

- samenwerking
meerdere partners

O7: Begrijp ik het dan goed dat er ook groepen zijn die niet volgens de Beke lijst zijn vastgesteld?

T8: Nee hier hanteren wij altijd de Beke lijst, alleen je hebt nu die vierde categorie en dat is de aanvaardbare groep. Alleen als wij een groep hebben dan gaan we kijken is ie aanvaardbaar of is ie niet aanvaardbaar. Nou is ie aanvaardbaar dan vullen we de lijst niet in.

- vierde categorie
aanvaardbare groep

O8: Oké en wat is aanvaardbaar?

T9: Als een groep daar staat en hij doet eigenlijk niks, ja een keer een geluidsoverlastje of wat rotzooi, maar verder niks, goed benaderbaar, dat is aanvaardbaar. Maar een groep die al wat meer overlast gaat veroorzaken dan zit je al gelijk weer op hinderlijk en dan gaan we de lijst hanteren.

O9: En wat voor gedragingen laten de jeugdgroepen precies zien in wijk West?

T10: Crimineel gedrag.

O10: Zoals?

T11: Diefstallen, geweldplegingen, heel veel geweldplegingen.

O11: Zowel zware als lichte geweldplegingen?

T12: Ja dat hebben we ook gehad. Verdovende middelen verhaal, gebruik dat weer niet, maar wel de handel erin. Overlast naar de bewoners toe, als je de

- crimineel gedrag

- diefstallen
geweldpleging

- verdovende middelen
handel, niet gebruik
- overlast

- vrouwenwonder-lyfe - uitschelden - haandelen - geluidsoverlast	boefjes pakt, die zijn uiterst vrouwonvriendelijk of ze nou twee zijn of 80 dat maakt hun niet uit, die worden allemaal onheus bejegend, dus uitgescholden er zijn er ook een paar die hebben antecedenten op zedengebied, geluidsoverlast, ja noem maar op.
	O12: Oké en dat is voor elke groep een beetje hetzelfde? Alleen de criminele groep is dan ook met zware geweldpleging bezig?
	T13: Ja, ja.
	O13: Oké en hebben jullie ook veel contact met de bewoners in wijk West?
- klachten bewoners - intimideren - hoorbaar minder klachten - niet aanspreekbaar - niet benaderbaar	T14: Het Jeugdteam niet, maar de wijkagent natuurlijk wel. En ja er wordt wel geklaagd over de groepen, maar de mensen zelf daar horen we niks om, waarom vanwege het intimideren en het gedrag. Die groepen zijn ook door de wijkbewoners niet aanspreekbaar, niet benaderbaar. En enkele groepen die kunnen wij als politie wel benaderen, dus als bewoners bijvoorbeeld de boefjes die zaten niet benaderbaar, dan zullen we worden genegeerd en wij hebben zoiets van we gaan er gewoon tussen staan en wij staan daar.
	O14: In hoeverre hebben de bewoners wel geprobeerd om de jongeren aan te spreken?
- graffiti spuiten op woningen - eieren tegen ramen - hoorbaar bewoners huilend	T15: In het begin deden ze dat wel, alleen dan goed dan krijg je het intimiderende gedrag he, dus graffiti op de woning, eieren tegen de ramen, dat soort dingen, ja en wat ik nou zeg is een paar jaar geleden geweest, maar dat heeft wel een bepaalde indruk bij die mensen achtergelaten. Ja dan worden ze een beetje huiverig.
	O15: Hoe zit dat dan met de meldingen? Komen de bewoners wel naar jullie toe?
- weinig meldingen - alleen anoniem - alleen bij wijkwinkels	T16: Veel minder als dat we zouden willen. Ook melden de mensen bijna niet, er komen wel veel signalen door de wijkwinkels dat is lekker anoniem en we hebben wel gemerkt dat de mensen wel contact hebben met de wijkwinkel. Of ze komen langs en geven daar ff het geluid af. Ook bij wijkagenten doen ze wel eens hun beklag, maar dan houdt het wel een heel eind op. En dan horen we pas gebeld als het echt uit de hand loopt, dus als er misdrijven gepleegd worden of mensen worden in het parkje onheus bejegend, uitgescholden, we hebben op de Kooikersweg een winkelcentrumpje, daar is een winkel leeggekomen en daar heeft stichting Divers, die had dat gehoord. En daar gaven ze bijeenkomsten voor meisjes, ja die hadden wat cursussen en bijeenkomsten en daar gaan ze vervolgens liggen kloten en dan worden we wel gebeld, maar dan is het eigenlijk al te laat, ze moesten eigenlijk eerder gaan bellen.
	O16: En heeft u enig idee waarom bewoners dat niet doen?
- bang door intimidatie - bang	T17: Ja het intimideren door de jongeren en er zijn al bewoners bij die al bij het zien van zo'n groep al zeggen van ja oh oh.

O17: Dat ze ook bang zijn dat de jongeren erachter komen als ze bij jullie iets melden?

- 1 week pregnancy
- body does not heat

T18: Ja, kijk en het komt door hun gedrag he, met de hoeveelheid dat ze daar staan, door het haantjesgedrag, ja daar kan ik me dan ook wel bij voorstellen dat er mensen zijn die daar bang voor zijn.

O18: Dus de angstgevoelens en gevoelens van onveiligheid zijn wel adequaat, wat in de literatuur ook vaak naar boven komt, met betrekking tot de jeugdgroepen in wijk West?

- gegenüber Wirtschaft T1
abgesetzt von: Wert- VOI
neu an Welt

T19: Dat kan ik me eigen best voorstellen dat mensen zich niet zo lekker voelen als ze zulke groepen voor de deur hebben staan. Een voorbeeldje is, dat is dan wel een andere wijk, we hebben op het rivierenplein een hoop ellende gehad een aantal jaren, nou daar hebben we veel in geïnvesteerd, nou eigenlijk tot 0 gereduceerd, dus die jongeren hebben we eigenlijk weg weten te bonjournen. Nou zit er een broodjeszaak, broodje Döner enzo, en nou zijn er wel eens jongens die gaan daar een broodje halen en die eten dat dan buiten op en geheid kregen we meldingen van overlastmeldingen. Nou hebben we op een gegeven moment gezegd dat gaan we gelijk de kop indrukken. Toen zijn we als burger daar een paar dagen gaan observeren. Wat doen we dan, de jongens komen inderdaad daar, pakken een broodje, eten het broodje daar op en gaan weg. Maar wat zien we bij de bewoners, dat omaatje van 75/80 die vindt die jongens eng. Dat zijn dan de mensen die gaan bellen.

- germs (bacteria) live in water's with the sand

O19: Dus uit eerdere ervaring denken de bewoners meteen van dat zijn lastige jongeren.

T20: Ja precies en we hebben ook gehad in Engelen een groep gehad die behoorlijk intimiderend bezig is geweest, dat is zelfs is dat geëscaleerd tot een grote vechtpartij met bewoners. En een half jaar daarna hebben we ze ook weggekregen door hard op te treden, een half jaar daarna kwamen daar bankjes en kregen we melding dat daar overlast was. Dus wij gaan er op rijden, maar wij treffen nooit iemand. Wat blijkt nu, degene die ertegenover woont, dat is ook een van de betrokkene geweest van toen die knokpartij, die ziet daar een jongere lopen en die gaat daar op dat bankje zitten. En dan komt er nog een jongere bij zitten en nog een en na een kwartier zijn ze weg. Uitgezocht wie dat zijn, jongeren benaderd, wat blijkt nou, die jongens spreken daar af om ergens naartoe te gaan. Dus van overlast is, maar door het verleden...

O20: Ja en dan, wat doen jullie dan?

T21: Als we dit, als dit boven water komt, dus we zijn toen naar die meneer toegeweest die belde van luister we snappen het, we hebben ook uitgelegd wat ze daar deden, en toen hebben we gezegd, als er nou meer als acht

- door ervaren
ervaring te wel
bellen / vragen

- lage melding
bereidheid

+ bewoners hebben
idee wordt toch
niet gedaan

bewoners
- weten niet pre-
cis hoe het zit
om zo een te
maken hoeveel
werk daar is

- burgerinitiatief
- mensen met elkaar
in contact komen
en samen kunnen
een idee ontwikkelen
- vruchten afwerpen

staan, dan moet je gaan bellen. Sindsdien heeft ie niet meer gebeld. Dus ja het zit tussen de oren van de mensen ook he, door eerdere ervaring of verhaaltjes ook, want ik durf best wel te zeggen dat er ook bewoners zijn in West die die groepen nog nooit gezien hebben of daar nog nooit last van hebben gehad, maar die toch wel als die een groep zien, dat ze gaan bellen.

O21: Heeft u enig idee hoe veel meldingen er binnen komen vanuit wijk West?

T22: Ik zeg al, de melding bereidheid is erg laag. Als mensen, ja die melden eigenlijk niet, of het moet, ja het is te laat, dus hoe veel meldingen het zullen zijn dat weet ik zo uit mijn hoofd niet, maar het zijn er niet zo gek veel. Terwijl de problematiek er toch wel is. Alleen ja mensen melden niet ja, een jeugdgroep aanpakken is ook niet zo makkelijk, dat is niet van de een op de andere dag opgelost, dat moeten plannen op maken, werkwijzes op los laten, kijken of het werkt ja of nee en er zijn heel veel mensen die denken van ja ik kan wel bellen maar er gebeurt toch niks.

O22: Oké dus er zijn ook mensen die zo denken?

T23: Ja, ja dat zijn mensen die denken van ik bel en dan is het opgelost, maar zo werkt het niet. Dat wordt terug gecommuniceerd naar die mensen van dit doen we, dat doen we, maar mensen snappen dat niet.

O23: Wat zou daar veranderd in kunnen worden?

T24: Ja wat zou daar in veranderd kunnen worden. Kijken of de mensen de meldingsbereidheid omhoog krijgen. Zouden we moeten kijken van hoe krijgen we dat voor elkaar. En toen wij, een collega die is een hoop aan het timmeren aan het burgerinitiatief hier in Den Bosch en die heeft bepaalde netwerken, via het bin, dat heeft hij mede opgericht.

O24: En dat is?

T25: Ja, dan blijf ik je de afkorting schuldig, maar in ieder geval en dat gaat via twitter en whatsapp en zo worden de mensen op de hoogte gehouden wat er in de wijk gebeurt en zo kunnen mensen ook melden bij hem. En zo kunnen de mensen ook onderling met elkaar communiceren en dat begint wel zijn vruchtjes af te werpen. Hij zit nu in een bepaald spoor en dat wordt steeds meer, steeds meer meldingen te krijgen en ook andere teams gaan daar mee werken.

O25: Oké dus daarmee worden ook de meldingsbereidheid groter?

T26: Ja, het wordt in ieder geval, het begint zijn vruchten af te werpen.

O26: Mijn onderzoek gaat ook over de beleving van de bewoners, wat zou een interessante uitkomst zijn voor jullie? Wat zouden jullie nog willen weten over de bewoners of ja wat de gemeente nog zou kunnen doen of andere instanties met betrekking tot het gedrag van jeugdgroepen?

- onduidelijke
woorden waarom
zech geïntimideerd
voelen etc.

T27: Ja ik denk de zwaardere groepen is het wel duidelijk waar dat de schoen wringt, maar het zou ook bij de andere, de hinderlijke en overlastgevende groepen helpen om te weten waardoor zij zich geïntimideerd voelen. Is het alleen omdat die groep daar staat of doen ze ook echt iets waardoor je er bang van wordt? Dat zou ook kunnen helpen in de aanpak hoe dat de gedachte van de mensen is die melden, dus we weten ook niet wie geïntimideerd voelt, maar dat het gebeurd is wel duidelijk.

O27: Oké dat zal ik meenemen want ik ga ook bewoners interviewen.

T28: En wat ons ook zou helpen is de veiligheid komt binnen de overlegtroepen. Het is nou met, er zit, mijn ervaring is dat mensen in bijvoorbeeld zo'n ovj zitten die geen mandaat hebben en wat bedoel ik daarmee, als jij in zo'n overleg groep zit en ik zit bij de politie dan kan ik bijvoorbeeld zeggen wij gaan elke avond op die plek staan, als je dan bijvoorbeeld jongerenwerk gaat kijken, er zit een jongerenwerker, maar die kan die toezegging niet doen, omdat hij die beslissingsbevoegdheid niet heeft. En ja dan spreek je daar iets af en dan gebeurd dat gewoon niet. Dat zijn wel eens dingen waar bij ik me aan erger en waar ook veel plannen op stuk lopen. Want als je zo'n plan maakt ben je afhankelijk van elkaar en als ik bijvoorbeeld de boefjes pak en uit zo'n groep van, uit mijn blote hoofd, 17 man een stuk of 5 6, zijn de leiders, dat zijn de echte criminelen, kijk dan kunnen we in zo'n overleg zeggen van wij van de politie zorgen ervoor dat die 5 achter een dikke deur komen. Dus dat die eruit getrokken worden, want de overige partners zeggen wij kunnen met die groep niks, want die meelopers worden geïntimideerd door de leiders en dan zijn ze voor ons niet benaderbaar. Dan gaan wij zeggen nou dan halen wij die leiders eruit, dus dat betekend dat wij capaciteit gaan vrijmaken om recherche onderzoek te doen naar die leiders. En binnen een korte tijd achter de deur te krijgen, dat betekend dat er dan 12 over blijven, meelopers, die dus dan wel benaderbaar zijn door de hulpverlening, dus jongerenwerk en noem maar op, wijkwerk. En die moeten dan aan de slag, wij houden die groep onder handen, dus daar gaan we naar toe, daar gaan we een praatje mee maken en dan weten ze ook, ze kennen de jeugdagenten en ze weten ook, de jeugdagenten komen niet alleen maar vervelend doen, maar als het moet dan zijn ze wel vervelend. Dat weten ze, dat vertellen we ook, je kunt tegen ons alles vertellen, maar is het iets zwaar dan ben je gewoon de sjors en neem ik je gewoon mee klaar. Maar dat wordt van de hulpverlening verwacht dat hun met die 12 iets gaan doen. Dat bijvoorbeeld jongerenwerk activiteiten gaan starten op die gasten om contact te maken en aan hun muts te trekken. Dat de gemeente gaat kijken kunnen we dagbesteding voor die jongeren organiseren, hetzij opleiding hetzij werk, verzin het maar, want wij alleen kunnen het niet.

O28: Maar dat wordt nu naar uw mening te weinig gedaan?

T29: Ja dat gebeurt wel steeds meer, sinds kort hebben we een nieuwe opzet van het oaj. Voorheen was het een lange tafel en daar zat een jongerenwerk en de raad van de kinderbescherming en justitie en daar zaten wij en nu wordt er eerst gekeken naar wat voor groep hebben we en wie hebben we daar eerst voor nodig. En bijvoorbeeld de boefjes, daar hebben wij jongerenwerk nu niet voor nodig, want die zijn te zwaar voor hun. Dus wie hebben wij daarvoor nodig? Justitie hebben we daarvoor nodig, want we willen die gasten onderuit trekken en de gemeente want die moeten dadelijk als we die gasten onderuit getrokken hebben, met de rest gaan kijken van, kunnen we die weer aan het werk krijgen, want ze zijn allemaal 18 plus, of een opleiding of aan het werk krijgen en gemeente kan ook bijvoorbeeld naar zijn ouders toestappen en zeggen goh meneer u heeft een uitkering dat snap ik, u heeft twee zoons die crimineel zijn en u moet proberen om ze op het rechte pad te houden, maar nog niks heeft geholpen, dus wij gaan als gemeente een gezinscoach inbrengen en daar gaan ze naar luisteren. Luisteren ze niet dan gaan we korten op de uitkering. Dat zijn mogelijkheden die de gemeente hebben.

O29: En in hoeverre voelen ze zich hierop aangesproken?

T30: Ja, nou bijvoorbeeld kunnen we ook de woningbouwvereniging inroepen als bijvoorbeeld een gezin waar twee criminele kinderen inzitten waar de wijk last van heeft dan heeft de woningbouwvereniging ook een verantwoording, want die moet het leefgenot van de overige huurders beschermen, dat zijn ze gewoon verplicht. En ook zij kunnen bijvoorbeeld die ouders aanspreken van luister twee jongens die elke keer buiten voor overlast zorgen in de wijk dus wij gaan als dit aan blijft houden een uitzettingsprocedure instarten.

O30: Helpt dat dan vaak?

T31: ja bij sommige wel bij sommige niet. Sommige zeggen van laat maar komen, die hebben we ook meegemaakt. Maar we hebben ook meegemaakt die zeggen van hoo.

O31: In hoeverre weten de ouders vaak dat hun kinderen bij een jeugdgroep horen?

T32: Ik ben ervan overtuigd dat de ouders het van de criminele jeugdgroepen wel weten. Hinderlijke en overlastgevende groepen vraag ik me eigen af of de mensen a wel weten of de jongens die in die groep zitten, ja een aantal natuurlijk wel maar ook een aantal niet. En er zijn ook een aantal ouders die het gewoon onderschatten. Alleen die mensen hebben die groep niet voor hun eigen deur staan.

O32: Hoe ontwikkelt zo'n jeugdgroep zich? Want je zei net je hebt dan 5 harde kern jongeren en die.

- ouders weten
niet altijd of
dat een criminele
is of niet is
- uit de criminele
is -

T33: Wat ik hier zie, ik doe dit werk nou een jaar of 7 8 en ja ik zit al ruim 25 jaar in Den Bosch dus ik heb de jongeren wel gezien, kijk als je nou de boefjes pakt die bestaan al zo lang als dat ik weet. Alleen waar ik nu mee te maken heb zijn de broertjes van dus dat is. Waar we ook winst kunnen halen waar we nu mee bezig zijn om te bekijken is hoe kunnen we die jonge kinderen nou van tevoren los weken van zo'n groep. Want het begint ermee dat ze met een jaar of 10 11 samen hang en span diensten voor die groepen doen. En dan bedoel ik een zakje chips gaan halen uit de winkel en dan krijgen ze een euro, want die zien die grote jongens en die hebben nike schoenen en gstar broeken en dat willen zij ook, maar ze willen er niet voor werken, want dat is te vermoeiend en waarom zou ik gaan werken als ik het gewoon in de winkel kan pakken? Dat is ja, plus dat je ook als je Kruiskamp gaat pakken, dat zijn drie groepen dat zijn allemaal afsplinteringen van, dus soms ontstaat er een groep en die krijgen een beetje ruzie onderling en dan ontstaan er twee groepen en dat groeit weer en die komen weer bij elkaar.

- groepen kunnen
gaan splinteren
niet altijd welke
slag

O33: Het is nooit zo dat die groepen conflicten met elkaar krijgen?

T34: Jawel, zeker wel.

O34: Is dat al vaak voorgekomen?

T35: Ja toch wel een aantal keer. Ook Marokkaanse groepen onderling, maar ook Antillianen tegen Marokkanen. Op de Hambaken hadden we een Antilliaanse groep die een aantal keer conflicten had gehad met Marokkaanse groep uit Den Bosch. En Marokkaanse jongeren uit Den Bosch tegen Marokkaanse groep tegen Utrecht, maar als wij erbij komen kijken, wordt het één groep natuurlijk.

O35: Oke dan keren ze met zn allen tegen jullie. Zijn die jongeren wel aanspreekbaar voor een praatje met een onafhankelijk iemand?

T36: Sommige wel sommige niet. Wat wij zien is dat een gewone surveillance auto zien, dan vliegen ze alle kanten in, maar iemand op de motor daar willen ze nog wel voor stoppen, want dat zijn jeugdagenten. En een jeugdagent is een goede agent dus daar kun je nog een keer een praatje mee maken.

O36: Hoe hebben jullie die status zo verdiend bij die jongeren?

T37: Ja gekend en gekend worden, dus gewoon in de groep gaan staan en ja dat vol blijven houden in het begin. Op het begin kruipen ze weg en dan krijg je van die oerwoud geluiden en, maar mijn tactiek is als er een zo'n geluid maakt van kom eens mee buiten de groep en dan wat is dat nou? Kom ik uit het oerwoud? Dus echt daar op aanspreken, maar dat moet je niet doen in de groep zelf. Want dan verneder je hem en dan kun je het vergeten, maar de tactiek is dat je hem uit de groep haalt en hem daar op een normale manier op aanspreekt en meestal werkt dat wel. En dat is gewoon volhouden, als het de eerste keer niet lukt dan de volgende keer weer en dan weer. En dat werkt.

- kunnen en geluid
worden

- probeer de ze aan
spreken, in de
houder

En je zelf niet uit de tent laten lokken dat is ook, want dan weren ze, want dan wil je net weggaan en dan maken ze weer een oerwoud geluid en dan hebben heel veel collega's de neiging om zich om te draaien en ik wuif dat dan weg en denk van de volgende keer komt dat wel goed. En dan zie je hem de volgende keer en dan zeg je kom eens hier jongen, wat was dat nou de vorige keer en dan ja dat is een spel dat je speelt.

O37: Dus niet met een autoritaire houding er op afstappen maar gewoon normaal?

T39: Ja, kijk surveillancedienst dat snap ik ook, die rijden van melding tot melding, en als er een melding staat dan hebben ze maar weinig tijd, dus die moeten afgewerkt worden, dus die komen er op afgevlagen, delen boetes uit en zijn weg, terwijl de jeugdagenten, ja die in principe krijgen die geen meldingen, die zoeken het zelf op en die luisteren ook mee, dus als de surveillance een melding krijgt dat er op de copernicuslaan een groep aan het vervelen is dan zegt de jeugdagent blijven jullie maar hier die pak ik wel. Dat is, en die heeft daar ook de tijd voor, die weet, hierachter ligt geen melding meer voor mij dus die stopt bij die groep en gaat praten, kan goed zijn dat ie pas na 5 minuten zegt waar hij voor komt, snap je, dat ja als die surveillancewagen komt dan denken ze daar komen ze weer aan dat kost me geld. Terwijl als de jeugdagenten komt, dan weten ze dat het ook geld kan kosten, maar ja we komen ook om gewoon een praatje te maken of mee te bijlarten en zo krijg je wel een hoop informatie.

O39: Oke is er nog iets waarvan je denkt dat is ook zeker een aanvulling voor je onderzoek of noodzakelijk om nog te vermelden?

T40: Ja ik zei al die lijst Beke is niet heilig, die, ja zolang ik hem invul lig ik erop te mopperen, ja ik vind hem niet, voor ons niet eigenlijk niet werkbaar, want ja nogmaals hij is veel te veel op de verdovende middelen gericht, waardoor hier in Den Bosch bepaalde groepen zijn die te licht worden ingeschaald en daar moeten wij het mee doen.

O40: Want aan de hand van hinderlijk, overlastgevend of crimineel passen jullie je werk daar op aan?

T41: Ja het is zo dat om het half jaar worden die lijsten ingevuld en dan krijg je de resultaten en dan worden die besproken in een overleggroep dus politie, stichting juvenans en gemeente en dan gaan we kijken welke groepen met voorrang aangepakt moeten worden, want 17 groepen tegelijk gaat niet. Dus wat wij doen is wij maken een top 3 van criminele groepen en uit die top 3 wordt er 1 uitgekozen waar we volop op gaan en onderuit gaan halen, verder worden de overlastgevende groepen bekeken en die worden verdeeld over de wijktafels. En dan worden die daar neergelegd en dan is het de bedoeling dat de wijktafel bekijkt hoe ze die jongeren aan kunnen gaan pakken en ja dat dat

-groepen werden
aangepakt & waar
categoriseren
(Beke lijst)

afneemt en dan kunnen ze wel terugvallen op het owj, dan kloppen ze daar aan en springen ze ff bij om de goede richting op te geven. Zo is de werkwijze in Den Bosch.

O41: Oke dan is het duidelijk zo. Dan wil ik je erg bedanken voor je tijd en informatie!

Interview medewerkers Divers

O = onderzoekster

G1: Ik heb je de vorige keer kort aan mijn collega's geïntroduceerd, maar misschien is het handig om jezelf nog even voor te stellen.

O1: Ja natuurlijk. Nou ik ben Denise Leenaerts, ik studeer Toegepaste Psychologie op het Fontys in Eindhoven en ik ben nou bezig met mijn afstudeeronderzoek bij het Expertisecentrum Veiligheid. Ik doe onderzoek naar het gedrag van jeugdgroepen en hoe bewoners daar tegen over staan. Hoe ze het gedrag ondervinden, beleven en hanteren. En daarbij wil ik dus ook de visies van de professionals meenemen om te kijken in hoeverre dat beeld van de bewoners overeenkomt of verschilt met de feitelijke situatie zoals jullie die schetsen en ik richt mijn onderzoek op jeugdgroepen in wijk West. Nou heb ik al vernomen dat die vooral in Kruiskamp, Schutskamp en Boschveld zitten. En ik vroeg me af of jullie daar wat meer over konden vertellen.

- vooral hanggroepen
dat groepen criminaliteit
- veel overlast
- terecht klachten
bewoners
- bewoners zien
soms spoken

G2: Ja goed er zijn veel verschillende groepen denk ik. Gaande van gewone hanggroepen tot groepen die zich bezig houden met criminele feiten. Een aantal groepen veroorzaken lichte overlast al is de overlast de laatste tijd best wel relatief laag. En een aantal gevallen als er klachten zijn over overlast is die terecht en soms zien ook bewoners spoken.

O2: Oké.

- bewoners melden
soms te snel of

G3: Dat is niet in alle gevallen, maar er zijn bijvoorbeeld situaties bekend waarbij een buurtbewoner ziet dat er gedeald wordt en dan belt naar een jongerenwerker van de dealer is er en ze zijn nu bezig met een deal. En de jongerenwerker zegt dan hardop zwaait ie nu? En dan zegt de bewoner ja. En dat is dan de jongerenwerker, terwijl de buurtbewoner zeker wist dat er gedeald werd, terwijl de jongerenwerker gewoon een praatje aan het maken is met die jongeren. In sommige gevallen...

O3: Oké dus jullie hebben ook contact met de jeugdgroepen in wijk West?

G4: Ja.

O4: Oké en hoe gaat dat in zijn werk? Hoe verloopt dat contact?

G5: Ja heel veel jongeren kennen we vanuit de activiteiten, de jongerenwerkers zijn ook driepellers, ze doen ambulante werk, ze doen het activiteiten gedeelte waarbij we proberen om door middel van sportactiviteiten of kunstzinnige activiteiten het werk trachten van jongeren en een derde peiler is de individuele ondersteuning die we geven aan de jongeren, dus wat ze nodig hebben en hoe ze binnen boord kunnen blijven.

O5: Oké en hoever loopt dat met de leden van de jeugdgroepen? Zit daar verschil in hinderlijke jeugdgroepen, overlastgevende of criminele?

- geen band leden criminele 19
 - goede band leden criminele 19
 - bagen
 - speeltuinen dicht op de huizen
 - troep
 - intimideren
 - mensen
 - bewoners jongeren verstoort doen
 - misschien eerder doelt wit
 - jongeren aangesproken op manier zoals in zelf aangesproken kan willen worden
- J1: De criminele jongeren willen sowieso niet met ons praten, omdat wij een link zijn naar de politie voor hun. Dus die willen sowieso niet met ons praten en die andere groepen die we dus van de activiteiten kennen en dus gewoon een goede band met ons hebben, vinden het gewoon leuk als we komen dus daar hebben we echt goede contacten mee.
- O6: Oké en hoe zien die gedragingen er dan precies uit? Je had het net al over lichte overlast.
- G6: Nou kijk wat dat betreft zit je natuurlijk met een hele grote groep mensen op een relatief kleine ruimte en dat leidt altijd tot ergernis.
- J2: Heel vaak zijn het ook, en zeker in West, dus elke keer kinderen aantreffen die tegen een garagedeur aan voetballen of daar staan van die speeltuintjes heel dicht op de huizen en dan gaan de mensen klagen over jongerenoverlast, maar dat zijn gewoon kindjes van 5 6 die heel de dag aan het spelen zijn.
- G7: Wat we wel vaak zien is dat heel veel jongeren gewoon troep achterlaten waar ze gaan hangen, dus er is gewoon veel bewoners een doorn in het oog natuurlijk. En soms voelen mensen zich snel geïntimideerd als er jongeren daar staan.
- O7: Wat doen de jongeren dan als de mensen zich geïntimideerd worden?
- G8: Heel vaak, kijk zo af en toe kan er iets gebeuren, maar in de meeste gevallen hangen de jongeren gewoon en kijk doordat er zo'n grote groep voor iemands deur staan, komt dat voor heel veel mensen bedreigd over.
- M1: Ook in Kruiskamp vooral, dan zijn er jongeren die voetballen tegen de garages aan en die bewoners komen dan boos naar buiten, schreeuwend en noem maar op, maar de jongeren denken dan we hebben een slachtoffer gevonden, dus die gaan dan juist daar op in. En als de bewoner het misschien op een andere manier had gedaan, was het misschien opgelost geweest.
- G9: Vandaar dat wij ook een soort workshops geven aan buurtbewoners om om te gaan met hangjongeren en dat is met tips en handvaten hoe ze daar dus mee om kunnen gaan.
- O8: Oké en gebeurt dat vaak?
- G10: Ja vaak gebeurt het ook in samenwerking met de wijk.
- O9: Oké en zijn er veel aanmeldingen voor die workshops?
- G11: Ja tot nu toe hebben we vier keer gegeven. Dus in vier verschillende buurten.
- O10: Oké want hoe kan een buurtbewoner een jongere het beste aanspreken?
- G12: Wat heel erg belangrijk is, is denk ik in alle soorten communicatie, is dat je iemand aanspreekt op een manier waarop je zelf aangesproken zou willen worden. En heel vaak, buurtbewoners komen vaak pas naar buiten als ze

- afleiding op jongeren
- agressie leidt tot agressie

- andere manier van aanspreken

- verschillende gevoelens bewoners

heel erg boos zijn op iets. En ja dan vliegen ze af op zo'n jongere en dan ja die jongere zit natuurlijk in zo'n groep, dus voor een jongere is een peergroup heel belangrijk, dus iemand gaat niet willen afhaken op z'n vrienden. En soms is het ook zo dat jongeren benadeeld worden op feiten waar ze eigenlijk niks mee te maken hebben, want soms heeft er een andere groep gehangen of andere jongens hebben iets kapot gemaakt. Maar de ene keer heeft de jongere net iets te lang of maakt iets te veel lawaai en dan komt de buurtbewoner die reageert zijn woede af op zo'n jongere, en ja agressie leidt tot agressie. Dus eigenlijk de belangrijkste tip is spreek iemand aan op de manier waarop je zelf aangesproken zou willen worden. Ja we hebben eigenlijk zo'n hele lijst van tips en ja eigenlijk is het ook gewoon normaal communiceren. Mensen voorstellen, zeggen waarom je komt, zijn allemaal dingen die heel, soms zijn er dingen in communicatie die soms vergeten worden als ze boos zijn of gaan mensen naar jongeren toe en meteen vanuit van wij zijn ouder en die jongeren moeten maar respect hebben voor ons, maar dat is of je het nu leuk vindt of niet maar dat is niet zo.

O11: Oké en wat voor buurtbewoners komen er voornamelijk af op die workshops? Komen daar alle leeftijdsgroepen heen?

G13: Bij de workshops hebben we alle leeftijdsgroepen gehad, er zijn mensen van 20 geweest maar ook mensen van 80.

O12: Heel divers dus. En jullie hebben ook contact met buurtbewoners neem ik aan, hebben jullie een idee wat voor gevoelens het gedrag van jeugdgroepen bij hun oproept?

G14: Dat is heel verschillend. Je kan niet een hele buurt over één kam scheren, soms zijn mensen net verder, want in principe als een hanggroep ergens hangt is het een vorm van sociale controle want niemand gaat ergens inbreken als er een groep van 20 jongeren daar staat. Sommige mensen vinden het minder prettig en sommige mensen vinden het geen probleem. En je hebt altijd van die mensen die bij een park gaan wonen of bij een voetbalveld en dan er last van hebben als daar gevoetbald wordt. Dus je hebt eigenlijk hele verschillende categorieën.

M2: En je hebt ook, waar ik de laatste tijd vaak ben geweest, die oudere mensen die het heel vervelend vinden als jongeren daar rotzooi achterlaten en daar balen ze elke keer van dat ze dat zelf op moesten ruimen en het overlast gedeelte verschilt echt per inwoner.

O13: Oké maar hoe gaat dat dan? Bellen ze dan eerst naar jullie of hoe gaat dat?

G15: Ja dat is eerst bij ons terecht gekomen.

M3: Dus wij zijn er toen op af gegaan en hebben die jongeren aan gesproken van jongens gooi alsjeblieft je papiertje gewoon netjes weg en daarna hebben

ze dat ook gedaan. Dus wat wij wel doen is dat als we een overlast melding krijgen dat we ook op de jongeren afgaan en niet een paar weken wachten. Dus bij een overlastmelding gaan we er meteen op af.

G16: En we kiezen daarbij niet altijd meteen de kant van de buurtbewoners of de jongeren. Vaak proberen we eerst een goede observatie te maken en soms moeten we ook tegen buurtbewoners zeggen van ja sorry maar je mag iets meer tolerant zijn, want jongeren hebben net zoveel het recht om hier te hangen als er een bankje is, mogen alle mensen er op zitten hoor. En ja als er troep ligt dan moeten ze dat inderdaad gewoon opruimen. Maar dat is heel verschillend hoor, want ja over het algemeen.

O14: Accepteren ze dat dan als je zoiets zegt?

G17: Ja kijk in principe sommige mensen accepteren het niet, maar dat is echt de minderheid. De meeste mensen ja die snappen ook wel dat jongeren ook gewoon buiten hangen en in principe, ja je kan niet zeggen dat er helemaal niks is.

O15: Is er een onderscheid te zien in welke buurtbewoners meer last ervaren?

- bewoners snappen ook algemeen
samenhangende is

G18: Nee daar is geen onderscheid in te maken, absoluut ook niet qua leeftijd. Je hebt ook mensen die gewoon last hebben van jongeren bij hun op het pleintje ook samenhangen overdag, dat ze dan als ze op hun terras zitten dat dat lawaai geeft, maar ja daar kan je niks aan doen. Maar de meeste mensen snappen ook wel dat jongeren rond moeten hangen, maar niemand wil natuurlijk geen troep van iemand anders in z'n tuin. En bij sommige ja in hele extreme gevallen komt dat wel een paar keer voor, dat je een conflict hebt.

O16: En wat gebeurt er dan?

G19: Ja, meestal kan af en toe voorkomen dat er geweld gebruikt wordt en dan worden wij vaak ingeschakeld.

J4: Ja mensen zijn soms echt ziek. Ik heb weleens meegemaakt dat buurtbewoners teer op bankjes had gesmeerd of weghalen of aansteken en dat soort dingen. Want dan gaan die jongeren natuurlijk ook reageren, gaan ze sneeuwballen gooien of eieren tegen de ruiten.

O17: Oké en hoe lossen jullie uiteindelijk dan zoiets op?

- buurtbewoners
en is met
elkaar in contact
brengen

J5: We proberen de buurtbewoners en de jongeren met elkaar in contact te brengen, maar als het echt al zover is ja dat het niet meer werkt, dan is het vaak wel dat de politie er tussen komt. Maar wij proberen dat wel altijd te voorkomen, ook voor onze jongeren en voor de leefbaarheid in de buurt.

G20: Heel vaak zijn we wel op tijd voordat er echt een conflict is, omdat we heel vaak de straat op gaan. Als jongens iets op de grond gooien, kijk dan

- preventief

als buurtbewoner in ()
- gezien en gesproken
niet eveneens
uitroep maar

- buurtbewoners mo-
gen elkaar niet

- jongeren wel
aanspreekbaar

staat daar de prullenbak, dus heel vaak kan je zo iets wel voorkomen. Ik bedoel door jongeren gewoon rustig te maken.

J6: Inderdaad, als je vaker preventief bezig bent, tenminste er voldoende bij bent, is het wel op te lossen, als mensen last hebben kunnen we ook afspreken van luister zet je scooter 10 meter verder dan heeft niemand er last van. Meestal werkt dat wel om een afspraak te maken, want meestal helpt het wel als mensen elkaar gezien en gesproken hebben.

G21: En wat wij ook als tip meegeven aan buurtbewoners, zoek ook gewoon contact als er nog niks aan de hand is, dan is het veel makkelijker om te als ze al dan overlast veroorzaken, kan je dat makkelijker met elkaar bespreken.

O18: Maar jullie gaan ook vaak samen met buurtbewoners naar de jongeren toe om elkaar in gesprek te laten komen of niet?

G22: Nee dat niet, het is echt pas meestal als het uit de hand gelopen is, dan spelen wij af en toe een bemiddelende rol, maar dat is meestal wij spreken jongeren aan en wij raden buurtbewoners aan om gewoon contact met ons op te nemen. Dus in principe, ja bijna alle jongeren zijn best wel aanspreekbaar. Ik zit zelf bijna 17 jaar in het jongerenwerk en voornamelijk ambulant jongerenwerk en ik heb op straat nog geen enkele keer een probleem gehad. De ergste reactie die ik gehad heb is van met jou wil ik niks te maken hebben, oké ja dat is goed. En dat is mij twee keer gebeurd in 17 jaar tijd.

O19: Oké maar met de echte criminele jeugdgroepen daar hebben jullie dus niks mee te maken?

J7: Nee daar werken wij niet echt mee. We komen ze wel tegen en je hebt wel neefjes en broertjes waar je mee praat, dus je geeft ze een hand en je vraagt hoe het met ze gaat en je praat over voetbal en je loopt weer door. Maar niet dat wij daar ons op richten en zij zoeken ons ook niet echt op zeg maar.

G23: En de meeste geven ons best wel respect, want de meeste willen niet dat hun broertje of neefje niet crimineel wordt, dus en je weet van elkaar waar ze mee bezig zijn. En zij weten ook echt wel dat wij weten waar ze mee bezig zijn en ja in principe, er zijn weinig groepen waar wij echt weggestuurd worden.

J8: Ik heb dat nog nooit meegemaakt.

M4: Ja soms zijn ze wel onaardig hoor.

J9: Ja dat ze geen hand willen geven of zo. En dat je steeds..

O20: Oké en met wie werken jullie allemaal samen?

G24: Nou wij zitten in een netwerk en daar wordt gekeken van wie welke aanpak gebruikt en in sommige in de meeste gevallen is dat de jongerenwerker, maar als de situatie te erg wordt dan neemt de politie het over. Dus daar worden wel afspraken over gemaakt. En daar zit ook iemand

van de gemeente bij, ja van verschillende partijen, vaak wordt gekeken bij individuele als bij groepsproblematieken wie de beste oplossing is.

M5: Soms worden ook straatcoaches gebruikt. Dan stappen de straatcoaches er op af.

J10: Ja of maatschappelijk werk. Loopt het echt uit de hand.

O21: En wat doet een straatcoach precies?

M6: Een straatcoach is bevoegd om iemand weg te sturen. Als wij in gesprek gaan en die jongeren willen niet weggaan dan ja oké, maar de taak van de straatcoach is gewoon van he jongens jullie moeten hier weg, opzouten.

J11: Dat is gewoon een beveiligingsbedrijf.

G25: Wat dat betreft, we hebben geen bevoegdheid om die jongens weg te sturen, we kunnen het alleen maar vragen. Soms kunnen we het wel dringend vragen, maar we kunnen ze geen klappen geven.

M7: Het hangt van ons af ook want soms hangen we het aan een activiteit. Dan kunnen we ze iets opleggen, van we willen niet dat je daar hangt en daar en daar en als je dan toch daar en daar hangt dan maken we het zo makkelijk dat ze niet bij de activiteiten mogen zijn. Als we uitstapjes doen dan kunnen we tegen zo'n jongere zeggen van ja je mag niet mee want we hebben je toch daar gesignaleerd. Dus die jongen is ook bang te maken als ie ons ziet want dan weet ie dat ie daar niet mag zijn.

O22: Oké en hoe zit het met de buurtvaders?

J11: Die zijn hier wel, ook in West. In Kruiskamp ook, maar daar hebben wij geen contact mee.

M8: In het verleden heb ik daar wel mee samengewerkt. Die hielpen ook met activiteiten en het aanpakken van jongeren samen met ons.

O23: Wat werkt nou het beste bij een jeugdgroep om daar mee om te gaan??

G26: Meestal relax, maar je moet het eigenlijk situatie per situatie bekijken. Kijk als er een groep is die wij echt al in beeld hebben en alles mee gedaan hebben dan kan je daar ook echt wel een keer boos op worden, maar je moet het eigenlijk situatie per situatie bekijken. Als je duidelijke afspraken maakt met zo'n groep en je hebt je duidelijk ingespannen voor zo'n groep en ze komen hun afspraken niet na dan ga je van he jongens, flikkers en dit en dat en dan toon je ook gewoon dat je boos bent. Dus gewoon inschatten van wat werkt het beste op dat moment.

O24: Maar dat doet dan ook echt wat met hun als jullie boos worden?

G27: Ja natuurlijk, het hangt ook van ons af he, want sommige jongens zijn ook echt van ons afhankelijk.

O25: Oké en wat zou de gemeente nog meer kunnen doen?

G28: Nou ik zou wel een auto van de zaak willen en.

- jongeren dan
echt bij hen zijn
van jeugdwerk

O26: Haha ik bedoel met betrekking tot het gedrag van jeugdgroepen en perceptie van bewoners.

G29: Nee maar goed, wat dat betreft zitten we natuurlijk in een fase van bezuiniging. We hebben natuurlijk heel veel ideeën hoe we jongeren kunnen betrekken, maar dat kost allemaal tijd en middelen.

- bezuinigingen
- minder tijd
- en middelen

- minder jongeren
- werkers

- minder voordeel
- contact jongeren
- alleen in beeld
- bij matching
- of negatief
- gedrag

J12: Door de bezuinigingen ook, vroeger had ieder een wijk en twee jongerenwerkers en die kende ook alle jongeren in die wijk en of het er nou goed of slecht mee ging. Nu zijn er nog maar 5 jongerenwerkers en die moeten heel de stad zeg maar bedienen en dan kom je dus wel, daar lopen we nu tegen aan, dat je dan alleen maar negatieve situaties komen, dus met negatieve jongeren in contact komen, waardoor je alleen de negatieve kant ziet en bijna niks doet met jongens die net een beetje op de rails zitten. Dus eigenlijk komen ze bij ons pas in beeld als er een overlastmelding is gedaan. We hadden eerst heel veel leuke contacten.

G30: En toen konden we ook meer preventieve acties opzetten.

O27: Maar dat kan nu dus minder door de bezuinigingen?

G31: Ja. We zijn nu gewoon met minder mensen. De wijkwerker doet ook jongerenwerk maar die heeft ook nog een takenpakket dus dat wordt minder specifiek op jongeren gericht, dus alles wordt nu bezuinigd.

- meer wijkwerkers
- die jongerenwerk
- doet, maar nu
- niet voor opgeleid
- is

J13: Het zijn nu ook andere types die niet zo gemakkelijk contact maken dan wij. Wij zijn echte jongerenwerkers en wij zijn gewoon getraind om met jongeren te communiceren. Ja als je ouderenwerker altijd bent geweest of opbouwwerker dan spreek je niet echt de taal van de straat.

G32: En zeker als je nog nooit met moeilijke jongeren hebt gewerkt. Voor hen is het gewoon anders. En daarom doen wij nu ook cursussen aanbieden aan collega's hoe stap je op jongeren af. Dan gaan we ook samen met een wijkwerker naar een bepaalde groep en gaan we in principe die jongeren ook voorstellen aan de wijkwerker en geven we tips en handvaten en gaan we gezamenlijk kijken hoe dat het beste kan.

O28: Zijn er nog andere dingen waarvan jullie denken dat moet nog verteld worden of dat is belangrijk om mee te nemen nog voor in je onderzoek?

G33: Wat wel belangrijk is, er wordt nu in het kader van bezuinigingen steeds meer beroep gedaan op vrijwilligers en op het netwerk om de persoon heen als het om een individuele casus gaat, maar je kan niet zomaar iedere vrijwilliger hier bij betrekken. Je moet namelijk heel veel investeren hierin en dat kost heel veel tijd en daar moet je drie keer zo veel tijd in steken als dat je eruit haalt. Het houdt een keer op. En de kwaliteit wordt minder en zeker in de moeilijke wijken, ja dan moet je toch beroep doen op het netwerk van zo'n jongere, maar vaak is dat netwerk zelf ook crimineel of soms hebben ze een ontzettend laag niveau.

- meer beroep
- op vrijwilligers
- daar bezuinigingen
- meer financiële
- kwadebait

O29: Oké dus jullie trekken ook wel eens het gezin erbij?

J15: Ja niet altijd dat ligt aan de situatie, soms kiezen we er bewust voor om ze er niet bij te betrekken.

O30: Wanneer is dat?

J16: Als bijvoorbeeld heel het gezin crimineel is of als je bijvoorbeeld ja sommige jongeren worden gewoon heel zwaar gestraft thuis. Dus we leggen niet altijd alles bij ouders en melden negatief gedrag niet altijd, omdat we weten dat ze dan veel klappen krijgen thuis. Dus dan moet het wel heel erg zijn, niet omdat ze een keer een grote mond hebben gehad of zo. Dan ga ik dat niet tegen die vader zeggen omdat ik dan weet dat hij met de riem krijgt of erger.

G34: Als wij bijvoorbeeld van bepaalde Turkse meisjes iets zouden zeggen, vooral op seksualiteit, dan krijgen ze er echt van langs.

J17: Ja die afweging moeten wij wel maken.

O31: Oké dan wil ik jullie super bedanken voor het gesprek en jullie tijd.

Schriftelijk interview wijkagent

Waar in Schutskamp bevindt de jeugdgroep zich precies?

- verschillende hangplekken

Er zijn verschillende jeugdgroepen. Soms staat een groep op een vaste plek en soms zwerven ze rond. Vaak geven we ze een benaming van de plek waar de het vaakst staan.

Wat versta jij onder jeugdgroepen?

Een wijkagent heeft meer jeugdgroepen dan er bij de gemeente terecht komen. Alleen de zwaardere komen bij de gemeente terecht.

Heiltheuvelgroep: aan voorzijde van de Albert Heijn.

Willem Barentszgroep: omgeving Willem Barentszstraat (rondzwervend)

Hoofdaandeel vormen kinderen uit Romagezin.

Columbusgroep: Omgeving Columbusstraat (rondzwervend)

Dirk hartoggroep: Oorspronkelijk op kopse kant flat Dirk Hartogstraat, thans verspreid.

Deze laatste locatie ligt bij het Johan Cruijffcourt en daar is het over het algemeen vaak druk met jeugd en voertuigen.

Wat maakt deze groep een jeugdgroep? (Is dit vastgesteld door de shortlistmethodiek?)

- jongen die groeperen tijdens enige tijd

Voor mij is dat als er meerdere jeugdigen bij elkaar groeperen en dit gedurende enige tijd.

- scoren volgens shortlist

De groepen die bij de gemeente terecht komen zijn groepen die scoren volgens de shortlistmethode.

- zowel hinderlijk, overlastgevend als crimineel

De Heiltheuvelgroep was in het verleden hinderlijk/overlastgevend. Vorig jaar is de groep van de lijst gehaald omdat er geen klachten meer kwamen. Het is wel een flinke groep autochtone jeugd.

De andere groepen variëren van hinderlijk tot crimineel. (het valt overigens niet mee om ze als crimineel bestempeld te krijgen) Bij deze groepen komt vermogenscriminaliteit voor.

- vermogenscriminaliteit

Deze andere groepen zijn over het algemeen 100 % allochtoon van samenstelling.

- 100% allochtoon van samenstelling

Wat voor soort jeugdgroep is het (hinderlijk, overlastgevend of crimineel)?

Zie vorig antwoord.

Welke gedragingen vertonen ze? Ondervinden bewoners hier last van?

- vervelend gedrag

Ze staan of lopen rond en vertonen met regelmaat vervelend gedrag.

- rondlopen/hangen

Bewoners storen zich aan brutaliteit en de groepsvorming.

- brutaliteit

Er zijn bij de groepen personen die we verdenken van inbraken. Ook is er sprake van dealen en overlast van bromfietsen/auto's.

- inbraken

- dealen

- overlast + auto's

- auto's

Hoe denkt u dat de bewoners van Schutskamp het gedrag van deze jeugdgroep ervaren/beleven?

bewoners voelen
zich niet prettig

omstandelijke
hege pastanten
rotzooi

vermijden
- bang
- melden

- gevoelens lit
begrijpelijk voor
ig weet ook

- geen verklaring
op papier
willen anoniem
blijven

- meer met
bewoners praten

- klachten over
toezicht, verlichting

door bezuinigingen
minder toezicht

Bewoners voelen zich over het algemeen niet prettig als er sprake is van groepsvorming. Vaak zijn de groepen ook niet vriendelijk naar passerende bewoners. Er wordt gescheurd met bromfietsen en auto's en wordt er rotzooi achtergelaten.

Hoe gaan de bewoners in uw ogen om met het gedrag van de jeugdgroep?

De bewoners gaan de groepen uit de weg. Ze zijn er bang voor. Ze melden wel wangedrag van de groepen.

In de literatuur staat veel beschreven over het ontstaan van onveiligheidsgevoelens en angstgevoelens bij buurtbewoners door jeugdgroepen. Denkt u dat dit soort gevoelens adequaat zijn met betrekking tot de jeugdgroep in Schutskamp? Waarom wel/niet?

Per groep verschillend, maar gezien de regelmaat waarin groepsleden met de politie te maken krijgen is een bepaalde vorm van die gevoelens wel begrijpelijk.

Onlangs zijn enkele leden van de Columbusgroep opgepakt ter zake dealen.

In hoeverre maken bewoners gebruik van uw functie in de wijk?

Ik krijg veel te horen en mensen weten mij wel te vinden. Er zijn echter nagenoeg geen bewoners die bij incidenten een verklaring op papier af willen leggen. Men wil wel melden maar verder anoniem blijven.

Wat zou de gemeente nog kunnen doen met betrekking tot de perceptie van de bewoners in uw ogen indien de bewoners zich angstig/onveilig voelen?

Dit is een lastige vraag omdat we al veel met de gemeente bezig zijn om het veiligheidsgevoel te verhogen.

Meer met bewoners in gesprek gaan en openstaan voor hun problemen.

Mensen klagen ook over gebrek aan verlichting, toezicht en over de brandgangen die niet afgesloten zijn.

Door bezuinigingen is er ook minder Stadstoezicht in de wijk dan enkele jaren geleden.

Hoe kunnen professionals hier aan bijdragen?

Zoals gezegd zijn we daar veel mee bezig. Nu zijn we weer bezig met een opzet voor de volgende wijktafel met als thema veiligheid

Transcripten observaties

Niet-participerende observatie Boschveld

staand van
19:20m

observatie
achteruitkijk-
spiegel / zijspiegel

andere uitstraling
buurt

killer
achterstand
niet fullig
lawaai
roepen hard
scooters lawaai
preken andere
taal

oppikken mensen
houw brengen
verdachte bezig-
heden

in auto's niet
uitstappen
wegrijden
houw brengen
daar naar buig
hand geven

kijken naar
onderwerpers
kingsrijden

ongemakkelijk
idee dat ze
het daar hebben

bang
beangstigend

Ik heb de auto op, ik denk, ongeveer 50 meter van de jeugdgroep geparkeerd. Ik sta eerst achter andere auto's en achter bomen waardoor ik de jeugdgroep niet goed zie. Ik verplaats mijn auto en sta op ongeveer 20 meter van de jeugdgroep vandaag. Ik heb mijn auto omgedraaid, zodat ze geen vol zicht hebben op mij, dus ze kunnen mij niet via de voorruit zien. Via mijn achteruitkijkspiegel en zijspiegels en af en toe achterom kijkend via de achterraut observeer ik eerst de gedragingen van de jeugdgroep. Het valt me op dat deze buurt al een hele andere uitstraling heeft dan in Kruiskamp en Schutskamp. Het is hier naar mijn mening wat killer en lijkt meer op een achterstandsbuurt, niet echt een fleurige buurt in ieder geval. De jongeren maken lawaai, roepen hard, laten hun scooters aan staan en praten veel in een andere taal, geen Nederlands in ieder geval. Een auto met een jongeman erin rijdt steeds even weg en komt dan terug. Soms pikt de auto jongens op, maar brengt deze ook weer terug. Er komen meerdere jongens aangelopen, ouder dan die er nu staan. Sommige jongens lopen naar een auto waarin iemand zit die niet goed zichtbaar is, gaan een tijdje in de auto zitten en stappen daarna weer uit. De auto rijdt weg, komt weer terug, jongen buigt door het raampje, geeft een hand aan iemand in de auto en loopt weer weg. Ik weet niet of het zo is, maar het zou kunnen zijn dat hier sprake was van dealen, maar dat durf ik niet met zekerheid te zeggen. De auto, en sommige scooterrijders, rijden langs mijn auto. Ik zie ze kijken, ook de jongens die aan het hangen zijn, zie ik via mijn achteruitkijkspiegel steeds naar mijn auto kijken. De auto rijdt langzaam nog een keer langs mijn auto, ik probeer normaal over te komen door op mijn telefoon te gaan zitten en te turen naar het kinderdagverblijf aan de overkant in de hoop dat de jongens denken dat ik op iemand sta te wachten. Ik begin me langzaam ongemakkelijk te voelen, omdat ik het idee krijg dat ze me in de gaten hebben, de jongens lopen af en toe een eindje in mijn richting, kijken en lopen weer verder. Ik voel ongemakkelijk en ben bang dat ze in mijn auto stappen, ik vind de jongens er ook beangstigend uitzien, omdat ze met

grote groep
onveilig

bang om langs
te gaan lopen
weggereden

een grote groep zijn. Opeens voel ik me erg onveilig en vraag ik me af waar ik mee bezig ben en waarom ik niemand heb meegenomen. Ik durf niet meer langs de groep te gaan lopen, omdat ik me niet veilig voel en omdat ik denk dat ze me in de gaten hebben. Ik ben toen maar weggereden.

Niet-participerende observatie Kruiskamp

Ik parkeer mijn auto op de parkeerplaats bij de Heiftheuvelpassage. De Albert Heijn is nog open. Vanuit mijn auto heb ik goed zicht op de jongeren, sta tussen auto's op ongeveer 20 meter bij ze vandaan, maar ze kunnen mij niet zien heb ik het idee, omdat er meerdere auto's staan. De jongeren zijn erg aanwezig, tot aan het irritante toe. Ze schreeuwen, schelden tegen elkaar, schoppen af en toe tegen prullenbakjes aan en zorgen duidelijk voor overlast bij omstanders. Deze lopen namelijk allemaal om hun heen. Ik heb geen omstanders gezien die er binnen een afstand van ongeveer 3 meter langs liepen. De jongeren richten zich echter niet op de bewoners. Het is nog licht en er lopen mensen over straat, dus ik kies ervoor om de auto uit te stappen en langs de groep te gaan lopen. Ik hoor ze smiespelen, maar kan niet verstaan wat ze precies zeggen. Wel heb ik het idee dat het over mij gaat, omdat ze me doordringend aankijken en blijven aankijken ook. Ik vind het irritant en voel me ongemakkelijk, omdat ik het idee heb dat het over mij gaat. Ik negeer de jongeren en loop door, omdat ik geïrriteerd ben door het gedrag en me ongemakkelijk voel.

erg aanwezig
irritant
schreeuwen
schelden tegen
elkaar
tegen prullenbakjes
schoppen
overlast

afstand omstanders 1,7 m

smiespelen

doordringend
aankijken

irritant
ongemakkelijk
negeer
doorlopen
geïrriteerd

Niet-participerende observatie Schutskamp

Ik parkeer mijn auto aan het begin van een zijstraat van de weg waar de jongeren staan, op ongeveer 20 meter afstand van de groep. Sommige zijn aan het voetballen, de rest hangt er een beetje bij. Ze praten harder dan andere mensen, zijn erg aanwezig, lacherig en zorgen hiermee voor geluidsoverlast. Af en toe hoor ik ze roepen tegen iemand die langs komt lopen en geen deel van de groep is. Twee omstanders lopen door en reageren niet, één bewoner reageert met een opgeven stem dat ze hun mond

voetballen
rondhangen
hard praten
erg aanwezig
lacherig
geluidsoverlast
roepen

omstanders 1,9

reageert met een
opgeven stem

10/2001

fluiten,
complimenten

lachen
vriendelijke

moeten houden. Jongeren zijn hierna stil en ik zie ze lachen als de man voorbij is gelopen. Ze maken rotzooi door papiertjes op de grond te gooien en deze niet op te ruimen. De jongeren staan tegenover huizen en het is nog licht, dus ik voel me veilig genoeg om de auto uit te stappen en langs te lopen. Als ik naar ze toe loop, dus met mijn gezicht naar ze toe gebeurt er niks, ze kijken wel, maar ze zeggen niks. Zodra ik net langs ben gelopen, fluiten ze (fiet-fieuw) en complimenteren ze me met: ziet er goed uit meid. Ik moet lachen, draai me om en bedank ze. Ik voel geen angst bij de jongens, vind het wel grappig dat ze zo reageren. Hierna laten ze me ook met rust.

	Boschveld
Ondervindingen	
Hinder	
Overlast	
geluidsoverlast ook van scooters	Geluidsoverlast X scooters
Overtreden verkeersregels	
provoceren	Provoceren X
Lichte gewelds- en vermogensdelicten	
Rondhangen	Rondhangen X
Treiteren	
Discrimineren	
Vernielen goederen	
Lichte en zware geweldpleging	
Zware geweldpleging	
Zware vermogensdelicten	
Overig	leek op deuren, deuren steeds naar mij op en naar rijden
Onveiligheidsgevoel	X
Angstgevoel	X
Stress	
Overig	duikt ook er nog in de gaten heb ik gevoeld me betrappt
Vermijden	X
Sociale steun	
Cognitieve herstructurering	
Positieve emoties	
Zingeving	
Betekenis geven aan de situatie	
Overig	weerspreken, niet langdurig

keken steeds naar
mij in auto
leek op deuren
mij op en naar
rijden
omgeving
angst

betreft
was dat te
het naderen
in de gaten
hadde gaten
vermijden

weerspreken
niet langdurig

Hele andere uitstraling dan in zwitsers/Schweitsers. Want er is meer "achter-
stand" maar, niet echt, flitsing.
Jongeren maken lawaai, roepen hard, laten scooters aan staan, praten veel in
andere taal ook ten rijdt steeds even weg in auto, pikt jengens op, brengt
ze terug. Sommige jongeren lopen dan naar auto, gaan daar even in zitten
stappen uit, lopen weg, auto licht weer weg. Deuren?? Auto in somer
rijden langs auto, bij jongeren steeds kijken. In ochter, wie kijkt spiegel
wie ik de jongeren ook steeds kijken rijden langs, kijken in m'n auto,
naar mij. Voel me betrappt, word iger alsof te recht in de gaten hebben.
Voel me niet op m'n glimise, bang dat te in m'n auto stappen opéén.
Voel me geen erg onveilig taal in m'n hoofd dat te me nu echt
in de gaten hebben. Toen maar weerspreken, durfde niet ook nog even
lang te lopen.

	Schutskamp
Ondervindingen	
hinde	Hinder
overlast	Overlast
geluidsoverlast	Geluidsoverlast
	Overtreden verkeersregels
procceren	Provoceren
	Lichte gewelds- en vermogensdelicten
reidhangeren	Rondhangen
	Treiteren
	Discrimineren
	Vernielen goederen
	Lichte en zware geweldpleging
	Zware geweldpleging
	Zware vermogensdelicten
Rechtstreekse complimenten	Overig
	Onveiligheidsgevoel
	Angstgevoel
	Stress
Grappig gevoel	Overig
	Vermijden
	Sociale steun
	Cognitieve herstructurering
positieve emoties	Positieve emoties
	Zingeving
	Betekenis geven aan de situatie
vreemde klug doen	Overig

Jongeren hangen voornamelijk, praten harder dan andere mensen, erg aanwettig, lacherig, doen zorgen wel voor (geluids) overlast. Reageren anderszins af en toe roepen proberen uit te lokken als bewoner reageert op vijandige manier → jongeren stil, zachter lachen maken roltocan met popje van kleren, laten ze op de grond liggen.
 Als ik langzaam met gezicht naar hun toe gebeurt naar hen te te net voorbij fluiten en complimenten: "Hier is goed uit".
 Geen angst bij jongeren, wordt het wat grappig. Daar om en tag belandt. Geen reactie. Laten nu verder met rust.

	Kruiskamp
Ondervindingen	
<i>hinder</i>	Hinder
<i>overlast</i>	Overlast
<i>geluidsoverlast</i>	Geluidsoverlast
	Overtreden verkeersregels
<i>gevoelens</i>	Provoceren
	Lichte gewelds- en vermogensdelicten
<i>ronddringen</i>	Rondhangen
	Treiteren
	Discrimineren
<i>vernietigen goederen</i>	Vernietigen goederen
	Lichte en zware geweldpleging
	Zware geweldpleging
	Zware vermogensdelicten
<i>Schelden</i>	Overig
	Onveiligheidsgevoel
	Angstgevoel
	Stress
<i>ongemakkelijk gevoel</i>	Overig
	Vermijden
	Sociale steun
	Cognitieve herstructurering
	Positieve emoties
	Zingeving
	Betekenis geven aan de situatie
<i>lopen, doorlopen</i>	Overig

* Jongeren zijn bij aanwezigheid, ze doen uitbreiden tot, hard schreeuwen, schelden tegen elkaar, tegen pullenbakjes schoppen. Bewoners lopen er om heen jongeren laten bewoners wel met rust.
 Bij langslapen gaan jongens mispelen, want ik vind het wel me
 ongemakkelijk, omdat ik wil dat ze het over mij hebben, over-
 duren lang kijken ook heb ze genegeerd en ben doorgelopen
 ze zijn niet meer, er is een

Open coderen bewoners

- Kruiskamp
Vrouw
Aanwezige jeugdgroepen
Geen last
Geen slachtofferervaring
- Boschveld
Man
Aanwezige jeugdgroepen
Last
Troep
Vrouwonvriendelijk → fluiten, schelden
Lawaai
Lawaai scooters
Troep
Grote mond bij aanspreken
Geen slachtofferervaring
Zelf niet erg vinden
Vrouw bang
Man verdrietig hierdoor
Wel invloed
Vrouw bang alleen op straat
Aanspreken
Tijdverdrijf voor jongeren
Meer prullenbakken
Vaker schoonmaken
Buurt vrouwvriendelijker maken
- Kruiskamp
Vrouw
Aanwezige jeugdgroepen
Verschrikkelijk
Brutaal
Schelden
Bedreigen
Erger in de zomer
Bang
Niet alleen op straat durven
Slachtofferervaring
Naar
Erg

- Dagelijkse bezigheid
- Veel invloed
- Dagelijkse stress
- Bang alleen op straat 's avonds
- Stress
- Ontwijken
- Vermijden
- Besef bij jongeren
- Consequenties voor jongeren
- Gebeurd niks bij aangifte
- Schutskamp
 - Man
 - Vrouw
 - Aanwezige jeugdgroepen
 - Vervelend
 - Lawaai
 - Overlast
 - Drugs
 - Intimideren → fluiten, roepen
 - Slachtofferervaring
 - Naroeppen
 - Bij aanspreken meer doelwit
 - Vervelend
 - Onveilig alleen
 - Angst bij naroeppen en bedreigen
 - Invloed bij aanwezigheid
 - Onveilig door eerdere ervaring
 - 's Avonds vermijden
 - Thuis blijven
 - Meer contact met professional
 - Professional moet contact zoeken
- Boschveld
 - Man
 - Vrouw
 - Kinderen
 - Aanwezige jeugdgroepen
 - Gevaarlijk
 - Wegpesten
 - Macht hebben
 - Troep

- Drugs
- Grote mond
- Slachtofferervaring
- Verschrikkelijk
- Geen invloed
- Tijdverdrijf jongeren → inleven in jongeren
- Praten andere ouders
- Meer speelgelegenheden
- Regels bij speelplaatsen
- Kruiskamp
- Vrouw
- Aanwezige jeugdgroepen
- Geen last
- Kleine irritaties
- Hangen
- Lawaai
- Geen slachtofferervaring
- Vervelend
- Geen goede rust
- Last bij aanwezigheid
- Ergeren
- Ontwijken
- Negeren
- Professional jongeren vaker aanspreken
- Kruiskamp
- Vrouw
- Aanwezige jeugdgroepen
- Beangstigend
- Bang
- Roepen
- Overlast
- Geen slachtofferervaring
- Geen begrip
- Bang om last te gaan ervaren
- 's Avonds niet meer de deur uit
- Om heen lopen
- Omdraaien
- Geen problemen
- Meer toezicht in wijken

- Schutskamp
Man
Vrouw
Aanwezige jeugdgroepen
Geen last
Geen slachtofferervaring
Wel erge verhalen gehoord buurtbewoners
- Boschveld
Man
Aanwezige jeugdgroepen
Niet storend
Kent burens die wel vervelend vinden
Wel slachtofferervaring
Geen invloed
- Boschveld
Man
Aanwezige jeugdgroepen
Geen last
Geen slachtofferervaring
Prima bij geen overlast
Geen invloed
Niet mee bemoeien
Maatregelen treffen bij overlast
- Kruiskamp
Man
Vrouw
Aanwezige jeugdgroepen
Vervelend
Slachtofferervaring
Dreigend
Provoceren
Bang
Politie bellen
Melden
Oppakken
- Schutskamp
Vrouw
Geen aanwezige jeugdgroepen
Geen slachtofferervaring

- Kruiskamp
Man
Vrouw
Kinderen
Aanwezige jeugdgroepen
Vriendelijke jongeren
Geen slachtofferervaring
Verrijking
Buurttoezicht door jeugdgroepen
Geen invloed
Vriendjes van kinderen
Praatje maken
Behandelen zoals je zelf behandeld wilt worden
Vriendelijk zijn
Niks bij geen overlast
Mensen informeren over de jongeren.
- Kruiskamp
Vrouw
Kind
Aanwezige jeugdgroepen
Brutaal
Asociaal
Bang voor invloed op kinderen
Schelden
Treiteren
Lawaai
Overlast
Geen slachtofferervaring
Geen invloed
Meer toezicht
- Boschveld
Man
Vrouw
Aanwezige jeugdgroepen
Geen last
Geen slachtofferervaring
- Kruiskamp
Vrouw
Geen aanwezige jeugdgroepen
Geen slachtofferervaring

- Kruiskamp
Man
Vrouw
Aanwezige jeugdgroepen
Last
Terroriseren van buurt
Schelden
Overlast
Troep
Lawaai
Drugs
Slachtofferervaring
Vervelend
Onveilig
Stress
Veel invloed
Verhuizen
Veel stress
Grote mond terug
Dreigen
Angst
Vermijden
Praten met andere mensen
Omlopen
Thuis blijven
Meer toezicht
- Boschveld
Vrouw
Aanwezige jeugdgroepen
Last
Rotzooi
Slachtofferervaring
- Boschveld
Man
Aanwezige jeugdgroepen
Last
Troep
Kwajongensstreken
Geen slachtofferervaring
Normaal, hoort erbij

- Invloed als jeugdgroep iets doet
- Onveilig
- Negeren
- Niet reageren
- Meer prullenbakken
- Vaker schoonmaken
- Buurt opfleuren
- Schutskamp
- Vrouw
- Aanwezige jeugdgroepen
- Geen last
- Geen slachtofferervaring
- Praatje maken
- Benaderen zoals je zelf benaderd wilt worden
- Niks
- Kruiskamp
- Vrouw
- Aanwezige jeugdgroepen
- Onveilig voelen
- Roepen
- Intimideren
- Lawaai
- Troep
- Slachtofferervaring
- Vervelend
- Onveilig
- Bang
- Invloed bij aanwezigheid
- Dochter opbellen
- Vermijden
- Jongeren aanpakken
- Boschveld
- Man
- Kind
- Aanwezige jeugdgroepen
- Asociaal
- Buurt toe-eigenen
- Geen slachtofferervaring
- Verveling van jongeren
- Irritant

- Geen invloed
- Negeren
- Doorlopen
- Meer speelgelegenheden
- Boschveld
- Vrouw
- Aanwezige jeugdgroepen
- Hoort erbij
- Geen slachtofferervaring
- Schutskamp
- Vrouw
- Geen aanwezige jeugdgroepen
- Geen slachtofferervaring
- Schutskamp
- Man
- Vrouw
- Aanwezige jeugdgroepen
- Intimideren
- Uitschelden
- Grote groep intimiderend
- Geen slachtofferervaring
- Geen invloed
- Vermijden
- Praten met burens
- Meer buurtvaders
- Schutskamp
- Vrouw
- Kind
- Aanwezige jeugdgroepen
- Geen last
- Geen slachtofferervaring
- Kruiskamp
- Man
- Aanwezige jeugdgroepen
- Vervelend
- Lawaai
- Troep
- Scooters
- Grote mond

- Dreigen bij aanspreken
- Slachtofferervaring
- Boschveld
- Vrouw
- Aanwezige jeugdgroepen
- Vervelend
- Vermijden
- Roepen
- Fluiten
- Seksistische opmerkingen
- Slachtofferervaring
- Intimiderend
- Bang om slachtoffer te worden
- Vermijden
- Andere weg pakken
- Constante toezicht
- Schutskamp
- Vrouw
- Geen aanwezige jeugdgroepen
- Geen slachtofferervaring
- Kruiskamp
- Man
- Aanwezige jeugdgroepen
- Asociaal
- Overlast
- Mensen onveilig laten voelen
- Geen slachtofferervaring
- Storend
- Grote mond
- Irritant
- Geen invloed
- Aanspreken
- Niet bang laten maken
- Vertellen wat ze moeten doen
- Hangplekken buiten woonwijken
- Boschveld
- Vrouw
- Geen aanwezige jeugdgroepen
- Geen slachtofferervaring

- Boschveld
Vrouw
Aanwezige jeugdgroepen
Vervelend
Overlast
Geen slachtofferervaring
Intimiderend
Bang om slachtoffer te worden
Invloed bij aanwezigheid
Overdag minder onveilig
Vermijden
Iemand aan de telefoon houden
Veiliger gevoel creëren

Open coderen professionals

- Professional jongerencentrum
Heel aantal jeugdgroepen
Verschillende plekken
Overlast gevend
Voetballen tegen garages
Criminaliteit
Dealen
Zwaardere criminaliteit
Dealwerk
Zware inbraken
Autohandel
Geen ambulant werk door geldverschuiving
Niet meer straat op kunnen
Voor geldverschuiving wel
Handhaving
Gesprekken met buurtbewoners
Afsluiten brandgangen
Kijken hoe jongeren binnen boord te houden
Activiteiten
Jongeren ontmoeting plekken
Oudere jeugd baas speelpleinen
Hiërarchie
Kleine jeugd gedrag overnemen
Turkse afkomst
Aanmerking politie en justitie
Geen startkwalificatie

Geen diploma
Geen werk
Niet volledig Nederlandse jeugdgroepen
Allochtone afkomst
Wel in Nederland geboren
Gemixte culturen
Wegpesten
Ouders hebben problemen met jeugdgroepen
Niet leuk
Ontroerd bewoners
Bang voor verkeerde invloed op hun kinderen
Taalgebruik
Aanspreken
Hoge drempel
Scheelt per bewoner
Klachten
Meer bekend met elkaar, meer aanspreken
Groepen verplaatsen
Rommel
Klachten bewoners met en zonder kinderen
Vaker moeders
Jongeren vertrouwen jeugdwerkers
Aantal jeugdgroepen afgenomen of gelijk gebleven
Imago jeugdgroepen negatief
Weerstand
Vooral allochtone jongeren
Kennen en gekend worden
Samen dingen doen (inwoners en jeugdgroepen)
Vriendelijke benadering
Angst wegnemen kennen en gekend worden
Minder onveilig voelen
Imago door media
Marokkanen vooral
Nare ervaring doet generaliseren
Respectvolle band opbouwen
Niet bij criminele jeugdgroepen
Ouders geen idee kind lid van jeugdgroep
Cultuuraspect
Lage sociale controle
Weinig volwassenen op straat

- Minder mensen op straat
- Aanspreken andermans kinderen gebeurd niet
- Grootste gemis ambulante zorg
- Preventief en voortijdig ingrijpen
- Samen contacten leggen bewoners
- Jongerenwerkers brug jongeren en bewoners
- Uitleggen hoe jongeren aan te spreken
- Minder professionals per doelgroep door geldverschuivingen
- Professional gemeente
- Jeugdgroepen door shortlist Beke
- Drie a vier hinderlijke en overlast gevende één criminele
- Aanpak integraal team
- Harde kern, meelopers, positieve jongeren
- Erger bij mooi weer
- Jeugdgroepen mengen
- In elke jeugdgroep criminele activiteiten
- Criminele jeugdgroepen niet aanspreekbaar
- Crimineel gedrag
- Irritant aanwezig
- Luidruchtig
- Spijbelen
- Vrouwonvriendelijk gedrag
- Delicten binnen straal van 3 km
- Bewoners melden
- Bewoners bang om te melden
- Bewoners vinden jeugdgroepen vervelend
- Geen idee over gevoelens
- Onveiligheidsgevoelens gemeten a.d.h.v. veiligheidsmonitor
- Projectieve vragen
- Gevoelens niet expliciet in veiligheidsmonitor
- Gevoelens uit literatuur zou terecht zijn in West
- Grote groepen
- Bedreigend
- Roepen
- Voor aantal hoeft geen angst
- Vooral voor criminele jeugdgroepen angst
- Naroepen
- Fluiten
- Gemeente actief in wijken

- Wijktafels
- Sociaal wijkteam
- Ondersteunen bewoners
- Wordt niet veel m.b.t. perceptie gedaan
- Lage sociale controle
- Niet durven aanspreken
- Meer kennen en gekend worden
- Professional jeugdpolitie
- Criminele jeugdgroep
- één a twee overlast gevende
- Rest hinderlijke
- Actief ook buiten Den Bosch
- Door kennen en gekend worden
- Groepen van allochtone jongeren
- Marokkaans
- Turks
- Geen Nederlanders
- Waarschijnlijk meerdere criminele jeugdgroepen
- Lijst Beke gericht op drugs
- Aanvaardbare groep
- Crimineel gedrag
- Diefstallen
- Geweldpleging
- Verdovende middelen handel
- Overlast
- Vrouwonvriendelijk
- Uitschelden
- Zedendelicten
- Geluidsoverlast
- Klachten bewoners
- Intimideren
- Hierdoor minder klachten
- Niet aanspreekbaar
- Niet benaderbaar
- Graffiti spuiten op woningen
- Eieren tegen ramen
- Hierdoor bewoners huiverig
- Weinig meldingen
- Alleen anoniem
- Alleen bij wijkwinkels

- Alleen bellen bij escalaties
- Eerder melden liefst
- Bang door intimiderend gedrag
- Haantjesgedrag
- Bang door aantal
- Gevoelens literatuur adequaat voor West
- Soms te snel bellen
- Door eerdere ervaringen
- Lage melding bereidheid
- Bewoners hebben idee dat er niks gedaan wordt
- Bewoners weten niet hoeveel werk aanpak jeugdgroepen is
- Burgerinitiatief
- Bewoners contact met elkaar
- Onduidelijk intimiderend gevoel bewoners
- Ouders weten niet over lidmaatschap jeugdgroep
- Criminele jeugdgroepen ouders wel
- Groepen gaan splitsen
- Kennen en gekend worden
- Individueel aanspreken professionals jeugdgroepen
- Groepen worden aangepakt a.d.h.v. categorisering Beke
- Hierdoor aanpak op afstemmen
- Professional jongerenwerk
- Hanggroepen tot criminele jeugdgroepen
- Lichte overlast
- Terechte klachten bewoners
- Bewoners zien soms spoken
- Bewoners melden te snel
- Geen band met leden criminele jeugdgroep
- Goede band leden andere jeugdgroepen
- Ergernis
- Speeltuinen dicht op de huizen
- Troep
- Intimideren
- Hangen
- Verkeerde aanpak van aanspreken bewoners
- Hierdoor eerder doelwit
- Aanspreken op manier zoals je zelf aangesproken wilt worden
- Woede afreageren op jongeren
- Agressie leidt tot agressie
- Andere aanpak aanspreken

- Verschillende gevoelens bewoners
- Bewoners snappen rondhanggedrag
- In contact brengen met elkaar
- Preventief
- Werkt beter wanneer bewoners en jeugdgroepen elkaar zien en spreken
- Eerder melden bewoners
- Jongeren zijn aanspreekbaar
- Jongeren afhankelijk jeugdwerkers
- Bezuinigingen, minder tijd en middelen
- Minder jongerenwerkers
- Minder preventief contact met jongeren
- Alleen in beeld bij melding of negatief gedrag
- Meer wijkwerkers als jongerenwerkers, maar geen opleiding hiervoor
- Meer vrijwilligers, mindere kwaliteit
- Professional wijkagent
- Verschillende hangplekken
- Jongeren die groeperen gedurende enige tijd
- Scoren volgens shortlist
- Hinderlijke
- Overlast gevende
- Crimineel
- Vermogenscriminaliteit
- 100% allochtoon van samenstelling
- Vervelend gedrag
- Rondlopen
- Rondhangen
- Brutaal
- Groepsvorming is storend
- Inbraken
- Dealen
- Overlast door scooters
- Bewoners voelen zich niet prettig
- Onvriendelijk tegen passanten
- Rotzooi
- Vermijden
- Bang
- Melden
- Gevoelens literatuur begrijpelijk voor West
- Geen verklaring op papier
- Anoniem willen blijven

Meer met bewoners praten
Klachten over toezicht, verlichting
Door bezuinigingen minder toezicht

Open coderen observaties

- Hinder
 - Overlast
 - Geluidsoverlast
 - Provoceren
 - Rondhangen
 - Rotzooi maken
 - Complimenteren
 - Grappig gevoel
 - Positieve emoties
 - Vriendelijk terug doen
 - Voetballen
 - Hard praten
 - Erg aanwezig
 - Lacherig
 - Roepen
 - Omstanders negeren jeugdgroep
 - Omstander heft stem op
 - Fluiten
 - Lachen
- Hinder
 - Overlast
 - Geluidsoverlast
 - Rondhangen
 - Vernielen goederen
 - Schelden
 - Ongemakkelijk
 - Geïrriteerd
 - Negeren
 - Doorlopen
 - Erg aanwezig
 - Irritant
 - Schreeuwen
 - Omstanders lopen met minimale afstand van 3 m om de jeugdgroep heen
 - Smiespelen
 - Doordringend aankijken
 - Ongemakkelijk

- Geluidsoverlast
- Scooters lawaai
- Provoceren
- Rondhangen
- Steeds naar auto kijken
- Leek op dealen
- Veel op en neer rijden
- Onveilig
- Angst
- Betrapt gevoel
- Idee dat ze het observeren in de gaten hadden
- Vermijden
- Weggereden
- Niet meer langsgelopen
- Buurt andere uitstraling
- Killer
- Achterstand
- Niet fleurig
- Andere taal praten
- Oppikken mensen
- Terug brengen
- Verdachte bezigheden
- In auto zitten
- Uitstappen
- Wegrijden
- Terugkomen
- Door raam buigen
- Hand geven
- Kijken naar auto
- Langsrijden
- Ongemakkelijk
- Bang
- Beangstigend
- Grote groep

Axiaal coderen bewoners

Respondent 1

○ Kenmerken respondent

- Kruiskamp
- Vrouw
- Geen slachtofferervaring

- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezige jeugdgroepen
- Belevingen jeugdgroepen
 - Geen last van

Respondent 2

- Kenmerken respondent
 - Boschveld
 - Man
 - Geen slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
 - Gedragingen
 - Troep
 - Vrouwonvriendelijk
 - * Fluiten
 - * Schelden
 - Lawaai
 - Lawaai scooters
 - Grote mond bij aanspreken
- Belevingen jeugdgroepen
 - Last van
 - Zelf niet erg vinden
 - Zijn vrouw bang
 - Man verdrietig hierdoor
 - Invloed op leven
 - Zijn vrouw bang op straat
- Hantering jeugdgroepen
 - Aanspreken
 - Denken dat het tijdverdrijf is voor de jongeren
- Verbeteringen door professionals
 - Meer prullenbakken
 - Vaker schoonmaken
 - Buurt vrouwvriendelijker maken

Respondent 3

- Kenmerken respondent
 - Kruiskamp
 - Vrouw

- Slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
 - Gedrag
 - Brutaal
 - Schelden
 - Bedreigen
 - Erger in de zomer
- Belevingen jeugdgroepen
 - Verschrikkelijk
 - Bang
 - 's avonds alleen op straat
 - Naar
 - Erg
 - Dagelijkse stress
 - Veel invloed op leven
 - Stress
- Hantering jeugdgroepen
 - Dagelijkse bezigheid
 - Niet alleen op straat durven
 - Vermijden
- Verbeteringen door professionals
 - Besef bij jongeren
 - Consequenties voor jongeren
 - Gebeurd niks bij aangifte

Respondent 4 en 5

- Kenmerken respondent
 - Schutskamp
 - Man
 - Vrouw
 - Slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
 - Gedrag
 - Lawaai
 - Overlast
 - Drugs
 - Intimideren

- * Fluiten
 - * Roepen
 - Naroeppen
 - Bij aanspreken meer doelwit
- Belevingen jeugdgroepen
 - Vervelend
 - Onveilig
 - Alleen
 - Door eerdere ervaring
 - Angst bij naroeppen en bedreigen
 - Invloed op leven bij aanwezigheid
- Hantering jeugdgroepen
 - Vermijden
 - 's Avonds
 - Thuis blijven
- Verbeteringen door professionals
 - Meer contact met professional
 - Professional moet contact zoeken

Respondent 6 en 7

- Kenmerken respondent
 - Boschveld
 - Man
 - Vrouw
 - Kinderen
 - Slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
 - Gedrag
 - Gevaarlijk
 - Wegpesten
 - Macht hebben
 - Troep
 - Drugs
 - Grote mond
- Belevingen jeugdgroepen
 - Verschrikkelijk
 - Geen invloed op leven
- Hantering jeugdgroepen

- Inleven in jongeren
 - Tijdverdrijf
- Sociale steun
 - Praten andere ouders

○ Verbeteringen door professionals

- Meer speelgelegenheden
- Regels bij speelplaatsen

Respondent 8

○ Kenmerken respondent

- Kruiskamp
- Vrouw
- Geen slachtofferervaring

○ Ondervindingen jeugdgroepen

- Aanwezig
- Gedrag
 - Hangen
 - Lawaai

○ Belevingen jeugdgroepen

- Geen last
- Kleine irritaties
- Vervelend
- Geen goede rust
- Last bij aanwezigheid
- Ergeren

○ Hantering jeugdgroepen

- Vermijden
- Negeren

○ Verbeteringen door professionals

- Professional vaker jongeren aanspreken

Respondent 9

○ Kenmerken respondent

- Kruiskamp
- Vrouw
- Geen slachtofferervaring

○ Ondervindingen jeugdgroepen

- Aanwezig
- Gedrag

- Roepen
- Overlast

○ Belevingen jeugdgroepen

- Beangstigend
- Bang
 - Bang om last te gaan ervaren
- Geen begrip voor jeugdgroepen
- Verder geen problemen

○ Hantering jeugdgroepen

- Vermijden
 - 's Avonds niet meer de deur uit
 - Om heen lopen
 - Omdraaien

○ Verbeteringen door professionals

- Meer toezicht in wijken

Respondent 10 en 11

○ Kenmerken respondent

- Schutskamp
- Man
- Vrouw
- Geen slachtofferervaring

○ Ondervindingen jeugdgroepen

- Erge verhalen buurtbewoners gehoord

○ Belevingen jeugdgroepen

- Geen last

Respondent 12

○ Kenmerken respondent

- Boschveld
- Man
- Slachtofferervaring

○ Ondervindingen jeugdgroepen

- Aanwezig

○ Belevingen jeugdgroepen

- Niet storend
- Buren vinden het wel vervelend
- Geen invloed op leven

Respondent 13

- Kenmerken respondent
 - Boschveld
 - Man
 - Geen slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
- Belevingen jeugdgroepen
 - Geen last
 - Prima bij geen overlast
 - Geen invloed
- Hantering jeugdgroepen
 - Niet mee bemoeien
- Verbeteringen door professionals
 - Maatregelen treffen bij overlast

Respondent 14 en 15

- Kenmerken respondent
 - Kruiskamp
 - Man
 - Vrouw
 - Slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
 - Gedrag
 - Dreigen
 - Provoceren
- Belevingen jeugdgroepen
 - Vervelend
 - Bang
- Hantering jeugdgroepen
 - Politie bellen
 - Melden
- Verbeteringen door professionals
 - Oppakken

Respondent 16

- Kenmerken respondent
 - Schutskamp

- Vrouw
- Geen slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Niet aanwezig

Respondent 17 en 18

- Kenmerken respondent
 - Kruiskamp
 - Man
 - Vrouw
 - Kinderen
 - Geen slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
 - Gedrag
 - Vriendelijk
- Belevingen jeugdgroepen
 - Verrijking
 - Buurttoezicht door jeugdgroepen
 - Geen invloed
 - Vriendjes van kinderen
- Hantering jeugdgroepen
 - Praatje maken
 - Behandelen zoals je zelf behandeld wilt worden
 - Vriendelijk zijn
- Verbeteringen door professionals
 - Niks bij geen overlast
 - Mensen informeren over jongeren

Respondent 19

- Kenmerken respondent
 - Kruiskamp
 - Vrouw
 - Kind
 - Geen slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
 - Gedrag
 - Brutaal

- Asociaal
- Schelden
- Invloed op jongere kinderen
- Treiteren
- Lawaai
- Overlast

☐ Belevingen jeugdgroepen

- Geen invloed

☐ Verbeteringen door professionals

- Meer toezicht

Respondent 20 en 21

☐ Kenmerken respondent

- Boschveld
- Man
- Vrouw
- Geen slachtofferervaring

☐ Ondervindingen jeugdgroepen

- Aanwezig

☐ Belevingen jeugdgroepen

- Geen last

Respondent 22

☐ Kenmerken respondent

- Kruiskamp
- Vrouw
- Geen slachtofferervaring

☐ Ondervindingen jeugdgroepen

- Geen aanwezige jeugdgroepen

Respondent 23 en 24

☐ Kenmerken respondent

- Kruiskamp
- Man
- Vrouw
- Slachtofferervaring

☐ Ondervindingen jeugdgroepen

- Aanwezig
- Gedrag

- Terroriseren van buurt
- Schelden
- Overlast
- Troep
- Lawaai
- Drugs
- Grote mond terug
- Dreigen

○ Belevingen jeugdgroepen

- Last
- Vervelend
- Onveilig
- Stress
- Veel invloed op leven
- Angst

○ Hantering jeugdgroepen

- Vermijden
 - Verhuizen
 - Omlopen
 - Thuis blijven
- Sociale steun
 - Praten met andere mensen

○ Verbeteringen door professionals

- Meer toezicht

Respondent 25

○ Kenmerken respondent

- Boschveld
- Vrouw
- Slachtofferervaring

○ Ondervindingen jeugdgroepen

- Aanwezig
- Gedrag
 - Rotzooi

○ Belevingen jeugdgroepen

- Last

Respondent 26

○ Kenmerken respondent

- Boschveld
- Man
- Geen slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
 - Gedrag
 - Troep
 - Kwajongensstreken
- Belevingen jeugdgroepen
 - Last
 - Normaal
 - Hoort erbij
 - Invloed als jeugdgroep iets doet
 - Onveilig
- Hantering jeugdgroepen
 - Negeren
- Verbeteringen door professionals
 - Meer prullenbakken
 - Vaker schoonmaken
 - Buurt opfleuren

Respondent 27

- Kenmerken respondent
 - Schutskamp
 - Vrouw
 - Geen slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
- Belevingen jeugdgroepen
 - Geen last
- Hantering jeugdgroepen
 - Praatje maken
 - Benaderen zoals je zelf benaderd wilt worden
- Verbeteringen door professionals
 - Niks

Respondent 28

- Kenmerken respondent
 - Kruiskamp

- Vrouw
- Slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
 - Gedrag
 - Roepen
 - Intimideren
 - Lawaai
 - Troep
- Belevingen jeugdgroepen
 - Onveilig voelen
 - Vervelend
 - Bang
 - Invloed op leven bij aanwezigheid
- Hantering jeugdgroepen
 - Sociale steun
 - Dochter opbellen
 - Vermijden
- Verbeteringen door professionals
 - Jongeren aanpakken

Respondent 29

- Kenmerken respondent
 - Boschveld
 - Man
 - Kind
 - Geen slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
 - Gedrag
 - Asociaal
 - Buurt toe-eigenen
- Belevingen jeugdgroepen
 - Inleven in jongeren
 - Verveling van jongeren
 - Irritant
 - Geen invloed
- Hantering jeugdgroepen
 - Negeren

- Doorlopen

- Verbeteringen door professionals
 - Meer speelgelegenheden

Respondent 30

- Kenmerken respondent
 - Boschveld
 - Vrouw
 - Geen slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
- Belevingen jeugdgroepen
 - Hoort erbij

Respondent 31

- Kenmerken respondent
 - Schutskamp
 - Vrouw
 - Geen slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Niet aanwezig

Respondent 32 en 33

- Kenmerken respondent
 - Schutskamp
 - Man
 - Vrouw
 - Geen slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
 - Gedrag
 - Intimideren
 - Uitschelden
- Belevingen jeugdgroepen
 - Grote groep is intimiderend
 - Geen invloed
- Hantering jeugdgroepen
 - Vermijden
 - Sociale steun

- Praten met burens

- Verbeteringen door professionals
 - Meer buurtvaders

Respondent 34

- Kenmerken respondent
 - Schutskamp
 - Vrouw
 - Kind
 - Geen slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
- Belevingen jeugdgroepen
 - Geen last

Respondent 35

- Kenmerken respondent
 - Kruiskamp
 - Man
 - Slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
 - Gedrag
 - Lawaai
 - Troep
 - Scooters
 - Grote mond
 - Dreigen bij aanspreken
- Belevingen jeugdgroepen
 - Vervelend

Respondent 36

- Kenmerken respondent
 - Boschveld
 - Vrouw
 - Slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
 - Gedrag

- Roepen
- Fluiten
- Seksistische opmerkingen

○ Belevingen jeugdgroepen

- Vervelend
- Intimiderend
- Bang om slachtoffer te worden

○ Hantering jeugdgroepen

- Vermijden
- Andere weg pakken

○ Verbeteringen door professionals

- Constante toezicht

Respondent 37

○ Kenmerken respondent

- Schutskamp
- Vrouw
- Geen slachtofferervaring

○ Ondervindingen jeugdgroepen

- Niet aanwezig

Respondent 38

○ Kenmerken respondent

- Kruiskamp
- Man
- Geen slachtofferervaring

○ Ondervindingen jeugdgroepen

- Aanwezig
- Gedrag
 - Asociaal
 - Overlast
 - Mensen onveilig laten voelen
 - Grote mond

○ Belevingen jeugdgroepen

- Storend
- Irritant
- Geen invloed op leven

○ Hantering jeugdgroepen

- Aanspreken

- Vertellen wat ze moeten doen
- Niet bang laten maken
- Verbeteringen door professionals
 - Hangplekken buiten woonwijken

Respondent 39

- Kenmerken respondent
 - Boschveld
 - Vrouw
 - Geen slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Niet aanwezig

Respondent 40

- Kenmerken respondent
 - Boschveld
 - Vrouw
 - Geen slachtofferervaring
- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Aanwezig
 - Gedrag
 - Overlast
- Belevingen jeugdgroepen
 - Vervelend
 - Intimiderend
 - Bang om slachtoffer te worden
 - Invloed op leven bij aanwezigheid
 - Overdag minder onveilig
- Hantering jeugdgroepen
 - Vermijden
 - Sociale steun
 - Iemand aan de telefoon houden
- Verbeteringen door professionals
 - Veiliger gevoel creëren

Axiaal coderen professionals

Professional jongerencentrum

- Jeugdgroepen
 - Heel aantal jeugdgroepen

- Op verschillende plekken
- Gedrag
 - Overlast gevend
 - Voetballen tegen garages
 - Criminaliteit
 - Dealen
 - Zware inbraken
 - Autohandel
 - Wegpesten
 - Rommel
- Oudere jeugd baas speelpleinen
- Hiërarchie
- Jongere jeugd neemt gedrag over
- Samenstelling
 - Turkse afkomst
 - Niet volledige Nederlandse jeugdgroepen
 - Allochtone afkomst
 - Wel in Nederland geboren
 - Gemixte culturen
- Aanmerking politie en justitie
- Geen startkwalificatie
- Geen diploma
- Geen werk
- Groepen verplaatsen
- Negatief imago

○ Bewoners

- Ouders problemen met jeugdgroepen
- Beleving
 - Niet leuk
 - Ontroerd bewoners
 - Bang voor verkeerde invloed op eigen kinderen
 - * Taalgebruik
- Aanspreken
 - Scheelt per bewoner
 - Hoge drempel
- Klachten
 - Bewoners met kinderen
 - Bewoners zonder kinderen
 - Vaker moeders
- Weerstand tegen jeugdgroepen

- Nare ervaring doet generaliseren
- Lage sociale controle
 - Weinig volwassenen op straat
 - Minder mensen op straat
 - Andermans kinderen aanspreken gebeurd niet meer

○ Professionals

- Handhaving
 - Gesprekken met buurtbewoners
 - Afsluiten brandgangen
 - Kijken hoe jongeren binnen boord te houden
- Activiteiten
- Krachten
 - Meer bekend met elkaar, meer aanspreken
 - Jongeren vertrouwen jeugdwerkers
 - Kennen en gekend worden
 - * Neemt angst weg bij bewoners
 - * Minder onveilig voelen
 - Samen dingen doen met bewoners en jeugdgroepen
 - * Contact leggen
 - * Brug zijn tussen bewoners en jeugdgroepen
- Aanspreken van jeugdgroepen
 - Vriendelijke benadering
 - Respectvolle band opbouwen
 - Niet bij criminele jeugdgroepen
 - Uitleggen aan bewoners

○ Tekortkomingen

- Geen ambulant werk door geldverschuiving
- Niet meer straat op kunnen
- Grootste gemis is ambulante zorg
- Kan niet meer preventief en voortijdig ingegrepen worden
- Minder professionals per doelgroep door geldverschuivingen

Professional gemeente

○ Jeugdgroepen

- Vastgesteld door shortlist Beke
- Soorten
 - Eén criminele
 - Drie á vier hinderlijke en overlast gevende
- Gedrag
 - Criminele activiteiten
 - Criminele jeugdgroepen niet aanspreekbaar

- Irritant aanwezig
- Luidruchtig
- Spijbelen
- Vrouwonvriendelijk gedrag
- Delicten plegen binnen straal van 3 km
- Bedreigen
- Roepen
- Fluiten
- Erger bij mooi weer
- Samenstelling
 - Harde kern, meelopers, positieve jongeren
 - Kunnen mengen
 - Grote groepen

○ Bewoners

- Beleving
 - Vervelend
 - Geen idee over gevoelens
 - Onveiligheidsgevoelens via veiligheidsmonitor
 - * Projectieve vragen
 - * Geen expliciete gevoelens
 - Gevoelens uit literatuur zouden terecht zijn in West
 - * Voor aantal hoeft geen angst
 - * Vooral voor criminele jeugdgroepen
- Aanspreken
 - Niet durven aanspreken
- Klachten
 - Melden
 - Bang om te melden
- Lage sociale controle

○ Professionals

- Handhaving
 - Aanpak integraal team
- Krachten
 - Gemeente veel actief in wijken
 - Wijktafels
 - Sociaal wijkteam
 - Ondersteunen bewoners

○ Tekortkomingen

- Wordt niet veel met betrekking tot perceptie bewoners gedaan
- Meer kennen en gekend worden

Professional jeugdpolitie

○ Jeugdgroepen

- Soorten
 - Criminele jeugdgroep
 - Eén á twee overlast gevende
 - Rest hinderlijk
 - Waarschijnlijk meerdere criminele jeugdgroepen
 - Aanvaardbare groepen
- Actief buiten Den Bosch
- Gedrag
 - Crimineel
 - Diefstallen
 - Geweldpleging
 - Verdovende middelen handel
 - Overlast
 - Vrouwonvriendelijk
 - Uitschelden
 - Zedendelicten
 - Geluidsoverlast
 - Intimideren
 - Graffiti spuiten op woningen
 - Eieren tegen ramen gooien
 - Haantjesgedrag
- Niet aanspreekbaar
- Niet benaderbaar
- Ouders niet op de hoogte
 - Wel bij criminele jeugdgroepen
- Samenstelling
 - Allochtone jongeren
 - Marokkaans
 - Turks
 - Geen Nederlanders
 - Groepen gaan splitsen

○ Bewoners

- Hebben het idee dat er niks gedaan wordt
- Beleving
 - Huiverig door ervaring
 - Bang
 - * Door intimiderend gedrag

* Door aantal

- Gevoelens literatuur terecht in West

- Klachten

- Minder door intimidatie jeugdgroepen
- Weinig meldingen
- Alleen anoniem
- Alleen bij wijkwinkels
- Alleen bellen bij escalaties
- Liefst eerder melden
- Soms te snel bellen

- Hebben geen idee hoeveel werk het is om een jeugdgroep aan te pakken

- Hanteren

- Burgerinitiatief
- Contact met elkaar

○ Professionals

- Krachten

- Kennen en gekend worden

- Aanspreken van jeugdgroepen

- Professionals moeten jeugdigen in jeugdgroepen individueel aanspreken

○ Tekortkomingen

- Lijst Beke gericht op drugs, waardoor sommige groepen niet gecategoriseerd worden als crimineel, maar dit wel nodig is
- Geen inzicht in waarom bewoners zich geïntimideerd voelen

Professional jongerenwerk

○ Jeugdgroepen

- Soorten

- Van hanggroepen tot criminele jeugdgroepen

- Jongeren zijn aanspreekbaar

- Gedrag

- Lichte overlast
- Troep
- Intimideren
- Hangen

- Afhankelijk van jeugdwerkers

○ Bewoners

- Bewoners zien soms spoken

- Beleving

- Ergeren
- Verschillende gevoelens

- Snappen rondhanggedrag
- Aanspreken
 - Verkeerde aanpak van aanspreken
 - Woede afreageren op jongeren
- Klachten
 - Terecht
 - Melden soms te snel

○ Professionals

- Geen band met leden criminele jeugdgroepen
- Krachten
 - Goede band leden jeugdgroepen
- Aanspreken van jeugdgroepen
 - Op manier zoals je zelf aangesproken wilt worden
 - Werkt als bewoners en jeugdgroepen elkaar zien en spreken

○ Tekortkomingen

- Niet meer preventief
- Bezuinigingen
 - Minder tijd
 - Minder middelen
 - Minder jongerenwerkers
 - Minder preventief contact met jongeren
 - Alleen in beeld bij melding of negatief gedrag
 - Meer wijkwerkers als jongerenwerkers, maar geen opleiding hiervoor
 - Meer vrijwilligers, mindere kwaliteit

Professional wijkagent

○ Jeugdgroepen

- Verschillende hangplekken
- Jongeren die groeperen gedurende enige tijd
- Gedrag
 - Vermogenscriminaliteit
 - Vervelend gedrag
 - Rondlopen
 - Rondhangen
 - Brutaal
 - Groepvorming is storend
 - Inbraken
 - Dealen
 - Overlast door scooters
 - Onvriendelijk tegen passanten

- Rotzooi
- Scoren volgens shortlist
- Soorten
 - Hinderlijk
 - Overlast gevend
 - Crimineel
- Samenstelling
 - 100 % allochtoon

○ Bewoners

- Beleving
 - Niet prettig voelen
 - Bang
 - Gevoelens volgens literatuur begrijpelijk in West
- Hanteren
 - Vermijden
- Klachten
 - Melden
 - Niet op papier verklaring afleggen
 - Anoniem willen blijven
 - Over toezicht

○ Tekortkomingen

- Door bezuinigingen minder toezicht

Axiaal coderen observaties

Schutskamp

○ Ondervindingen jeugdgroepen

- Hinder
- Overlast
- Geluidsoverlast
- Provoceren
- Rondhangen
- Rotzooi maken
- Complimenteren
- Voetballen
- Hard praten
- Erg aanwezig
- Lacherig
- Roepen
- Fluiten

- Ondervindingen omstanders
 - Negeren
 - Reageren verheven stem
- Belevingen
 - Grappig gevoel
- Hanteringen
 - Positieve emoties
 - Vriendelijk terug doen
 - Lachen

Kruiskamp

- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Hinder
 - Overlast
 - Geluidsoverlast
 - Rondhangen
 - Vernielen goederen
 - Schelden
 - Schreeuwen
 - Erg aanwezig
 - Smiespelen
 - Doordringend aankijken
- Ondervindingen omstanders
 - Lopen op minimale afstand van ongeveer 3 meter om de jeugdgroep heen
- Belevingen
 - Ongemakkelijk
 - Geïrriteerd
- Hanteringen
 - Negeren
 - * Doorlopen

Boschveld

- Ondervindingen jeugdgroepen
 - Geluidsoverlast
 - Scooters lawaai
 - Provoceren
 - Rondhangen
 - Steeds naar auto observator kijken
 - * Kijken
 - * Langsrijden
 - Verdachte bezigheden

- * Jongeren gaan in auto zitten, stappen uit, auto rijdt weg, komt terug, jongere buigt door raampje, geeft hand aan iemand in de auto

- * Leek op dealen

- Veel op en neer rijden

- * Oppikken van jongens

- * Terugbrengen van jongens

- Andere taal praten

○ Belevingen

- Onveilig

- Angst

- * Grote groep

- * Dat ze observator in de gaten hadden

- Betrapt gevoel

- Ongemakkelijk

○ Hantering

- Vermijden

- * Weggereden

- * Niet meer langs de groep lopen

Codeboom bewoners

Hieronder staat de codeboom van de bewoners. De cijfers achter elk woord/elke zin geven aan hoe vaak het is aangegeven door de bewoners.

○ **Kenmerken respondenten**

- Man (15x)

- Vrouw (25x)

- Boschveld (14x)

- Kruiskamp (15x)

- Schutskamp (11x)

- Kinderen (5x)

- Slachtofferervaring

- Wel (15x)

- Geen (25x)

○ **Ondervindingen jeugdgroepen**

- Aanwezigheid

- Wel (33x)

- Niet (5x)

- Gedragingen

- Hangen (1x)

- Fluiten (1x)

- Seksistische opmerkingen (1x)
- Gevaarlijk (1x)
- Wegpesten (1x)
- Macht hebben (1x)
- Troep (7x)
- Kwajongensstreken (1x)
- Vrouwonvriendelijk (1x)
 - * Fluiten (1x)
 - * Schelden (1x)
- Lawaai (7x)
- Lawaai scooters (2x)
- Grote mond (5x)
 - * Bij aanspreken (2x)
- Brutaal (2x)
- Schelden (3x)
- Uitschelden (1x)
- Invloed op jongere kinderen (1x)
- Bedreigen (1x)
- Overlast (6x)
- Drugs (3x)
- Mensen onveilig laten voelen (1x)
- Intimideren (3x)
 - * Fluiten (1x)
 - * Roepen (1x)
- Naroepen (1x)
- Roepen (3x)
- Dreigen (3x)
 - * Bij aanspreken (1x)
- Provoceren (1x)
- Asociaal (3x)
- Vriendelijk (1x)
- Buurt toe-eigenen (1x)
- Treiteren (1x)
- Terroriseren (1x)
- Erger in de zomer (1x)
- Bij aanspreken meer doelwit (1x)
- Erge verhalen buurtbewoners gehoord (1x)

○ **Belevingen jeugdgroepen**

- Last
 - Wel (4x)

- Geen (7x)
- Bij aanwezigheid (1x)
- Irritatie (3x)
- Hoort erbij (2x)
- Niet storend (1x)
- Prima bij geen last (1x)
- Buren vinden het wel vervelend (1x)
- Verschrikkelijk (2x)
- Vervelend (8x)
- Ergeren (1x)
- Geen goede rust (1x)
- Onveilig voelen (4x)
 - Bij alleen zijn (1x)
 - Door eerdere ervaring (1x)
 - Overdag minder (1x)
- Zelf niet erg vinden (1x)
- Angst (8x)
 - Bange vrouw (1x)
 - * Man verdrietig hierdoor (1x)
 - 's Avonds alleen op straat (1x)
 - Bij naroeppen en bedreigen (1x)
 - Bang om last te gaan ervaren (1x)
 - Om slachtoffer te worden (2x)
- Naar (1x)
- Erg (1x)
- Stress (2x)
- Invloed op leven (6x)
 - Iemands vrouw bang op straat (1x)
 - Alleen bij aanwezigheid (2x)
 - Alleen als jeugdgroep iets doet (1x)
- Geen invloed op leven (8x)
- Geen begrip voor de jeugdgroepen (1x)
- Geen problemen (1x)
- Verrijking buurt (1x)
- Buurttoezicht door jongeren (1x)
- Vriendjes van kinderen (1x)
- Intimiderend (3x)
- Storend (1x)

○ **Hantering jeugdgroepen**

- Aanspreken (2x)

- Vertellen wat ze moeten doen (1x)
- Inleven jongeren (3x)
 - Denken dat het tijdverdrijf is voor de jongeren (2x)
 - Denken verveling (1x)
- Dagelijkse bezigheid (1x)
- Sociale steun (6x)
 - Alleen samen met iemand over straat durven (1x)
 - Met andere ouders praten (1x)
 - Met andere mensen praten (2x)
 - Dochter opbellen (1x)
 - Iemand aan de telefoon houden (1x)
- Vermijden (9x)
 - In de avond (1x)
 - Thuis blijven (2x)
 - 's Avonds niet meer de deur uit (1x)
 - Om heen lopen (3x)
 - Omdraaien (1x)
 - Verhuizen (1x)
- Negeren (3x)
 - Doorlopen (1x)
- Niet mee bemoeien (1x)
- Politie bellen (1x)
- Melden (1x)
- Niet bang laten maken (1x)
- Praatje maken (2x)
 - Behandelen zoals je zelf behandeld wilt worden (2x)
- Vriendelijk zijn (1x)

○ **Verbeteringen door professionals**

- Meer prullenbakken (2x)
- Vaker schoonmaken (2x)
- Buurt vrouwvriendelijker maken (1x)
- Besef bij jongeren (1x)
- Consequenties voor jongeren (1x)
- Gebeurd niks bij aangifte (1x)
- Meer contact tussen professional en bewoner (1x)
- Professional moet contact zoeken (1x)
- Meer speelgelegenheden (2x)
- Regels bij speelplaatsen (1x)
- Professional vaker jongeren aanspreken (1x)
- Meer toezicht (4x)

- Maatregelen treffen bij overlast (2x)
- Oppakken (1x)
- Mensen informeren over jongeren (1x)
- Buurt opfleuren (1x)
- Niks (1x)
- Jongeren aanpakken (1x)
- Meer buurtvaders (1x)
- Hangplekken buiten woonwijken (1x)
- Veiliger gevoel creëren (1x)

Codeboom professionals

Hieronder staat de codeboom van de professionals. De cijfers achter elk woord/elke zin geven aan hoe vaak het is aangegeven door de professionals.

○ Jeugdgroepen

- Heel aantal jeugdgroepen (1x)
- Vastgesteld door shortlist Beke (2x)
- Op verschillende plekken (3x)
- Soorten
 - Criminele (4x)
 - Overlast gevende (4x)
 - Hinderlijke (4x)
 - Waarschijnlijk meer criminele jeugdgroepen (1x)
 - Aanvaardbare groepen (2x)
- Gedrag
 - Overlast gevend (4x)
 - Irritant aanwezig (2x)
 - Hangen (2x)
 - Luidruchtig (2x)
 - Spijbelen (1x)
 - Vrouwonvriendelijk gedrag (3x)
 - Plegen van delicten binnen straal van 3 km (1x)
 - Bedreigen (1x)
 - Roepen (1x)
 - Schelden (1x)
 - Fluiten (1x)
 - Voetballen tegen garages (1x)
 - Criminaliteit (4x)
 - Zedendelicten (1x)
 - Diefstallen (1x)
 - Intimideren (2x)

- Graffiti spuiten (1x)
- Eieren gooien (1x)
- Haantjesgedrag (1x)
- Geweldpleging (1x)
- Dealen (3x)
- Inbraken (2x)
- Autohandel (1x)
- Wegpesten (1x)
- Rommel (3x)
- Oudere jeugd baas speelpleinen (1x)
- Hiërarchie (1x)
- Jongere jeugd neemt gedrag over (1x)
- Samenstelling
 - Turkse afkomst (2x)
 - Marokkaanse afkomst (1x)
 - Niet volledige Nederlandse jeugdgroepen (2x)
 - Allochtone afkomst (3x)
 - Wel in Nederland geboren (1x)
 - Gemixte culturen (1x)
 - Harde kern, meelopers, positieve jongeren (1x)
 - Kunnen mengen (2x)
 - Grote groepen (1x)
- Aanmerking politie en justitie (1x)
- Criminele jeugdgroepen niet aanspreekbaar (2x)
- Jongeren wel aanspreekbaar (1x)
- Bij mooi weer erger (1x)
- Geen startkwalificatie (1x)
- Geen diploma (1x)
- Geen werk (1x)
- Groepen verplaatsen (1x)
- Negatief imago (1x)
- Sommige zijn afhankelijk van jeugdwerkers (1x)

○ Bewoners

- Ouders problemen met jeugdgroepen (1x)
- Hebben het idee dat er niks aan gedaan wordt (1x)
- Zien soms spoken (1x)
- Beleving
 - Niet leuk (2x)
 - Ergeren (1x)
 - Gemengde gevoelens (1x)

- Vervelend (1x)
- Geen idee over gevoelens (1x)
- Ontroerd bewoners (1x)
- Bang (3x)
 - * Voor verkeerde invloed op eigen kinderen (1x)
 - * Taalgebruik (1x)
 - * Door intimiderend gedrag (1x)
 - * Door aantal (1x)
- Onveiligheidsgevoelens via veiligheidsmonitor (1x)
 - * Projectieve vragen (1x)
 - * Geen expliciete gevoelens (1x)
- Gevoelens uit literatuur zou terecht zijn in West (4x)
 - * Voor aantal jeugdgroepen geen angst nodig (1x)
 - * Vooral angst voor criminele jeugdgroepen (1x)
- Aanspreken (2x)
 - Scheelt per bewoner (1x)
 - Hoge drempel (1x)
 - Niet durven (1x)
 - Verkeerde aanpak (1x)
 - Woede afreageren op jongeren (1x)
- Klachten (3x)
 - Terecht (1x)
 - Bewoners met kinderen (1x)
 - Bewoners zonder kinderen (1x)
 - Vaker moeders (1x)
 - Bang om te melden (2x)
 - * Door intimidatie jeugdgroepen (1x)
 - Alleen anoniem (2x)
 - Lage melding bereidheid (2x)
 - Soms te snel bellen (2x)
 - Liefst eerder melden aan professionals (1x)
 - Over toezicht (1x)
- Weerstand tegen jeugdgroepen (1x)
- Nare ervaring doet generaliseren (2x)
- Hebben geen idee hoeveel werk het is om een jeugdgroep aan te pakken (1x)
- Lage sociale controle (2x)
 - Weinig volwassenen op straat (1x)
 - Minder mensen op straat (1x)
 - Andermans kinderen aanspreken gebeurt niet meer (1x)
- Hanteren

- Burgerinitiatief (1x)
- Contact met elkaar (1x)
- Vermijden (1x)

○ Professionals

- Handhaving (2x)
 - Gesprekken met buurtbewoners (1x)
 - Afsluiten brandgangen (1x)
 - Kijken hoe jongeren binnen boord te houden (1x)
 - Aanpak integraal team (1x)
- Activiteiten (1x)
- Krachten
 - Meer bekend met elkaar, meer aanspreken (2x)
 - Jongeren vertrouwen jeugdwerkers (2x)
 - Kennen en gekend worden (3x)
 - * Neemt angst weg bij bewoners (1x)
 - * Minder onveilig voelen (1x)
 - Samen dingen doen met bewoners en jeugdgroepen (1x)
 - * Contact leggen (1x)
 - * Brug zijn tussen bewoners en jeugdgroepen (1x)
 - Gemeente actief in wijken (1x)
 - Wijktafels (1x)
 - Sociaal wijkteam (1x)
 - Ondersteunen bewoners (1x)
- Aanspreken van jeugdgroepen
 - Vriendelijke benadering (1x)
 - Respectvolle band opbouwen (1x)
 - Niet bij criminele jeugdgroepen (1x)
 - Uitleggen aan bewoners (1x)
 - Zoals je zelf aangesproken wilt worden (1x)
 - Professionals moeten jeugdigen in jeugdgroepen individueel aanspreken (1x)

○ Tekortkomingen

- Geen ambulante werk door geldverschuiving (1x)
- Niet meer straat op kunnen (1x)
- Grootste gemis is ambulante zorg (1x)
- Kan niet meer preventief en voortijdig ingegrepen worden (2x)
- Wordt niet veel met betrekking tot bewoners gedaan (1x)
- Meer kennen en gekend worden (1x)
- Lijst Beke gericht op drugs, waardoor sommige groepen niet gecategoriseerd worden als crimineel, maar dit wel nodig is (1x)
- Geen inzicht in waarom bewoners zich geïntimideerd voelen (1x)

- Bezuinigingen (3x)
 - Minder tijd (1x)
 - Minder middelen (1x)
 - Minder jongerenwerkers (1x)
 - Minder professionals per doelgroep (1x)
 - Minder preventief contact met jongeren (1x)
 - Alleen in beeld bij melding of negatief gedrag (1x)
 - Meer wijkwerkers als jongerenwerkers, maar geen opleiding hiervoor (1x)
 - Meer vrijwilligers, mindere kwaliteit (1x)
 - Minder toezicht (1x)

Codeboom observaties

Hieronder staat de codeboom van de niet-participerende observaties. De cijfers achter elk woord/elke zin geven aan bij hoe veel van de jeugdgroepen de gedragingen voor zijn gekomen.

○ Ondervindingen jeugdgroepen

- Hinder (2x)
- Overlast (2x)
- Geluidsoverlast (3x)
 - Door scooters (1x)
- Provoceren (2x)
- Rondhangen (3x)
- Vernielen goederen (1x)
- Schelden (1x)
- Rotzooi maken (1x)
- Complimenteren (1x)
- Voetballen (1x)
- Hard praten (1x)
- Schreeuwen (1x)
- Smiespelen (1x)
- Doordringend aankijken (1x)
- Erg aanwezig (1x)
- Lacherig (1x)
- Roepen (1x)
- Fluiten (1x)
- Steeds naar auto observator kijken (1x)
 - * Kijken (1x)
 - * Langsrijden (1x)
- Verdachte bezigheden (1x)
 - * Jongeren gaan in auto zitten, stappen uit, auto rijdt weg, komt terug, jongere buigt door raampje, geeft hand aan iemand in de auto (1x)

- * Leek op dealen (1x)
- Veel op en neer rijden (1x)
 - * Oppikken van jongens (1x)
 - * Terugbrengen van jongens (1x)
- Andere taal praten (1x)
- Ondervindingen omstanders
 - Negeren (1x)
 - Reageren verheven stem (1x)
 - Om jeugdgroep heenlopen (1x)
- Belevingen
 - Grappig gevoel (1x)
 - Ongemakkelijk (2x)
 - Geïrriteerd (1x)
 - Onveilig (1x)
 - Angst (1x)
 - * Grote groep (1x)
 - * Dat ze observator in de gaten hadden (1x)
 - Betrapt gevoel (1x)
- Hanteringen
 - Positieve emoties (1x)
 - Vriendelijk terug doen (1x)
 - Lachen (1x)
 - Negeren (1x)
 - Doorlopen (1x)
 - Vermijden (1x)
 - * Weggereden (1x)
 - * Niet meer langs de groep lopen (1x)

Opnames interviews

Authenticiteitsverklaring

Authenticiteitsverklaring

Hierbij verklaar ik stellig

1. dat ik dit (onderzoeks)rapport zelf geschreven heb, zonder hulp van derden;
2. dat ik in mijn verslag alle directe, letterlijke citaten uit de literatuur en alle indirecte citaten en ideeën van andere auteurs aangegeven en vermeld heb¹.

Ik ben mij er volledig van bewust dat schending van deze verklaring negatieve consequenties voor mij kan hebben (zoals het afnemen van studiepunten).

In geval fraude kan worden aangetoond, ben ik aansprakelijk voor de kosten van het onderzoek.

Plaats, datum Eindhoven, 26 mei 2014

Naam: Denise Leenaerts

Studentnummer: 2164077

Handtekening:

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Denise Leenaerts', written over a horizontal line.

¹ De opleiding Toegepaste Psychologie gebruikt de dienst [Ephorus](#) om ingeleverde scripties te controleren op plagiaat. Ephorus vergelijkt deze documenten met een database met eerder ingeleverd werk en met materiaal dat via internet is te vinden. Wanneer het percentage gevonden overeenkomsten met andere bronnen de 30% overschrijdt, wordt het werk afgekeurd. Bij een lager percentage, wordt gekeken naar de aard van de overeenkomsten.